

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τριμηνιαία Έκδοση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 119 ♦ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011 ♦ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ [πρώην Μέγαρο Σχολής Ευελπίδων] ΤΗΛ.: 210.88.27380, FAX: 210.88.41529

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

του Χαράλαμπου Αθανασίου, Προέδρου της Ένωσης

Α Και κάποιοι άλλοι πρέπει να τολμήσουν την αλήθεια

Και βέβαια η απονομή της Δικαιοσύνης στη χώρα μας καθυστερεί. Και βέβαια, για την καθυστέρηση αυτή, καταδικάζομαστε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Και βέβαια ο λαός μας δυσανασχετεί γιατί όταν βρει το δίκιο του (και το βρίσκει), αυτό γίνεται με μεγάλη καθυστέρηση. Και βέβαια, η καθυστέρηση απονομής της Δικαιοσύνης, αποτελεί ανασχετικό παράγοντα για επενδύσεις στη Χώρα μας.

Φταίνε όμως για αυτό οι Δικαστικοί Λειτουργοί; Οι Δικαστικοί Λειτουργοί, ουδέποτε αρνήθηκαν να εκτελέσουν τα καθήκοντα τους, όπως οι νόμοι, το Σύνταγμα και η συνείδησή τους επιτάσσει. Τα εκτελούν όμως, σύμφωνα με τις δυνατότητες και τα μέσα που η Πολιτεία τους παρέχει. Η πολιτεία και οι εκπρόσωποι της, τόλμησαν ποτέ να πουν την αλήθεια, ότι δηλαδή, υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις στις υποδομές της Δικαιοσύνης; Ότι οι Έλληνες δικαστές, παρά τις ελλείψεις, διεκπεραιώνουν υποθέσεις και εκδίδουν αποφάσεις, σε ετήσια βάση, πολύ περισσότερες από τον μέσο όρο των συναδέλφων τους στην Ευρωζώνη;

Γιατί, συνεπώς, μεταθέτει, συνεχώς, τις ευθύνες της στους Δικαστές. Δεν αντιλαμβάνεται ότι έτσι δημιουργεί ανασφάλεια στους πολίτες; Ότι ενοχοποιεί τους Δικαστές; Ότι πλήττει τους θεσμούς;

Ο τίτλος του τελευταίου νομοσχεδίου «...Για την αντιμετώπιση φαινομένων αρνησηδικίας» τα λέει όλα. Δίδονται οι δικαστικοί λειτουργοί βορά στους επικριτές της Δικαιοσύνης και σ' αυτούς που δεν επιθυμούν την ανεξαρτησίας της. Η «τέλεια» Πολιτεία, κρύπτοντας, επιμελώς, τις κοινωνικές ευθύνες και τις συνταγματικές υποχρεώσεις της, έναντι των πολιτών, και της Δικαιοσύνης, στιγματίζει τους λειτουργούς της, ως δήθεν υπαίτιους της καθυστέρησης.

Β Το νέο Νομοσχέδιο και ο οργανισμός Δικαστηρίων

Ο Οργανισμός Δικαστηρίων, είναι ο θεσμικός μας νόμος. Ο νόμος, που υλοποιεί τη Συνταγματική επιταγή για τη διάκριση των εξουσιών και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Συνεπώς, είναι το Ευαγγέλιό μας. Όποιος τον εγγίζει πρέπει να το κάνει με ευλάβεια, με συναίσθηση του τι επιδιώκει και με γνώση της φιλοσοφικής δομής του συνόλου των διατάξεών του.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, Διατάξεις που:

Συνέχεια στη σελ. 7

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ για τα διαρθρωτικά προβλήματα της Δικαιοσύνης της ΜΑΡΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΣΑΜΗ Προέδρου Πρωτοδικών, μέλους Δ.Σ./ ΕΔΕ

Όλοι οι δικαστικοί λειτουργοί, καθ' όλη τη διάρκεια που υπηρετούμε τη Δικαιοσύνη, έχουμε αντιληφθεί ότι υπάρχουν πολύ μεγάλα προβλήματα, τα οποία αρεΐλονται στις διαρθρωτικές δομές του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης. Μεταξύ άλλων, εισάγονται προς εκδίκαση και οδηγούνται στο ακροατήριο όλες σχεδόν οι υποθέσεις που απασχολούν τους πολίτες και όλες οι έννομες σχέσεις που πρέπει να επιλυθούν, χωρίς να μεσολαβεί κάποιο

εναλλακτικό, έστω από τα υφιστάμενα, στάδιο δυνατότητας επίλυσής τους, τα δικαστήρια απασχολούνται με πολλές περιπτώσεις που εισάγονται τεχνηέντως, και δη για λόγους που δεν σχετίζονται στην πραγματικότητα με την ανάγκη προστασίας εκείνων που εμφανίζονται ότι αδικούνται, αλλά οδηγούνται ενώπιον του δικαστικού συστήματος για λόγους καταχρηστικούς, αντιπερισπαστικούς ή άλλους, τα θέματα διογκώνονται και μεγαλοποιούνται, αποσπώντας διαδικαστικό χρόνο και χρόνο εργασίας των δικαστών, ενώ οι αποφάσεις πρέπει να αιτιολογούνται πλήρως και εμπειριστάμενως, ακόμη και όταν αφορούν ζητήματα που θα αρκούσε και θα ήταν ασφαλής μία πιο συνοπτική αντιμετώπιση των οικείων ζητημάτων, δηλαδή με μία εμμονή που προσεγγίζει τα όρια μιας αχρείαστης, για τα δεδομένα των υποθέσεων αυτών, τυπολατρίας.

Παρά το εμφανές σε εμάς τους δικαστικούς λειτουργούς, ότι οι καθυστερήσεις και οι εμφανιζόμενες εν γένει ανεπάρκειες οφείλονται, στο συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος τους, στις διαρθρωτικές δομές της δικαιοσύνης και το ότι εδώ και δεκαετίες δεν γίνονται τομές, που θα οδηγούσαν σε διύλιση (φιλτράρισμα) των υποθέσεων που άγονται ενώπιόν της, έτσι ώστε να επαρκεί ο χρόνος για τις ουσιαστικές περιπτώσεις που απαιτείται παροχή έννομης προστασίας, που θα απλοποιούσαν τις σχετικές διαδικασίες και τον τρόπο απονομής του δικαίου και που, τέλος, θα εξασφάλιζαν μια γρήγορη και ποιοτική ταυτόχρονα απονομή του δικαίου, διαπιστώνουμε διαχρονικά, με μεγάλη λύπη και απογοήτευση, ότι τα αυτονόητα δεν γίνονται αντιληπτά, προεχόντως από την εκτελεστική λειτουργία, που έχει την ευθύνη της ορθής διάρθρωσης των δομών της δικαιοσύνης και την πρόταση των οικείων νομοθετικών κανόνων που θα οδηγούσαν σε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό δικαστικό σύστημα.

Για κάποιον που πράγματι επιθυμεί να αντιληφθεί τις αιτίες των προβλημάτων στην απονομή της δικαιοσύνης και ασχοληθεί σε βάθος με αυτά, καθίσταται εύκολα αντιληπτό ότι οι δικαστές δεν ευθύνονται για τις ανεπάρκειες αυτές. Και ως ανεπάρκειες, είναι εύλογο, δεν μπορεί να θεωρηθεί μια καθυστέρηση στην έκδοση μιας απόφασης, ακόμη και για ένα διάστημα μηνών. Το πρόβλημα είναι τεράστιο και βρίσκεται εκτός μιας τέτοιας καθυστέρησης. Γιατί, δηλαδή, ευθύνεται ένας δικαστής όταν εκδίδει μία απόφαση με καθυστέρηση μηνών, όταν το δικαστικό σύστημα, όπως είναι διαμορφωμένο, δέχεται αδιακρίτως ένα τεράστιο όγκο υποθέσεων, με μικρότερο ή μεγαλύτερο αντικείμενο, που με την πάροδο των ετών

Συνέχεια στη σελ. 9

Η αιτιολογία της δικαστικής κρίσης, σε σχέση με την ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης

του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Προέδρου Πρωτοδικών, μέλους Δ.Σ./ ΕΔΕ

Η ταχύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης δεν είναι αγαθό που επιτυγχάνεται με την καταπόνηση του Έλληνα δικαστή, ο οποίος εργάζεται στα όρια της αντοχής του, ούτε με νομοθετικά μέτρα προσωρινού ή επιφανειακού χαρακτήρα, αλλά - ιδίως

υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες φόρτου των δικαστηρίων - απαιτεί πρωτότυπες, τολμηρές και ρεαλιστικές θεσμικές λύσεις, οι οποίες πρέπει οπωσδήποτε να συναρτώνται και με την απλούστευση των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης. Στο πλαίσιο αυτό - και έχοντας παρατηρήσει τη λακωνικότητα του σκεπτικού αλλοδαπών αποφάσεων που εισάγονται στα ελληνικά δικαστήρια για την αναγνώριση του δεδικασμένου τους - είχα εκφράσει, σε παλαιότερο τεύχος των Δικαστικών Νέων (τέταρτου τριμήνου του 2008), την άποψη ότι είναι δυνατόν να προβλεφθεί νομοθετικά ότι σε ορισμένες κατηγορίες πολιτικών υποθέσεων η παροχή έννομης προστασίας θα γίνεται με τη μορφή της έκδοσης δικαστικών πράξεων (όχι αποφάσεων), παρόμοιων με τις διαταγές πληρωμής και τις διαταγές απόδοσης μισθίου, οι οποίες θα περιέχουν συνοπτικό σκεπτικό και θα προσβάλλονται με ένδικα βοηθήματα. Επίσης, είχα εκφράσει την άποψη ότι είναι δυνατόν να προβλεφθεί νομοθετικά ότι η αιτιολογία θα συμπληρώνεται στις πολιτικές αποφάσεις μόνο εφόσον ζητείται αυτή από κάποιον διάδικο και αφού προηγουμένως υπάρξει εύλογη οικονομική επιβάρυνση σε βάρος του με τη μορφή παραβόλου υπέρ του Δημοσίου. Στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων, ο διάδικος που ζητεί την αιτιολογία θα είναι βέβαια εκείνος που έχει το δικαίωμα και την πρόθεση να ασκήσει ένδικα μέσα κατά της απόφασης. Η παραπάνω άποψη θα ευνοούσε την ταχύτερη δημοσίευση των αποφάσεων και θα απέτρεπε την άσκηση αβάσιμων ένδικων μέσων, με αντίστοιχη ωφέλεια του έργου των δικαστών. Η ίδια άποψη δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, αντισυνταγματική.

Συνέχεια στη σελ. 13

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 26-11-2011

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος η ετήσια Γενική Συνέλευση της Ένωσής μας, η οποία, όπως και η Έκτακτου χαρακτήρα για την ομοψυχία του Σώματος αναφορικά με την αγωνία των Δικαστικών Λειτουργών, για ταχύτερη Δικαιοσύνη για τον Έλληνα Πολίτη, για την προοπτική της Ένωσής μας και για τη στήριξη του Δ.Σ., στις προσπάθειες που καταβάλλει προς επίτευξη των στόχων του.

Το Δ.Σ. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη συμπαράσταση των μελών μας στις προσπάθειες που καταβάλλει και στις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει για την επίλυση των θεσμικών και όχι μόνο αιτημάτων μας.

Ο Πρόεδρος της Ένωσής μας κ. Χαράλαμπος Αθανασίου αρεοπαγίτης, άνοιξε τις εργασίες της συνέλευσης με την κεντρική ομιλία του, στην οποία αναφέρθηκε στο θεσμικό ρόλο της Ένωσής μας, στα προβλήματα που απασχολούν τους Έλληνες δικαστικούς λειτουργούς και τις προσπάθειες που κατέβαλε και καταβάλλει το Δ.Σ. για την ικανοποίησή τους, ενώ δεν παρέλειψε να προειδοποιήσει ότι οι δικαστές δεν θα επιτρέψουν σε κανέναν να υποβαθμίσει τη δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της. (Η ομιλία του Προέδρου σελ 3-5). Όλοι οι ομιλητές, κατά το πανηγυρικό μέρος, αναφέρθηκαν στα υπαρκτά προβλήματα που ταλανίζουν τη δικαιοσύνη και στο πολύπλευρο και πολυσήμαντο έργο του Δ.Σ. Αναγνώρισαν δε, ότι η Ένωση τα τελευταία χρόνια, με το άνοιγμα που έχει κάνει στην

Συνέχεια στη σελ. 14

**ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ
26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2011**

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί -Δικαστές και Εισαγγελείς-μέλη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, στην Τακτική Γενική Συνέλευση της Ένωσής μας, αποφασίσαμε τ' ακόλουθα:

Ι. Καλούμε την Κυβέρνηση να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης. Μέτρα τα οποία δεν θα έχουν στόχο μόνον τους Δικαστές, όπως μέχρι τώρα συμβαίνει, αλλά συντονισμένα μέτρα που θα έχουν σκοπό, ανεξαρτήτως της οικονομικής συγκυρίας, να εξασφαλίσουν τα δικαιώματα των Πολιτών για δίκαιη δίκη, να απλοποιήσουν τις διαδικασίες, να διατηρήσουν το χαμηλό κόστος για την πρόσβαση στη Δικαιοσύνη, να υιοθετηθούν νέες τεχνολογίες, προκειμένου να καταστεί η Χώρα ανταγωνιστική. Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει: α) να θεσπισθεί η οικονομική αυτοτέλεια της Δικαιοσύνης, β) να καλυφθούν όλα τα κενά οργανικών θέσεων Δικαστικών Λειτουργών και Υπαλλήλων και να αυξηθούν στο αναγκαίο μέτρο, και να μην ισχύσει η εργασιακή εφεδρεία στους Δικαστικούς Υπαλλήλους, γ) να γίνουν νομοθετικές επεμβάσεις στους Κώδικες Ποινικής και Πολιτικής Δικονομίας και τους Ειδικούς Νόμους προκειμένου να εξασφαλισθούν ταχύτερες και απλούστερες διαδικασίες, δ) να μην τροποποιηθεί το άρθρο 11 του ν.1756/1998, καθόσον εξυπηρετεί την παραγωγή μεγαλύτερου δικαστικού έργου σε συντομότερο χρονικό διάστημα, ε) να ψηφιστεί ο χώρος της Δικαιοσύνης, προκειμένου να εξασφαλιστεί στους Πολίτες με άμεσο και έγκυρο τρόπο η πρόσβαση στη νομική πληροφορία.

ΙΙ. Απαιτούμε από την Κυβέρνηση να σεβασθεί την Συνταγματική Θέση της Τρίτης Λειτουργίας του Κράτους και συγκεκριμένα:

α) η Νομοθετική και Εκτελεστική Εξουσία να σέβονται έμπρακτα τους Λειτουργούς της Δικαιοσύνης, την ισόνομη και ισότιμη κατά το Σύνταγμα θέση τους και να παύσουν οι προσχηματικές επιθέσεις κατ' αυτών, οι οποίες επιχειρούνται προκειμένου να αποπροσανατολίζονται οι Πολίτες από τα πραγματικά προβλήματα που τους απασχολούν.

β) να καθιερωθεί το αδίκημα της περιύβρισης Δικαστικής Αρχής, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων των Δικαστικών Λειτουργών

γ) να μην γίνουν νέες μειώσεις στο ειδικό μισθολόγιο των Δικαστικών Λειτουργών. Ήδη, οι Δικαστικοί Λειτουργοί έχουν υποστεί μείωση κατά 38,5% των αποδοχών τους και έχουν υπαχθεί, όπως όλοι οι Έλληνες στις πάσης μορφής έκτακτες εισφορές και φοροεπιβαρύνσεις.

δ) να ιδρυθεί Ασφαλιστικός Φορέας Κρατικών Λειτουργών και να μην υπάγονται οι νεοδιοριζόμενοι Δικαστικοί Λειτουργοί στο ΙΚΑ,

ε) να επαναφερθεί η 25ετία ως ελάχιστος χρόνος ίδρυσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

στ) να επαναφερθούν σε ισχύ οι μισθολογικές προαγωγές και τα επιδόματα χρόνου υπηρεσίας.

Ενόψει των πολιτικών εξελίξεων που μεσολάβησαν και μη επιθυμούμεντες για το λόγο αυτό, να αποτελέσουμε πρόσκομμα στην ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος αναστείλαμε τις κινητοποιήσεις, που είχε αποφασίσει η Έκτακτη Γενική Συνέλευση.

Θεωρούμε ότι το χρονικό διάστημα από την ανάληψη των καθηκόντων της νέας Κυβέρνησης, της οποίας το οικονομικό επιτελείο παραμένει το ίδιο, μέχρι την 15^η Ιανουαρίου 2012, είναι αρκετό για την επίλυση των ανωτέρω αιτημάτων μας.

Αν μέχρι τότε (15 Ιανουαρίου 2012) δεν επιλυθούν, κατά τρόπο απόλυτα ικανοποιητικό, τα πλήρως συμβατά με το Σύνταγμα αιτήματά μας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1. Ένταξη στο ΙΚΑ

Αν μέχρι 15 Ιανουαρίου 2012 δεν καταργηθεί με νόμο ή δεν ανασταλεί με νόμο, η ένταξη των νέων συναδέλφων στο ΙΚΑ, τότε τα Δικαστήρια θα διακόπτουν τις συνεδριάσεις τους, καθημερινά, από 16 Ιανουαρίου και από ώρα 11.00 έως 13.00.

2. Αναδρομικά. (Δεδουλευμένες αποδοχές).

Το Δ. Σ. θα αποφασίσει για τη μορφή των κινητοποιήσεων, ανάλογα με την πρόταση, της Κυβέρνησης αναφορικά με τη ρύθμισή τους.

3. Μισθολόγιο.

Αν υπάρξει οποιαδήποτε δυσμενής εξέλιξη (περικοπές κλπ.), εξουσιοδοτείται το Δ. Σ. για να καθορίσει τη μορφή των αντιδράσεων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Με αφορμή τη δήλωση του Πρωθυπουργού κ. Γ. Παπανδρέου

Με αφορμή τις χθεσινές δηλώσεις του κ. Πρωθυπουργού στην Κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματός του, αναφορικά με τη θέση των Δικαστικών Λειτουργών στο Δημοκρατικό Πολίτευμά μας, παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί έχουν υποστεί, συγκριτικά με όλους τους εργαζόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τις μεγαλύτερες μειώσεις των καθαρών αποδοχών τους, οι οποίες ανέρχονται σε ποσοστό 40% περίπου. Συνεπώς, έχουν καταβάλει όσο ουδείς « τον οβολό τους » και δεν αποτελούν « κατεστημένο που προσπαθεί να υπεκφύγει των υποχρεώσεων του ».

Όσον αφορά τις εκκρεμείς υποθέσεις, στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Πρωθυπουργός, σημειώνουμε ότι οι Δικαστικοί Λειτουργοί εφαρμόζουν, με ευλάβεια τους νόμους του Κράτους και, επομένως, εκφράσεις όπως « αρνησιδικία με τερτίπια » αναμέναμε να μην ειπωθούν, διότι έτσι προσβάλλεται το σύνολο των Δικαστικών Λειτουργών, οι οποίοι, με τα πενήχρα μέσα που τους διαθέτει η Πολιτεία, προσπαθούν να δικαιοδοτούν με υψηλό αίσθημα ευθύνης.

Οι τοποθετήσεις και γενικεύσεις του κ. Πρωθυπουργού, αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη από τα υπαρκτά προβλήματα της Δικαιοσύνης, για τα οποία δεν ευθύνονται οι Λειτουργοί της.

Τέλος να υπενθυμίσουμε ότι, διαχρονικά, ο πολιτικός κόσμος της Χώρας έτρεφε απόλυτο σεβασμό στη Δικαιοσύνη και τους Λειτουργούς της.

Οι Πρόεδροι των Ενώσεων

Χαράλαμπος Αθανασίου, Αρεοπαγίτης, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων
Γεώργιος Φαλτσέτος, Πρ. Εφετών Δ.Δ., Πρόεδρος της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών
Παναγιώτης Μπρακουμάτσος, Αντιλέας Εφετών, Πρόεδρος της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος

Αριθμ. Πρωτ.: 143/2011

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

(Επίσκεψη στις φυλακές)

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της αντιπροσωπεία του Δ.Σ. της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, πραγματοποιήθηκε σήμερα (19-12-2011), επίσκεψη στο Κατάστημα των Αγροτικών Φυλακών Τίρυνθας.

Με την επίσκεψη αυτή, η οποία είναι η τέταρτη στη σειρά, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων θέλει να αναδείξει το κοινωνικό πρόσωπο του Έλληνα Δικαστή. Να τονίσει με την συμβολική ενέργειά της, ενόψει των εορτών των Χριστουγέννων, ότι η ευαισθησία των Δικαστικών Λειτουργών δεν σταματά με την έκδοση της απόφασης, αλλά συνεχίζεται με το ενδιαφέρον τους για την επόμενη ημέρα, την ημέρα της επανένταξης των αποφυλακισμένων στην κοινωνία.

Οι Δικαστές και Εισαγγελείς πιστεύουν ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι που περισσεύουν στην κοινωνία και είναι χρέος της Πολιτείας να σχεδιάζει, να οργανώνει και να εκσυγχρονίζει το σωφρονιστικό σύστημα.

Την αντιπροσωπεία της Ένωσης συνόδευσε, όπως πάντα, η Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, η οποία, υπό τη Διεύθυνση του καθηγητή Μουσικής κ. Δημητρίου Καρούζου, δικηγόρου, εκτέλεσε εορταστικό πρόγραμμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

(Για την διακοπή των Συνεδριάσεων)

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Οι αποφάσεις που λάβαμε, κατά την έκτακτη Γενική Συνέλευση της 15 ης Οκτωβρίου 2011, είναι πολυσήμαντες, λόγω του θεσμικού τους χαρακτήρα. Καταδεικνύουν δε την αγωνία των συναδέλφων για την προάσπιση του Θεσμού της Δικαιοσύνης και την υπόστασή μας ως λειτουργών και εργαζομένων.

Όσο και αν οι αποφάσεις αυτές χαρακτηρίζονται από μερικούς ως « πρωτοφανείς » για τα δικαστικά χρονικά, δεν παύουν να είναι αναγκαίες και μέσα στα καθήκοντά μας να προστατεύουμε το Σύνταγμα και τους Θεσμούς, όπως πράττουμε μέχρι σήμερα.

Συνεπώς, θεωρώ αδιανόητο να υπάρξει έστω και ένας συνάδελφος που να μην εφαρμόσει τις αποφάσεις αυτές.

Η Δικαιοσύνη καλείται στις κρίσιμες αυτές ώρες να σταθεί στο ύψος της. Ο λαός τώρα μας χρειάζεται και μας θέλει υπερέφανους, απαιτώντας να σεβαστούμε τη Συνταγματική μας θέση και την κοινωνική μας αποστολή.

**Ο Πρόεδρος της Ένωσης
Χαράλαμπος Αθανασίου
Αρεοπαγίτης**

Πρωτ.: 129/2011

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

(Με αφορμή την απόφαση του Πρωτοδικείου Καλαμάτας)

Με αφορμή τις πρόσφατες δηλώσεις κορυφαίου κυβερνητικού παράγοντα για την έκδοση προσωρινής διαταγής από το Μονομελές Πρωτοδικείο Καλαμάτας για απαγόρευση διακοπής ηλεκτροδότησης ακινήτου λόγω της διόγκωσης του ύψους του προσφάτως θεσμοθετημένου τέλους, είμαστε στη δυσάρεστη θέση να επισημάνουμε τα ακόλουθα:

Η Εκτελεστική Λειτουργία οφείλει να υπερασπίζεται σε κάθε ευκαιρία και να τηρεί καθημερινά κατά την εκτέλεση του κυβερνητικού έργου το Σύνταγμα της Ελλάδος. Αυτό είναι το κύριο καθήκον της και όχι απλά η αρμοδιότητά της, ούτε είναι δυνατόν να σχετικοποιείται από οικονομικές ή άλλες συγκυρίες. Μεταξύ δε, των διατάξεων του Συντάγματος υπάρχουν και αυτές των άρθρων 26, 87 παρ.1 και 2, 94 παρ. 4 εδ.γ, των οποίων το περιεχόμενο για τους μη γνωρίζοντες, ή τους επιλεκτικά λησμονούντες, αφορά στην διάκριση και το ισότιμο των τριών Λειτουργιών του Κράτους, την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των Δικαστικών Λειτουργών, την υποχρέωση των τελευταίων να υπακούουν, μόνον στο Σύνταγμα και τους Νόμους και ότι οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου.

Ως εκ τούτου, οι συγκεκριμένες δηλώσεις, πρέπει να αποχρησθούν για το διπλό απόηχο στο οποίο υποπίπτουν:

Πρώτον, διότι, στοχεύουν να επηρεάσουν την ανεξάρτητη δικαστική σκέψη, ανεπιτυχώς ως οφείλει ο εμπνευστής τους να γνωρίζει (αλλά και να επιθυμεί),

Δεύτερον, διότι, αμέσως, αμφισβητεί τον ανεξάρτητο επισημονικό ρόλο των Μελών του ΝΣΚ τα οποία με την δήλωση αυτή κινδυνεύουν να χαρακτηρισθούν ότι είναι διαθέσιμα προς χειραγώγηση από οποιονδήποτε κρατικό παράγοντα, κλονίζοντας τον ρόλο που επιθυμούν να έχουν στο χώρο της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

Αθήνα 19-10-2011

Αρ. πρωτ.: 108

**ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ
15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011**

Αθήνα 15-10-2011

Αρ. Πρωτ. 105

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί -Δικαστές και Εισαγγελείς-μέλη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση της Ένωσής μας, αποφασίσαμε ομόφωνα τ' ακόλουθα:

Ι. Καλούμε την Κυβέρνηση να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης. Μέτρα τα οποία δεν θα έχουν στόχο μόνον τους Δικαστές, όπως μέχρι τώρα συμβαίνει, αλλά συντονισμένα μέτρα που θα έχουν σκοπό, ανεξαρτήτως της οικονομικής συγκυρίας, να εξασφαλίσουν τα δικαιώματα των Πολιτών για δίκαιη δίκη, να απλοποιήσουν τις διαδικασίες, να διατηρήσουν το χαμηλό κόστος για την πρόσβαση στη Δικαιοσύνη, να υιοθετηθούν νέες τεχνολογίες, προκειμένου να καταστεί η Χώρα ανταγωνιστική. Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει: α) να θεσπισθεί η οικονομική αυτοτέλεια της Δικαιοσύνης, β) να καλυφθούν όλα τα κενά οργανικών θέσεων Δικαστικών Λειτουργών και Υπαλλήλων και να αυξηθούν στο αναγκαίο μέτρο, και να μην ισχύσει η εργασιακή εφεδρεία στους Δικαστικούς Υπαλλήλους, γ) να γίνουν νομοθετικές επεμβάσεις στους Κώδικες Ποινικής και Πολιτικής Δικονομίας και τους Ειδικούς Νόμους προκειμένου να εξασφαλισθούν ταχύτερες και απλούστερες διαδικασίες, δ) να μην τροποποιηθεί το άρθρο 11 του ν.1756/1998, καθόσον εξυπηρετεί την παραγωγή μεγαλύτερου δικαστικού έργου σε συντομότερο χρονικό διάστημα, ε) να ψηφιστεί ο χώρος της Δικαιοσύνης, προκειμένου να εξασφαλιστεί στους Πολίτες με άμεσο και έγκυρο τρόπο η πρόσβαση στη νομική πληροφορία.

ΙΙ. Ζητούμε από την Κυβέρνηση να αντληθεί τις επιπτώσεις της ασυμμετρικής οικονομικής πολιτικής στον Ελληνικό Λαό. Να σταθμίσει τις ανάγκες και τα συμφέροντα των πολιτών. Να αντληθεί την ανάγκη της προστασίας των αδυνάτων που έγιναν τόσο πολλοί και να γίνουν ακόμα περισσότεροι με τα εξαγγελόμενα μέτρα. Να σταματήσει τις σπατάλες χρημάτων σε αμφιλεγόμενες επιλογές (αθρόες προσλήψεις ειδικών συμβούλων σε υπουργικά γραφεία, ανεξέλεγκτες χρηματοδοτήσεις κατασκευών από τον προϋπολογισμό της Βουλής, παροχή αυτοκινήτων στους Βουλευτές με συμβάσεις leasing, κ.α.).

ΙΙΙ. Απαιτούμε από την Κυβέρνηση να σεβασθεί την Συνταγματική Θέση της Τρίτης Λειτουργίας του Κράτους και συγκεκριμένα:

α) η Νομοθετική και Εκτελεστική Εξουσία να σέβονται έμπρακτα τους Λειτουργούς της Δικαιοσύνης, την ισόνομη και ισότιμη κατά το Σύνταγμα θέση τους και να παύσουν οι προσχηματικές επιθέσεις κατ' αυτών, οι οποίες επιχειρούνται προκειμένου να αποπροσανατολίζονται οι Πολίτες από τα πραγματικά προβλήματα που τους απασχολούν.

β) να καθιερωθεί το αδίκημα της περιύβρισης Δικαστικής Αρχής, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων των Δικαστικών Λειτουργών

γ) να μην γίνουν νέες μειώσεις στο ειδικό μισθολόγιο των Δικαστικών Λειτουργών. Ήδη, οι Δικαστικοί Λειτουργοί έχουν υποστεί μείωση κατά 38,5% των αποδοχών τους και έχουν υπαχθεί, όπως όλοι οι Έλληνες στις πάσης μορφής έκτακτες εισφορές και φοροεπιβαρύνσεις.

δ) να ιδρυθεί Ασφαλιστικός Φορέας Κρατικών Λειτουργών και να μην υπάγονται οι νεοδιοριζόμενοι Δικαστικοί Λειτουργοί στο ΙΚΑ,

ε) να επαναφερθεί η 25ετία ως ελάχιστος χρόνος ίδρυσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

στ) να επαναφερθούν σε ισχύ οι μισθολογικές προαγωγές και τα επιδόματα χρόνου υπηρεσίας.

Ενόψει 1) της μέχρι τώρα συμπεριφοράς της Κυβέρνησης για τα ως άνω αδιαπραγμάτευτα ζητήματα, αναφορικά με την συνταγματική μας θέση και την κοινωνική μας αποστολή και 2) της φημιολογούμενης περαιτέρω μείωσης των αποδοχών και συντάξεών μας, οι οποίες μειώσεις προκαλούν απρόοπτη μεταβολή των συνθηκών ασκήσεως του Λειτουργήματός μας, αφού πλέον δεν θα δυνάμεθα να συντηρούμε γραφεία και βιβλιοθήκες στην κατοικία μας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Πρώτον, από την Δευτέρα 17 Οκτωβρίου 2011 έως και την Τακτική Γενική Συνέλευση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, τα Δικαστήρια θα διακόπτουν τις συνεδριάσεις τους καθημερινά, από ώρα 12.00 έως ώρα 15.00,

Δεύτερον, από την Δευτέρα 7 Νοεμβρίου 2011, θα ασκούμε το Λειτουργήμα μας, αποκλειστικά και μόνον στα Δικαστικά Καταστήματα και εντός του χρόνου που τα Δικαστήρια θα λειτουργούν και υπό τις συνθήκες υλικοτεχνικών υποδομών και ασφάλειας προσωπικού και εγκαταστάσεων που αυτά σήμερα παρέχουν και ως εκ τούτου δεν θα δημοσιεύονται αποφάσεις, εκτός από αυτές που αφορούν επείγουσες πολιτικές και ποινικές υποθέσεις.

Το ΔΣ της Ένωσης μας θα υλοποιήσει τις ανωτέρω αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης, εκδίδοντας σχετική ανακοίνωση.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ
Πρωτοδικείο Αθηνών (απόρρ. Μέγαρο Σπυρίδ. Εντίπιδου)
Τηλ. 210 88.27.380 - 210 88.41.529

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Τα μέλη του Δ.Σ.
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ-ΑΤΕΛΕ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΟΝΤΑΚΙΑΝΑΚΟΣ
τηλ. 210 68.12.457, Εισυγώνης Π. Χαλιάνης e-mail: leontaki@otenet.gr

Η ΟΜΙΛΙΑ του ΠΡΟΕΔΡΟΥ της ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ και ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ στην ετήσια Γενική Συνέλευση της 26ης Νοεμβρίου 2011

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Δικαστές και Εισαγγελείς, φίλοι και συλλειτουργοί Δικηγόροι και Δικαστικοί Υπάλληλοι, «Φίλοι Δημοσιογράφοι του Δικαστικού και Πολιτικού ρεπορτάζ.

Χαιρετίζω την παρουσία σας εδώ σήμερα και ευχαριστώ για τη συμμετοχή σας.

Ιδιαίτερα, ευχαριστώ τους συναδέλφους μου, Δικαστές και Εισαγγελείς, που παρευρίσκονται εδώ από όλα τα μέρη της χώρας. Από τη Θεσ/νίκη, την Πάτρα, την Κρήτη, τη Μακεδονία, την Πελοπόννησο, την Ήπειρο, το Αιγαίο, τη Θεσσαλία και την Κεντρική Ελλάδα. Όλους εσάς, οι οποίοι με την παρουσία σας εδώ στηρίζετε τις προσπάθειες μας να προσδώσουμε στη Δικαιοσύνη τη θέση που της

αρμόζει. Να στηρίξετε την Ένωσή μας, που έχει καταστεί ήδη θεσμός. Ένας θεσμός με μεγάλη ανταπόκριση και χρησιμότητα.

Ανταπόκριση στην Κοινωνία, γιατί ανέδειξε τις Κοινωνικές Ευαισθησίες των Δικαστικών Λειτουργών της, είναι παρούσα στο κοινωνικώς γίγνεσθαι και υπεραμύνεται των δικαίων των πολιτών.

Χρησιμότητα, γιατί συμβάλλει στη διαμόρφωση του νομικού πολιτισμού της Χώρας, προασπίζεται το κύρος και την αξιοπιστία της Δικαιοσύνης και των Λειτουργών της και προάγει τη λειτουργία των θεσμών.

Κυρίες και Κύριοι - Αγαπητοί προσκεκλημένοι μας.

Κατ' αυτό το πρώτο μέρος, το πανηγυρικό - εισαγωγικό, της Γενικής Συνέλευσης της Ένωσής μας, θα προσπαθήσω να αναδείξω τα προβλήματα και την εν γένει κατάσταση που επικρατεί στη Δικαιοσύνη της Χώρας μας σήμερα. Το πώς η Πολιτεία αντιλαμβάνεται την αποστολή και το λειτουργήματά μας. Ποιοι είναι οι προβληματισμοί των λειτουργών της και τέλος, να καταθέσω συγκεκριμένες προτάσεις για τον περιορισμό των αρνητικών φαινομένων και την ενίσχυση του θεσμικού ρόλου της Δικαιοσύνης.

Στη δημόσια αυτή συζήτηση καλείσθε όλοι οι θεσμικοί φορείς από το βήμα αυτό, το οποίο αποτελεί το πλέον επίσημο βήμα δημοσίου διαλόγου για την Δικαιοσύνη, να τοποθετηθείτε χωρίς προκατάληψη και να διατυπώσετε με νηφαλιότητα προτάσεις και αυτό το οφείλετε στη Δικαιοσύνη. Το οφείλετε στη Δημοκρατία. Το οφείλετε στη Χώρα.

Κυρίες και Κύριοι,

Ηφαιτη Γενική Συνέλευσή μας, διεξάγεται σε μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές που διέρχεται η Ελληνική Κοινωνία.

Οι κοινωνικές δυνάμεις που αναπτύσσονται, στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, ξεπερνούν τις παγιωμένες αντιλήψεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν από την πολιτική επιστήμη και την κοινωνική πρακτική.

Οι καταγκιστικές αλλαγές των τελευταίων δεκαετιών, σε παγκόσμιο επίπεδο, παρ' ότι δημιούργησαν νέες προοπτικές, συνέβαλαν στην καθιέρωση ενός ευρύτερου κλίματος ανασφάλειας.

Η επέκταση των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών αγορών, ο διευρυνόμενος αποκλεισμός πολλών κοινωνικών στρωμάτων, η ραγδαία ανάπτυξη διαπολιτισμικών επαφών και η ολοένα αυξανόμενη ροή πληροφοριών, να μεν βοήθησαν στο να αναπτυχθούν νέες δυναμικές, στην οικονομία, τις επιστήμες και τις κοινωνικές σχέσεις, επέφεραν όμως και ριζικές ανακατατάξεις σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ανακατατάξεις, που όμως οι κοινωνίες δεν πρόλαβαν και δεν προλαβαίνουν να αφομοιώσουν και αυτό δημιουργεί μια αίσθηση ανασφάλειας.

Ζούμε σε μια εποχή ραγδαίας ανάπτυξης της Κοινωνίας των πολιτών.

Μια εποχή, όπου η διεκδίκηση εννόμων κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων παίρνει συχνά μορφή συγκρουσιακή.

Και επί πλέον, εδώ στην χώρα μας, ζούμε σε μια ασφυκτική οικονομική συγκυρία, την οποία προκάλεσε η χρηματοοικονομική κρίση, η οποία να μεν είναι διεθνής, πλην όμως, ιδιαιτέ-

ρως, έπληξε την ελληνική οικονομία με όλες τις συνέπειες, οι οποίες επιβάρυναν, αδικαιολόγητα, τον ελληνικό λαό. Το τονίζω αυτό, διότι, κυρίως, η έλλειψη εποπτείας στο Χρηματοοικονομικό σύστημα είχε τραγικές συνέπειες για την εθνική οικονομία.

Μέσα σε αυτό το διεθνές και εθνικό περιβάλλον, για κάθε Έλληνα πολίτη, είναι ζωτικής σημασίας, σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η απρόσκοπτη λειτουργία της Δικαιοσύνης.

Ο νόμος, η ισότητα, ο σεβασμός στη Δικαιοσύνη, η έννοια του πολίτη και της ευθύνης, η αξία του αντιλόγου, η τήρηση των άγραφων κανόνων, που είναι αναπόσπαστες από τη Δημοκρατία, τη Δικαιοσύνη, αλλά και την ανεκτικότητα, εγγίζουν τους ανθρώπους παντού και πάντοτε με το περιχόμενο και την ανυπέροβλη ποιότητά τους.

Ο Μεξικανός συγγραφέας Carlos Fuentes, εδώ και πριν μερικά χρόνια, είχε προειδοποιήσει ότι: «Η αποσύνθεση της ελευθερίας από την κοινωνική ευθύνη, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα οι ατομικές ελευθερίες να μην έχουν ως υποκείμενο τον άνθρωπο, αλλά μόνο το εμπόριο, τις επενδύσεις και την κυκλοφορία κεφαλαίου».

Η προσπάθεια, λοιπόν, της Ισονομίας, της Ισότητας, της Ασφάλειας, είναι τεράστια, αλλά ταυτόχρονα, εξαιρετικά σύνθετη υπόθεση και μια μεγάλη ευθύνη. Ευθύνη, πρωτίστως, όλων των εκπροσώπων των πολιτών, όλων των εκπροσώπων του Πολιτικού κόσμου αλλά και της Δικαιοσύνης.

Όμως σε αυτήν την εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία ποιος είναι ο ρόλος που οφείλει να διαδραματίσει η Δικαιοσύνη; Και πώς θα δρα μέσα σε ένα σύγχρονο πλέγμα αξιών;

Εντός του πλαισίου, που οφείλει να λειτουργεί όπως ορίζεται στο δημοκρατικό μας πολίτευμα;

Εναντι δηλαδή, των πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών διακυβευμάτων, που απορρέουν

τόσο από το εθνικό όσο και από το ευρωπαϊκό και το διεθνές περιβάλλον μέσω του οποίου κινείται η χώρα μας και διαμορφώνεται η έννοια της νομιμότητας;

Και πώς η Πολιτεία, διαχρονικά, αντιμετωπίζει τη Δικαιοσύνη;

Κυρίες και Κύριοι

Η Δικαιοσύνη στη χώρα μας ασθενεί, αφού, εδώ και πολλά χρόνια, υπολειπόμενη, από απόψεως ταχείας απονομής της, με συνέπεια να πλήττεται η εικόνα της χώρας στο εξωτερικό, αφού δίνει την εντύπωση ότι οι δικαιοίκοι θεσμοί της δεν ανταποκρίνονται.

Σύγχρονες υποδομές δεν υπάρχουν και οι υπάρχουσες δεν βελτιώνονται. Τολμηρές νομοθετικές πρωτοβουλίες δεν λαμβάνονται, ενώ πλήθος νομοθετημάτων με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Επιτάχυνση των δικών», εξυπηρετούν μόνο επικοινωνιακές ανάγκες. Αρκεί να υπενθυμίσω ότι τα τελευταία 38 έτη έγιναν περίπου 50 τροποποιήσεις των Κωδίκων για να επιτευχθεί η επιτάχυνση. Και δεν απέδωσαν τα μέτρα γιατί το πρόβλημα δεν είναι μονοδιάστατο. Μόνο ο προσδιορισμός των υποθέσεων σε σύντομο διάστημα δεν δίνει λύσεις. Ο δικαστής είναι και εκείνος άνθρωπος με περιορισμένες δυνατότητες. Δεν μπορεί να προσδιορίζονται 20 κακουργήματα στη δικάσιμο του Τριμελούς ή του Πενταμελούς Κακουργημάτων ή 40 υποθέσεις στο Τριμελές πλημμελημάτων.

Σήμερα οι οργανικές κενές θέσεις στα Πρωτοδικεία και τις Εισαγγελίες Πρωτοδικών ξεπερνούν τις 100 και διαγωνισμός έγινε μόνο για 55 θέσεις. Στα Ειρηνοδικεία οι κενές οργανικές θέσεις, μετά την αύξηση κατά 80, που έγινε για να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες από το νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, ανήλθαν σε 190 περίπου και ο διαγωνισμός που είναι σε εξέλιξη, θα καλύψει μόνο τις 80 θέσεις. Αν στα κενά αυτά προστεθούν και 109 κενά λόγω αδειών μητρώτητας, τοκετού και αναρρωτικών αδειών, έχουμε ένα σύνολο 314 κενών. Επιπλέον, είχαμε και μείωση των οργανικών θέσεων του πρώτου βαθμού, με το Ν.3990/2011, για να στελεχωθούν τα νέα Εφετεία. Τα οργανικά κενά των δικαστικών υπαλλήλων (γραμματέων, δακτυλογράφων, επιμελητών) εγγίζουν τα 3000 και διαγωνισμός έγινε μόνο για 145 θέσεις. Οι μετατάξεις δεν προχώρησαν. Ο προσδιορισμός των πολιτικών υποθέσεων γίνεται σε μερικές διαδικασίες, τέλος 2014 με αρχές 2015, αφού τα εισαγωγικά δικόγραφα, χρόνο με το χρόνο αυξάνουν. Αναφέρω ενδεικτικά, για το Πρωτοδικείο της Αθήνας: Το 2005 κατατέθηκαν 216.000 δικόγραφα σε όλες τις διαδικασίες. Το 2006, 230.000. Το 2007, 245.000. Και το 2008 232.000 (Λόγω μείωσης των προσημειώσεων) το 2009, 234.765 και το 2010 224.500. Ενώ αντίστοιχα, εκδόθηκαν αποφάσεις: το 2004, 113.700, το 2005, 144.300, το 2006, 152.600, το 2007, 168.720 το 2008, 145.500 (προσημειώσεις μείον 23.000), το 2009, 136.600 και το 2010, 133.450.

Ανάλογη είναι η κατάσταση και στα άλλα δικαστήρια και τις Εισαγγελίες της Χώρας.

Στις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της Χώρας είχαμε αλματώδη αύξηση των μηνύσεων. Ξεπέρασαν το 2010 τις 720.000 σε όλη τη Χώρα. Μόνο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών υπολογίζεται ότι το 2011 θα ανέλθουν στις 330.000, ενώ το 2009 ήταν 266.000, το 2008 ήταν 245.000, το 2007 ήταν

Η ΟΜΙΛΙΑ του ΠΡΟΕΔΡΟΥ της ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Συνέχεια από τη σελίδα 3

237.250 και το 2006 ήταν 230.000. Ενώ ο προσδιορισμός για εκδίκασή τους γίνεται στα όρια της παραγραφής.

Συνέπεια: η χώρα μας να καταδικάζεται από το Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για καθυστέρηση απονομής της Δικαιοσύνης και τη δυσαρέσκεια του κόσμου να εισπράττουν οι δικαστές και εισαγγελείς ενώ δημιουργείται και έλλειμμα εμπιστοσύνης των πολιτών. Οι πολίτες έχουν μειωμένο αίσθημα εμπιστοσύνης έναντι της δικαιοσύνης, όχι γιατί δεν πιστεύουν ότι θα βρουν το δίκιο τους αλλά γιατί γνωρίζουν (και είναι αλήθεια) ότι θα το βρουν μετά από τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα (ετών) ώστε, το όποιο δίκιο τους θα έχει ατονήσει τόσο σημαντικά που θα έχει εξαλειφθεί. Εδώ θα πρέπει να τονισθεί, ότι το κόστος από την εικόνα αυτή της δικαιοσύνης το αναλαμβάνουν σχεδόν εξ ολοκλήρου οι δικαστικοί λειτουργοί, χωρίς ωστόσο να τους αναλογεί και το μεγαλύτερο μερίδιο. Τελικά, ως ένα βαθμό διαχέεται η αντίληψη στους πολίτες περί γενικευμένης ατιμωρησίας, με αποτέλεσμα τη διόγκωση της αμφιβολίας στην εν γένει δημόσια διοίκηση. Λίγοι, όμως γνωρίζουν ότι αν η Δικαιοσύνη λειτουργεί στη Χώρα μας, όπως λειτουργεί, οφείλεται στην υπευθυνότητα, το φιλότιμο και την υπερηφάνεια των δικαστών, των εισαγγελέων και των υπαλλήλων και στη κατανόηση και συμπαράσταση των δικηγόρων. Λίγοι γνωρίζουν ότι 310 δικαστές του Πολιτικού Τμήματος του Πρωτοδικείου της Αθήνας, το 2010 εξέδωσαν 360.000 αποφάσεις (πολιτικές και ποινικές), ότι 40 Ανακριτές χειρίστηκαν και διεκπεραίωσαν 5.000, περίπου ανακριτικές δικογραφίες, ενώ εξέδωσαν και πάνω από 6.500 βουλεύματα. (Ανάλογη κατάσταση επικρατεί σχεδόν σε όλα τα μεγάλα δικαστήρια της Χώρας).

Κυρίες και Κύριοι,

Η ταχεία και αποτελεσματική απονομή της Δικαιοσύνης, αποτελεί τη βιτρίνα μιας χώρας. Μια βιτρίνα όχι μόνο με εξωτερική στιλπνότητα, αλλά με πλούσιο περιεχόμενο γιατί δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι η οικονομική ανά-

πτυξη της χώρας, κατά το μέρος που στηρίζεται στις επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, προϋποθέτει ορθή και ταχεία απονομή της Δικαιοσύνης, έτσι ώστε είναι καιρός η πολιτεία να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη και να παύσει να αντιμετωπίζει την απονομή της Δικαιοσύνης ως αντιπαραγωγική διαδικασία. Λύσεις μαγικές δεν υπάρχουν. Αρκεί να γίνει αντιληπτό από τους εκάστοτε κυβερνώντες, ότι η επένδυση για τη Δικαιοσύνη είναι απαραίτητη και επιβεβλημένη.

Παράλληλα, έχουμε χρέος όλοι μας (Πολιτεία, Δικαστικοί Λειτουργοί, Δικηγόροι, Δικαστικοί Υπάλληλοι) να συμβάλλουμε, έτσι ώστε ο λαός μας να απολαμβάνει μιας ταχύτερης και αποτελεσματικότερης Δικαιοσύνης.

Προς την κατεύθυνση αυτή ο Υπουργός Δικαιοσύνης πήρε πρωτοβουλίες. Άνοιξε διάλογο με όλους τους συναρμόδιους φορείς και συζητήσαμε σε πρώτη φάση θεσμικά ζητήματα της Δικαιοσύνης αλλά και, κυρίως, εξεύρεση τρόπων επιτάχυνσης των δικών. Το υπό κατάρτιση σχετικό νομοσχέδιο έχει διατάξεις που κινούνται στη σωστή κατεύθυνση της επιτάχυνσης. Διατάξεις που πρέπει να δούμε με ρεαλισμό και θάρρος. Όσον αφορά το θεσμό της διαμεσολάβησης στις πολιτικές δίκες που θα επακολουθήσει, πρέπει να βοηθήσουμε όλοι και ειδικότερα οι νομικοί παραστάτες, γιατί αλλιώς και ο θεσμός αυτός θα έχει την τύχη του «εξώδικου συμβιβασμού», η επιτυχία του οποίου δεν ξεπέρασε το 2%.

Μια σύγχρονη Δικαιοσύνη, την οποία απαιτεί και ο ενιαίος νομικός Ευρωπαϊκός χώρος, θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της χώρας, θα την κάνει ελκυστικότερη στους ξένους και χρησιμότερη στους Έλληνες. Και έτσι θα αξιοποιήσει στο έπακρο το πλούσιο δυναμικό που έχει. **Και στο σημείο αυτό θέλω να ζητήσω από όλους σας,**

όλους τους δικαστικούς λειτουργούς να έχουν στο μυαλό τους αυτή την τελευταία σκέψη. Τους ζητώ να μάχονται στα δύσκολα χρόνια που ζούμε για το όραμα αυτό της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Δεν είναι μόνο άσκηση των καθηκόντων μας, είναι ζήτημα εθνικής προτεραιότητας.

Θα σταθώ για λίγο σε ένα θέμα, για το οποίο επιμένουμε, ιδιαίτερα, κ. Υπουργέ. Αφορά το θέμα των αναβολών. Είναι γεγονός, ότι οι αναβολές, όταν δεν συναρτώνται με την αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας, πρέπει να περιορισθούν. Συνεπώς, η ισχύουσα διάταξη θέλει μια συνολική επαναδιατύπωση. Δεν είναι, όμως επιτρεπτή η καθιέρωση πειθαρχικού ελέγχου του δικαστή για το αν και με ποιες προϋποθέσεις χρήγησε την αναβολή. Η διάταξη που ορίζει ότι οι Επιθεωρητές ελέγχουν τις αποφάσεις (όχι τις άλλες) περί αναβολών **υποχρεωτικά**, είναι προσβλητική για τους δικαστές και καταδεικνύει έλλειψη εμπιστοσύνης της Πολιτείας σ' αυτούς. (Συγγέεται το Πειθαρχικό Δίκαιο, με το Δίκαιο της Επιθεώρησης και πρέπει να απαλειφθεί εξάλλου, είναι περιττή λόγω 91§1,2 Οργανισμού Δικαστηρίων)

Ο δικαστής δεν επιθεωρείται. Ο δικαστής αξιολογείται. Ενόψει, όμως της σχετικής συνταγματικής διάταξης, δεν μπορούμε να ζητήσουμε σήμερα αλλαγή του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων. Επιδίωξη μας είναι όπως με την αναθεώρηση του Συντάγματος, να αλλάξει όλη η φιλοσοφία της Επιθεώρησης, η οποία θα αντικατασταθεί με **αξιολόγηση**.

Κυρίες και κύριοι

Η εκάστοτε εκτελεστική εξουσία, αντιμετωπίζει τη Δικαιοσύνη ως φτωχό συγγενή. Διαθέτει ψίχουλα για τη Δικαιοσύνη ενώ απλόχερα αντιμετωπίζει τις άλλες δύο λειτουργίες του Κράτους. Αντιμετωπιζόμεθα ως οικονομικό βάρος. Ως η λειτουργία εκείνη, η οποία είναι στην εξουσία χρήσιμη όταν είναι «αρεστή», ενώ οι δαπάνες για την αναβάθμιση των υπηρεσιών της είναι είδος πολυτέλειας για το Ελληνικό Δημόσιο. Παραβλέπουν, όμως, ότι εδώ γεννήθηκε το δίκαιο, εδώ αναπτύχθηκε η φιλοσοφία του δικαίου και εδώ ρίζωσε η επιστήμη του δικαίου. Από εδώ εκπορεύθηκαν οι πρώτες σκέψεις και κατακτήσεις της νομικής επιστήμης. Παραβλέπουν ότι η Δικαιοσύνη είναι το θεμέλιο της Δημοκρατίας. Διαφεύγει ακόμα ότι και η ιστορία της ανθρωπότητας καταγράφηκε, ορισμένες φορές, σε αίθουσες δικαστηρίων, οι λειτουργοί των οποίων στάθηκαν στο ύψος τους. Ζητούμε από τη Δικαιοσύνη τα πάντα, χωρίς να της προσφέρουμε ούτε τα στοιχειώδη.

Ο εκάστοτε Κυβερνήσεις επιχειρούν να παρεμβαίνουν στο έργο των δικαστικών λειτουργών και ως ένα βαθμό να το χειραγωγούν. Το επιχειρούν με δημόσιες επικριτικές επιθέσεις, αν δεν συμφωνούν με τους χειρισμούς υποθέσεων με πολιτικό αντίκτυπο. Πρόσφατο παράδειγμα η επίθεση Υπουργών κατά της συναδέλφου που με προσωρινή διάταξη απαγόρευσε στη ΔΕΗ τη διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος για την επιβληθείσα εισφορά. Το επιχειρούν με τη λήψη Νομοθετικών μέτρων, τα οποία δεσμεύουν, περιορίζουν, ακυρώνουν ή και απαξιώνουν το δικαστικό έργο. Το επιχειρούν με τη μη λήψη ουσιαστικών μέτρων ενίσχυσης και αναβάθμισης της δικαιοσύνης.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα, την τελευταία διετία, το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, με μία σειρά μέτρων, απαξίωσε το θεσμό της Δικαιοσύνης, κατέδειξε έλλειψη σεβασμού και υπονόμωσε την ανεξαρτησία μας, αφού τα μέτρα αυτά αποβλέπουν στην υπαλληλοποίησή μας.

Και διερωτώμεθα:

Πρόκειται για απλές παραλείψεις ή για συστηματική και ενσυνείδητη υποβάθμιση της Δικαιοσύνης για να καμφθεί το φρόνημα των λειτουργών της;

Αν συμβαίνει το πρώτο, γιατί δεν γίνονται διορθωτικές παρεμβάσεις;

Αν συμβαίνει το δεύτερο, απαντάμε ότι διαπράττουν ολέθριο λάθος όσοι πιστεύουν ότι οι δικαστικοί λειτουργοί θα καμφθούν και θα υπαλληλοποιηθούν.

Η εμπειρία, η υπευθυνότητα και η ιστορική διαδρομή των παλαιότερων από εμάς και η μαχητικότητα και τα όνειρα των νεωτέρων συναδέλφων αποτελούν φραγμό για τέτοιες πρακτικές.

Δεν επιθυμούμε αντιπαλότητα ή αντιδικία με κανέναν πολύ περισσότερο με την Κυβέρνηση, (εξάλλου, στην Κυβέρνηση υπάρχουν φωνές που μας στηρίζουν), αλλά είμαστε αποφασισμένοι να

υπερασπισθούμε τη Συνταγματική μας θέση και την κοινωνική μας αποστολή.

Θα αναφέρω, ενδεικτικά, μερικά παραδείγματα:

1. ΑΠΟΓΡΑΦΗ. Ο νόμος (Ν. 3845/2010) επιτάσσει την απογραφή όλων όσων μισθοδοτούνται από το Δημόσιο. Όμως, η σχετική υπουργική απόφαση (κοινή απόφαση των Υπουργών εσωτερικών και οικονομικών), που εκδόθηκε κατ'εξουσιοδότηση αυτού του νόμου, εξήρесе από τη απογραφή τα άλλα άμεσα όργανα του Κράτους (Βουλευτές, Υπουργούς κλπ) όχι όμως και τους Δικαστικούς Λειτουργούς που είναι εκφραστές της δικαστικής εξουσίας. Και όχι μόνο αυτό, και αυτό ήταν το " πονηρό" της υπόθεσης, έπρεπε και να απογραφούμε ως δημόσιοι υπάλληλοι.

Εμείς, δεν αρνηθήκαμε την απογραφή, αν και τα πλήρη στοιχεία μας υπάρχουν στο Υπ. Δικαιοσύνης, το οποίο κάθε Δεκέμβριο ενημερώνει και ανανεώνει την επετηρίδα, αλλά ζητήσαμε να απογραφούμε γι' αυτό που είμαστε και όχι γι' αυτό που δεν είμαστε. Γιατί ενόχλησε η θέση μας αυτή; Μήπως έχουν καταργηθεί οι σχετικές διατάξεις του Συντάγματος;

2. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΕΝΤΑΞΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΙΚΑ.

Εδώ επιθυμώ να ξεκαθαρίσω, ότι τιμούμε τους εργαζόμενους και ειδικότερα τους χειρώνακτες εργαζόμενους, που είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και αυτό το αποδεικνύει η πλέον φιλεργατική νομολογία των δικαστηρίων μας, σε σχέση με αυτή των άλλων Ευρωπαϊκών Κρατών. Όμως, οι δικαστικοί λειτουργοί είναι ισόβιοι και άμεσα όργανα του Κράτους, ασκούντες δημόσιο λειτουργήματα. Η σχέση τους με την Πολιτεία είναι Δημοσίου δικαίου και ξένη προς εκείνη της συμβάσε-

Ο Πρόεδρος του ΣτΕ κ. Τάκης Πυκράμενος

ως εξηρημένης εργασίας, που αποτελεί το διακριτικό γνώρισμα των υπαγομένων στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

Εξάλλου, το περίφημο «Μνημόνιο», ανεξάρτητα από το ποιοι ήταν οι πραγματικοί του στόχοι, ενόψει του ότι ο ίδιος ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ Πωλ Τόμσεν επιβεβαίωσε, μιλώντας σε θεσμικούς επενδυτές του Λονδίνου, «ότι χρέος και έλλειμμα ήταν προσχήμα-

τα και ότι πραγματικός στόχος ήταν οι μεταρρυθμίσεις στο εργασιακό και στο ασφαλιστικό» προβλέπει τρία ασφαλιστικά Ταμεία : ΙΚΑ-ΟΓΑ - ΟΑΕΒ. Κάτω από την πίεση όμως συντεχνιών, δημιουργήθηκε και Ταμείο Επιστημόνων (Δικηγόρων, Μηχανικών, Ιατρών κ.α.) και Ταμείο Δημοσιογράφων και Ταμείο των Υπαλλήλων της Τραπεζής Ελλάδος, το οποίο, μάλιστα, ενισχύεται από τους πόρους της ίδιας Τράπεζας. Πρόσφατα ιδρύθηκε και Ταμείο των Υπαλλήλων της ΕΤΕ.

Διερωτώμεθα, γιατί δεν παραμείναμε στο Δημόσιο, όπως οι Βουλευτές και οι Υπουργοί και γιατί οι τελευταίοι δεν εντάχθηκαν στο ΙΚΑ; Από πότε έπαυσε να υφίσταται το ισότιμο και ισόκυρο των λειτουργών των τριών εξουσιών του Κράτους;

Και βέβαια, δεν μας παραπλανά η διαβεβαίωση ότι στο ΙΚΑ θα ενταχθούν όσοι δικαστές θα προσληφθούν από 1-1-2011, γιατί το ζήτημα είναι καθαρά θεσμικό και εμείς έχουμε υποχρέωση στις γενιές των δικαστών που έρχονται να **υπερασπισθούμε τους θεσμούς**, με οποιοδήποτε κόστος, με οποιαδήποτε θυσία και αν απαιτηθεί. Ανεξάρτητη και ακηδεμόνευτη Δικαιοσύνη παραλάβαμε από εσάς, τους παλαιότερους, σεβαστοί μας συνάδελφοι, και αυτή τη Δικαιοσύνη οφείλουμε να παραδώσουμε στους νεώτερους.

Οσον αφορά την 25ετία και τον συνολικό εργασιακό χρόνο του δικαστικού λειτουργού, θεσμοθετήθηκαν, όχι ως ευεργέτημα ή προνόμιο, αλλά ως ασφαλιστική δικλείδα της ανεξαρτησίας του. Για να μπορεί να αποχωρεί από την υπηρεσία, αν πιέζεται ή αδυνατεί να αντεπεξέλθει στα καθήκοντα του.

Είναι ελιτίστικη ή συντεχνιακή αυτή η θέση μας, όπως θέλησε να παρουσιάσει ένας πρόσφατα εκδηλούμενος ιδιότυπος και εν πολλοίς κατευθυνόμενος λαϊκισμός;

3. ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΜΑΣ - Ας τις δούμε για να διαλύσουμε τον μύθο περί προνομιακών και χαριστικών αποδοχών.

Και ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τηρουμένων των αναλογιών, οι αμοιβές μας είναι οι μικρότερες στην Ευρωζώνη και όχι μόνο, μηδέν των Τούρκων συναδέλφων εξαιρουμένων. (Είδατε στον πίνακα τις αμοιβές των Γερμανών συναδέλφων αν και το κόστος ζωής είναι 20% μικρότερο από Ελλάδα).

Παρά ταύτα, πρώτοι εμείς, αντιλαμβανόμενοι τη δυσχερή οικονομική θέση της χώρας, ζητήσαμε «πάγωμα» αποδοχών, ενώ δεν ήμασταν αντίθετοι και σε μια αναλογική και δίκαιη μείωση τους, έως ότου η χώρα εξέλθει από την κρίση.

Δεν ζητήσαμε, λοιπόν, καμία εξαίρεση από τα βάρη μιας μαστιζόμενης, από την οικονομική ανέχεια, κοινωνίας, όπως ενορχηστρωμένα από ΜΜΕ προσπάθησαν να παρουσιάσουν μερίδα του τύπου αλλά και εκπρόσωποι - μέλη του Εθνικού Συμβουλίου του Κυβερνώτος κόμματος. Αντίθετα, ζητήσαμε ισότητα και αναλογικότητα. Τι υποστήκαμε; Τις μεγαλύτερες μειώσεις των αποδοχών και συντάξεων μας, απ' οποιαδήποτε άλλη κατηγορία εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ανερχόμενες σε 40%, περίπου, καταβάλλοντας έτσι και με το παραπάνω τον οβολό μας, γιατί ειπώθηκε και αυτό, παρά την αντίθετη συνταγματική επιταγή, που υποχρεώνει την πολιτεία να παρέχει στους δικαστικούς λειτουργούς ιδιαίτερη μισθολογική μεταχείριση. Όμως, αυτό όχι μόνο αποσιωπήθηκε, αλλά, αντίθετα, προσπάθησαν να ενοχοποιήσουν στην κοινωνία τους φορείς ενός θεσμού και ως ένα σημείο το επέτυχαν, παρουσιάζοντας μας ως ανάληγτους, λες και εμείς οδηγήσαμε τη Χώρα στην οικονομική κρίση, που περιήλθε. Ήδη δημοσιεύματα και σχετικές αναφορές του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου, κάνουν λόγο ότι στις προθέσεις της Κυβέρνησης είναι να περικόψει ακόμη περαιτέρω το αποκαλούμενο «επίδομα βιβλιοθήκης» πέραν των δύο περικοπών που έχει ήδη υποστεί και μειώθηκε ήδη κατά 43%. Και εδώ, θα ήθελα να διευκρινίσω, για όσους δεν το γνωρίζουν, τα εξής σχετικά με τις αποδοχές μας.

Οι αποδοχές μας καθορίστηκαν, με απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 του Συντάγματος, το οποίο η Βουλή θεσμοθέτησε με την αναθεώρηση του 2001 και οι αποδοχές αυτές είναι σύμφωνες με τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 88 του Συντάγματος. Το δικαστήριο αυτό είναι 9μελές και οι Δικαστές αποτελούν την μειοψηφία (συγκροτείται από 3 Καθηγητές Πανεπιστημίου, 3 Δικηγόρους και 3 Δικαστές). Οι αποδοχές μας, όπως ορίστηκαν από το Δικαστήριο αυτό, 50% είναι βασικός μισθός και χρονοεπίδομα και 50% αποζημιώσεις. Το 1/2 του ποσού που αντιστοιχεί στις αποζημιώσεις, ήτοι το 25% του συνόλου των αποδοχών μας τόσο η νομολογία (αποφάσεις ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου και Ολομέλεια Ελεγκτικού Συνεδρίου) όσο και ο νόμος το χαρακτηρίζουν και είναι αποζημίωση. «Αποζημίωση για την ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την οργάνωση και λειτουργία βιβλιοθήκης». Δηλαδή, καταβάλλεται στους δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του ΝΣΚ για να αντισταθμισθεί με τη δαπάνη που καταβάλλεται για οργάνωση και λειτουργία βιβλιοθήκης και για ταχύτερη έκδοση αποφάσεων. Η πολιτεία επειδή αντιλαμβάνεται την αδυναμία της να χορηγήσει σε 4.000 δικαστικούς λειτουργούς όλων των κλάδων και βαθμίδων γραφεία με οργανωμένες βιβλιοθήκες στα δικαστικά καταστήματα, χορηγεί το ποσό αυτό για την κατ'οικον εργασία προς διεκπεραίωση των υποθέσεων. Ταχύτερη περαίωση σημαίνει Πολύωρη εργασία στο σπίτι, πέραν από το δημοσιούπαλληλο ωράριο, καθώς και εργασία κατά τις αργίες και εορτές.

Η αποζημίωση αυτή, προσομιάζει με την αποζημίωση που καταβάλλεται στους Βουλευτές, για τη συμμετοχή τους στις Επιτροπές, αλλά και με τις εφημερίες των ιατρών του ΕΣΥ. Δεν θα ήταν υπερβολή να πω, ότι την αποζημίωση αυτή περισσότερο από κάθε άλλον την δικαιούνται οι δικαστικοί λειτουργοί, γιατί πράγματι ανταποκρίνεται στην εργασία που παρέχουν και δεν επαρκεί.

Αν η Κυβέρνηση την περικόψει, διερωτώμαι Α είναι σε θέση να εξεύρει γραφεία σε 4.000 Δικαστές και Εισαγγελείς στα Δικαστικά καταστήματα; Γνωρίζει ότι τότε είναι ενδεχόμενο να μεταβληθούν οι συνθήκες απονομής της Δικαιοσύνης, όσον αφορά το χρόνο και τον τόπο στον οποίο θα δικαιοδοτούμε; Θέμα, για το οποίο, βέβαια, θα αποφασίσουν τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης μας. Δεν είναι απειλή η τοποθέτησή μου αυτή. Δεν ενέχει συντεχνιακή αντίληψη. Το ζήτημα δεν

είναι οικονομικό. Το ζήτημα είναι θεσμικό. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να αμφισβητήσει τη συνταγματική μας θέση και την κοινωνική μας αποστολή. Η Πολιτεία πρέπει να αντιληφθεί ότι οι λειτουργοί του Κράτους (της Νομοθετικής, Εκτελεστικής και Δικαστικής εξουσίας) είναι ισότιμοι και ισόκυροι και δεν θα ανεχθούμε υποβάθμιση και αυτό γιατί είμαστε αποφασισμένοι να προστατεύσουμε τους θεσμούς του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος. Δικαστές - υπάλληλοι, ας αναζητηθούν αλλού, σε άλλες χώρες.

4. **ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ** Οφειλόμενα ποσά των ετών 2002-2006. Δεν φταίμε εμείς, αν η Πολιτεία δεν τα κατέβαλε μέχρι σήμερα. Αναστέλλεται η καταβολή τους συνεχώς με ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ. Σε ποια έννομη τάξη αποφάσεις Δικαστηρίων καταργούνται με αποφάσεις Υπουργών; Αν αυτό δεν είναι αντισυνταγματικό, τι είναι;

Η δυσμενής αυτή μεταχείριση, μας οδήγησε τόσο στην Πανδικαστική συγκέντρωση του περασμένου Μαρτίου (της 11ης Μαρτίου 2011) όσο και στη σύγκληση Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης του προηγούμενου μήνα (15 Οκτωβρίου) και την ομόφωνη απόφαση για διακοπή των συνεδριάσεων, ως ελάχιστο συμβολικό δείγμα της δυσαρέσκειας και αγανάκτησης των Δικαστικών Λειτουργών.

Τις διακοπές αυτές των συνεδριάσεων τις αναστείλαμε, για έναν και μόνο λόγο, που είχε να κάνει με τις ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις, για να δοθεί ο χρόνος στη νέα Κυβέρνηση να επανεξετάσει τη θέση της έναντι της Δικαιοσύνης και των λειτουργών της. Αναστείλαμε τις κινητοποιήσεις, γιατί οι Δικαστικοί Λειτουργοί, σεβόμενοι τους θεσμούς και τη δυσμενή θέση που εκείνες τις ημέρες περιήλθε η χώρα, θεωρήσαμε ότι είναι αδιανόητο να αποτελέσουμε πρόσθετο πονοκέφαλο για τις διαγραφόμενες εξελίξεις και την απρόσκοπτη λειτουργία του Κράτους.

Και δεν αναστείλαμε από το φόβο, όπως ανεγράφη σε κάποιο έντυπο, του πειθαρχικού ελέγχου, ότι δήθεν οι Δικαστικοί Λειτουργοί παραβιάζουν το Σύνταγμα.

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί, είναι θεματοφύλακες των θεσμών και των δικαιών των πολιτών και δεν πτοούνται ούτε από απειλές, ούτε από διώξεις, ούτε από διασπαστικές ενέργειες, απ' όπου και αν προέρχονται.

Γι' αυτό στο σημείο αυτό θέλω να ΕΞΑΡΩ την αγωνιστικότητα και σύμπνοια των νέων, κυρίως, συναδέλφων, οι οποίοι με θάρρος και αίσθημα ευθύνης προασπίστηκαν τη συνταγματική μας θέση και διακήρυξαν ότι είναι παρόντες για τη συνέχιση των αγώνων, αν χρειασθεί. Επίσης, να ευχαριστήσω και την Ολομέλεια των Εισαγγελικών Λειτουργών της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών για την ομόφωνη απόφαση συμπαράστασής τους.

5. **ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ - ΑΠΕΡΓΙΕΣ** Πρέπει, όμως, στο σημείο αυτό να πω και δυο λόγια για το αν η διακοπή των συνεδριάσεων των Δικαστηρίων, όπως έγινε και, ενδεχομένως, να επαναληφθεί, αποτελεί απεργία και αν παραβιάσαμε ή όχι το Σύνταγμα.

Η απεργία αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα, κατοχυρωμένο από το Σύνταγμά μας. Στην ακραία-απόλυτη μορφή του, απαγορεύεται από το Σύνταγμα, με οποιαδήποτε μορφή (λευκή απεργία, δεν δημοσιεύω αποφάσεις, πηγαίνω στο Δικαστήριο και δεν ανεβαίνω στην έδρα, δικάζω αλλά καθυστερώ τη διαδικασία κ.ά.).

Αυτές οι μορφές αποτελούν απεργία. Η β' περίπτωση= Αποχή για ορισμένες ώρες. Κατ' αυτή δεν παράγεται έργο και ίσως μπορεί να χαρακτηριστεί ως απεργία.

Η γ' περίπτωση= Ολιγόωρη διακοπή συνεδριάσεων. Παράγω έργο, κατά τη διακοπή. Δικάζονται όλες οι επείγουσες υποθέσεις (ασφαλιστικά -αυτόφωρα- υπό παραγραφή-προσωρινά κρατούμενοι-ομογενείς κλπ). Αλλά και κατά τη διακοπή, οι δικαστικοί λειτουργοί, στα γραφεία τους απασχολούνται με άλλα καθήκοντα(μελέτη υποθέσεων, θεωρήσεις κλπ), δηλαδή παράγεται έργο.

Συνεπώς, η διακοπή των συνεδριάσεων έχει έναν συμβολισμό. Συμβολίζει τη στοιχειώδη άμυνα του δικαστικού σώματος. Την άμυνά του στις παραβιάσεις άλλων συνταγματικών διατάξε-

ων από την Εκτελεστική και τη Νομοθετική Εξουσία. Περαιτέρω, το πλέγμα των Συνταγματικών διατάξεων, που καθορίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δικαστικών λειτουργών, αλλά και τις υποχρεώσεις της πολιτείας έναντι τους είναι ενιαίο, αποτελεί οργανική ενότητα και, συνεπώς, δεν μπορούμε να απαιτούμε συμμόρφωση προς κάποια συνταγματική διάταξη όπως είναι αυτή του άρθρου 23, η οποία σημειωτέον είναι αναθεωρήσιμη, όταν η Κυβέρνηση παραβιάζει, συστηματικά και κατ' επανάληψη, άλλες και μάλιστα μη αναθεωρήσιμες συνταγματικές διατάξεις.

Αυτά, για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα.

Κυρίες και Κύριοι,

Σήμερα, πολύ περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, ο λαός μας περιμένει πολλά από τη δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της, τους οποίους θεωρεί ως τη μόνη του ελπίδα, όχι μόνο για τη πάταξη της διαφθοράς, αλλά και για να προσδώσει στη χώρα μας την εικόνα μιας ευνομούμενης πολιτείας, στην οποία η διάκριση των λειτουργιών του κράτους θα γίνει πραγματικότητα, με τη Δικαιοσύνη να αποτελεί τον φραγμό κάθε τυχόν αυθαιρεσίας των άλλων δύο λειτουργιών, και τον εγγυητή των ατομικών ελευθεριών, και του Κράτους δικαίου. Έτσι, ο λαός μας θα απολαμβάνει ταχείας και αποτελεσματικής Δικαιοσύνης, οι πολίτες θα ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους στους θεσμούς και εμείς οι ίδιοι οι δικαστές, με τη ζωή και το έργο μας, θα αποτελούμε το παράδειγμα και την αφετηρία αναγέννησης της Χώρας.

Γνωρίζουμε ότι η κατάσταση είναι εξαιρετικά δύσκολη, κυρίως λόγω της έντασης που επικρατεί στην πολιτική ζωή του τόπου, αλλά και της βραδείας απονομής της Δικαιοσύνης. Η ταλαιπωρία των διαδίκων και των νομικών παραστατών τους διαρκώς αυξάνεται. Οι συνθήκες εργασίας των δικαστικών λειτουργών έχουν καταστεί απάνθρωπες. Και το μεγάλο στοίχημα μας, δεν είναι μόνο η βελτίωση της ποιότητας της Δικαιοσύνης, αλλά η ταχεία απονομή της και η εμπέδωση στους πολίτες της πεποίθησης ότι οι Δικαστές τους αξίζουν της εμπιστοσύνης τους.

Οι στόχοι αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν από την μια στιγμή στην άλλη, αλλά απαιτείται άμεσα να υπάρξει συγκροτημένος σχεδιασμός και πρόγραμμα μιας τριετίας, τουλάχιστον, για να αποδώσουν τα μέτρα. Ελπίζουμε, να προχωρήσει η συνταγματική αναθεώρηση, στα πλαίσια της οποίας θα αναπτυχθεί θεσμικός διάλογος μεταξύ της Εθνικής Αντιπροσωπείας και των εκπροσώπων της Δικαιοσύνης και δηλώνουμε την ετοιμότητα μας να συνεισφέρουμε.

Δεν θα σας κουράσω με τις προτάσεις που κατά καιρούς έχουμε κάνει και τις οποίες έχουμε θέσει προς συζήτηση στον κ. Υπουργό της Δικαιοσύνης. Θα τελειώσω, όμως, με 2-3 παρατηρήσεις για τις σχεδιαζόμενες τροποποιήσεις στον θεσμικό μας νόμο, των Οργανισμών Δικαστηρίων και μια παραίνεση για τον τρόπο επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης.

Πρώτα η παραίνεση.

Καταργείστε κ. Υπουργέ τη διαδικασία επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης, με την παρεμβολή της διάσκεψης των προέδρων της Βουλής. Δεν προσφέρει τίποτα, απλώς προσβάλλει τους Δικαστές. Αφήστε τον Συνταγματικό νομοθέτη να λύσει οριστικά το ζήτημα.

Οι Τροποποιήσεις του Οργανισμού Δικαστηρίων

1) Ωράριο. Το ωράριο πρέπει να συνδυαστεί με την ίδρυση αμιγώς Ποινικών Τμημάτων.

2) Οι Δικαστικές Διακοπές, πρέπει να μετονομαστούν σε Θερινά Τμήματα.

3) Προσωρινή Αργία. Η διάταξη πρέπει να μείνει ως έχει, γιατί με την προτεινόμενη ρύθμιση υποκειμενικοποιούνται αντικειμενικά στοιχεία.

4) Όχι αύξηση σε 20% (από 10%) των κατ'εξαίρεση προσδιοριζόμενων υποθέσεων στα πινάκια.

5) Προαγωγές. Οι Δικαστές δεν συγκρίνονται, αλλά κρίνονται, αν πρέπει να προαχθούν στον επόμενο βαθμό. Η σύγκριση, εκτός του αυθαίρετου στοιχείου που θα περιέχει, θα δημιουργήσει αδικίες και μείωση της απόδοσης του παραλειφθέντος. Σε κάθε περίπτωση, προτιμώ Δικαστές με κοινωνικές ευαισθησίες, που θα αφουχράζονται τα μηνύματα της κοινωνίας, παρά Δικαστές με πολύ υψηλή κατάρτηση, αλλά αποκομμένους από την κοινωνία.

Κυρίες και Κύριοι ευχαριστώ για την προσοχή σας

Η Ομιλία του Υπ. Δικαιοσύνης κ. Μιλτ. Παπαϊωάννου στη Γ.Σ.

Κυρίες και κύριοι,

Θεωρώ τιμητική αλλά και χρήσιμη την πρόσκλησή σας, να παραστώ στη Γενική Συνέλευση των Ελλήνων Δικαστών και Εισαγγελέων. Είναι χρήσιμη, γιατί ο διάλογος μεταξύ των διαφόρων λειτουργιών της Ελληνικής Δημοκρατίας επιτρέπει την καλύτερη κατανόηση των προβλημάτων της χώρας και του λαού μας με συνέπεια την αναζήτηση και θεσμοθέτηση των καλύτερων λύσεων, για την αντιμετώπιση του κορυφαίου προβλήματος στο χώρο της δικαιοσύνης, που είναι οι μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή της και που καταγράφεται στη συνείδηση των πολιτών με τη λέξη αρνησιδικία στο πραγματικό της αλλά και στο σημειολογικό της περιεχόμενο.

Το διάλογο αυτό, τον θεωρώ αναγκαίο και επιβαλλόμενο γιατί το Ελληνικό Δημοκρατικό Σύνταγμα που έχει οργανώσει τις τρεις λειτουργίες του Πολιτεύματος ως συνεργαζόμενες, στο πλαίσιο φυσικά των διακριτών τους ρόλων. Την συγκεκριμένη μορφή διαλόγου υπηρέτησα με ξεχωριστή συνέπεια, ως Πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, αλλά και σήμερα ως Υπουργός Δικαιοσύνης, χωρίς να προβληματιστώ για το ποια λειτουργία έχει ή δεν έχει υπεροχή έναντι της άλλης. Τα ζητήματα αυτά έχουν απαντηθεί ιστορικά αλλά και συνταγματικά.

Βρισκόμαστε στα μέσα μιας βαθιάς και οδυνηρής οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής αλλά και θεσμικής κρίσης. Ο λαός μας δοκιμάζεται. Η ανεργία έχει φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Πολλές οικογένειες χειμάζονται και, μερικές, στα όρια της ένδειας και της πείνας. Δεν είναι η ώρα και ο κατάλληλος χώρος να περιγράψω με πληρότητα την κρίση ούτε να αποπειραστώ να κατανεύω ευθύνες. Είναι η ώρα να κοιτάξουμε όλοι μπροστά.

Περιορίζομαι μόνο στην επισήμανση της κρίσιμότητας των περιστάσεων με τις ξεκάθαρες θέσεις μου. Η χώρα ή θα ξεπεράσει την κρίση και θα πάει μπροστά, μαζί με τους άλλους λαούς της Ευρώπης ή θα πεταχτεί στο περιθώριο ξεχασμένων καθεστώτων και της ιστορίας. Και η δεύτερη σταθερή μου επιλογή είναι ότι η χώρα για να πάει μπροστά την ουσιαστική συμμετοχή όχι μόνο των υπεύθυνων πολιτικών της ηγεσιών αλλά και όλων των ηγεσιών της χώρας. Η χώρα για να πάει μπροστά χρειάζεται τη συμμετοχή, όχι μόνον υπεύθυνων πολιτικών ηγεσιών, αλλά όλων των ηγεσιών της χώρας, όπως είναι οι δικαστικές, οι πνευματικές, οι συνδικαλιστικές κ.λπ. Οι στιγμές απαιτούν ευρύτερες συστρατεύσεις.

Θα σας μιλήσω για όλα όσα σας ενδιαφέρουν, μας ενδιαφέρουν, για την χώρα που υπηρετούμε, την Ελληνική Δικαιοσύνη, με εξαιρετικά συνοπτικό τρόπο. Στο πλαίσιο της γενικής αμφισβήτησης, κατάρρευσης των αξιών, του θεσμικού μας οικοδομήματος, αμφισβητείται και η Δικαιοσύνη. Ας αντιμετωπίσουμε και εδώ κατάματα την αλήθεια. Έχουμε φθάσει στο σημείο, κάποιος να ενθαρρύνει τη βίαιη ανυπακοή ακόμα και στις αποφάσεις των ανώτατων δικαστηρίων. Κανένας μας δεν μπορεί να αρνηθεί σε οποιονδήποτε Έλληνα πολίτη το δικαίωμα να ασκεί κριτική στις δικαστικές αποφάσεις. Ακόμα και σε εκείνον που δεν έχει τον επαρκή εξοπλισμό να κατανοήσει το περιεχόμενό τους. Η υποδοχή όμως των αποφάσεων, ειδικά από επιστημονικούς φορείς, αλλά και από προσωπικότητες ταγμένες στη υπηρεσία της δικαιοσύνης με άρνηση ή με χυδαίους υπαινιγμούς είναι κάτι που θίγει τις θεμελιώδεις βάσεις του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Η αντίσταση στις δικαστικές αποφάσεις βρίσκεται έξω από τις συνθήκες του πολιτεύματος, αφού εκδίδονται και εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού λαού. Αυτή είναι η μία πλευρά. Υπάρχει και η άλλη σκληρή αλήθεια. Η Δικαιοσύνη βουλιάζει όλο και περισσότερο στη συνείδηση των πολιτών, αφού βραδυπορεί, αφού οι υποθέσεις παραγράφονται, με ευθύνη πολλών, όπως είναι η πολυνομία, η κακονομία αλλά και τους εφαρμοστές του δικαίου. Συνοδικά το δικαίωμά μας σύστημα νοσε βαρύτερα. Τριάντα δύο (32) καταδικές από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τους τελευταίους έξι (6) μήνες, τα λέει όλα. Και αυτό γιατί; Έχουμε επιβαρύνει την απονομή της Δικαιοσύνης με άχρηστη γραφειοκρατία και τύπους. Η δικονομία μας είναι αναχρονιστική. Η ψηφιοποίηση, η εισαγωγή δηλαδή της πληροφορικής στο χώρο της δικαιοσύνης τα προηγούμενα χρόνια έχει καθυστερήσει αδικαιολόγητα. Η επιθεώρηση στο χώρο της Δικαιοσύνης, δεν λειτουργεί ικανοποιητικά, οι διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου δεν εφαρμόζονται. Τα παραδείγματα δυστυχώς είναι πολλά.

Για τους λόγους αυτούς και με στόχο να δώσουμε όλοι μαζί αυτές τις δυνατές απαντήσεις όπως σας είναι γνωστό, έχω προχωρήσει σ' ένα ευρύ διάλογο με εκπροσώπους των Ενώσεών σας, με τις ηγεσίες όλων των Ανωτάτων και Ανωτέρων Δικαστηρίων της χώρας, με την ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων και με τις ενώσεις των δικαστικών υπαλλήλων. Και με έμπειρους δικαστές και εισαγγελείς και με καθηγητές Πανεπιστημίου αλλά, και με έμπειρους δικηγόρους. Στην αφετηρία είχα καταγράψει πενήντα τρεις (53) προτάσεις. Προστέθηκαν

και άλλες. Την εβδομάδα που προηγήθηκε αλλά και την εβδομάδα που διανύουμε άνοιξα μια δεύτερη φάση διαλόγου πάνω στα νομοθετικά βήματα και πρωτοβουλίες που είχα υιοθετήσει επί της αρχής. Έτσι, σήμερα βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω ότι την επόμενη εβδομάδα θα δώσω στην δημοσιότητα ένα ολοκληρωμένο πολυνομοσχέδιο με ρυθμίσεις και παρεμβάσεις σ' όλους τους χώρους απονομής της Δικαιοσύνης στο βασικό στόχο της επιτάχυνσης και της άρσης της αρνησιδικίας. Της πολιτικής, της ποινικής, της διοικητικής, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Οργανισμού των Δικαστηρίων. Θα περιλαμβάνει, επίσης, διατάξεις για καλύτερη λειτουργία των Ανεξάρτητων Αρχών, των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών κ.λπ. Ο διάλογος φυσικά δεν σταματάει εδώ. Το πολυνομοσχέδιο θα αναρτηθεί στο διαδίκτυο για να κατατεθούν ουσιαστικές προτάσεις από όσους Έλληνες πολίτες το επιθυμούν και φυσικά θα ολοκληρωθεί στη Βουλή των Ελλήνων με τις προβλεπόμενες διαδικασίες και μετά από την ακρόαση όλων των φορέων που συνδέονται με την λειτουργία της Δικαιοσύνης. Θα είμαι ανοιχτός μέχρι το τέλος για συμπληρώσεις και διορθώσεις. Φιλοδοξώ να είναι ένας νέος νόμος που θα φέρει ριζικές ανατροπές στο μέχρι σήμερα ισχύον σύστημα απονομής της δικαιοσύνης.

Μια άλλη εξέξου, μεγάλη προτεραιότητά μας είναι η ταχεία και αποτελεσματική εισαγωγή της πληροφορικής στο χώρο της δικαιοσύνης και σε όλα τα πεδία εφαρμογής της. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει γίνει σε σύντομο χρονικό διάστημα ένα τεράστιο έργο για όλα τα πεδία εφαρμογής. Δηλώνω απόλυτα ικανοποιημένος για το έργο μας και σε αυτό το πεδίο. Την επόμενη εβδομάδα θα παρουσιάσω αναλυτικά στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, τις συγκεκριμένες δράσεις. Σήμερα μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι μέσα στο Δεκέμβριο, στο Πρωτοδικείο Αθηνών η ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων θα είναι γεγονός και ρεαλιστικός είναι ο στόχος μας οι συγκεκριμένες δράσεις να ολοκληρωθούν μέσα στον επόμενο χρόνο για όλα τα δικαστήρια της χώρας. Στο ίδιο διάστημα θα έχει ολοκληρωθεί και το μεγάλο έργο της μαγνητοφώνησης και απομαγνητοφώνησης των πρακτικών για όλα τα δικαστήρια της χώρας. Την περίοδο αυτή με απασχολεί επίσης εξαιρετικά το πρόβλημα των ναρκωτικών. Και πολιτικά, και κοινωνικά. Είμαι έτοιμος να προωθήσω το νέο νομοσχέδιο στη Βουλή. Όταν ισχυριζόμαστε ότι ο ναρκωμανής είναι ασθενής ή τραγικά επιλόχειος, τότε, πρέπει να το εννοούμε. Στην πράξη! Όταν υπάρχει η ελπίδα θεραπείας, πρέπει να τη διασφαλίζουμε, και να την ενισχύουμε. Με σύστημα. Με μέθοδο. Με επιστήμη και κοινωνική ευαισθησία.

Θεωρώ, επίσης, ότι είναι η ώρα να λάβουμε ένα γενναίο μέτρο για το σωφρονιστικό σύστημα και τις φυλακές. Προωθώ με μέτρα επείκειας και αποσυμφόρησης των φυλακών, χωρίς να παρατούμεθα και χωρίς να επιτρέψουμε τη δημόσια εντύπωση ότι χαμηλώσαμε τις σημαίες της αντεγκληματικής πολιτικής. Μια πρώτη εκτίμηση των αποτελεσμάτων και των συνεπειών αυτής της πειθαρχημένης και δικαιολογημένης επείκειας είναι η ικανή μείωση του πληθυσμού των φυλακών και όχι φυσικά για εγκλήματα ιδιαίτερης βαρύτητας και επικινδυνότητας. Η διαδικασία θα είναι δικαιοκρατική. Όχι οριζόντια και, κάτω από τον δικό σας έλεγχο και αρμοδιότητα.

Στο Υπουργείο υπάρχουν έτοιμα και άλλα σχέδια νόμου όπως οι ρυθμίσεις για το οικογενειακό δίκαιο, τον ποινικό κώδικα, τον σωφρονιστικό κώδικα, τον κώδικα ποινικής δικονομίας, τον εμπορικό νόμο για τις προσωπικές εταιρίες και την πάταξη του ηλεκτρονικού εγκλήματος. Θεωρώ δύσκολο όλη αυτή η εργασία να ολοκληρωθούν σε νομοθετήματα μέχρι τη λήξη της κοινοβουλευτικής περιόδου. Θα είναι όμως μια καλή δεξαμενή ρυθμίσεων για ολοκλήρωσή τους στη συνέχεια.

Για να ολοκληρώσω την παρουσίαση των προτεραιοτήτων του Υπουργείου σας γνωρίζω επίσης ότι μέσα στο Δεκέμβριο θα έχει ολοκληρωθεί η συγχώνευση των περιφερειακών Ειρηνοδικείων της χώρας ώστε και με τη συμπλήρωση νέων Ειρηνοδικίων που θα γίνει τους πρώτους μήνες του 2012 να έχουμε Ειρηνοδικεία που θα μπορούν να ανταποκριθούν με αποτελεσματικότητα στις νέες και πολλές αρμοδιότητες που θα προστεθούν με το πολυνομοσχέδιο.

Κυρίες και Κύριοι Δικαστές και Εισαγγελείς, γνωρίζω και Καναγνωρίζω τα προβλήματα και τα αιτήματά σας. Τα έχω διαχρονικά υπερασπιστεί δημόσια. Τα αναδρομικά θα καταβληθούν, όχι όμως τώρα. Μετά από μία περίοδο δύο (2) ετών. Αυτή τη στιγμή, η πατριδα δεν το μπορεί, και αισθάνομαι ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι αυτή τη ρύθμιση την έχετε αποδεχτεί συνολικά. Σας γνωρίζω επίσης ότι υπάρχει κυβερνητική απόφαση για μεταφορά της ασφάλισης των νέων δικαστών από το ΙΚΑ σε άλλον ασφαλιστικό φορέα. Θυμίζω ότι το σχετικό αίτημά σας, το είχα υποστηρίξει από την θητεία μου ως Πρόεδρου της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας. Απαιτείται η ολοκλήρωση των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων που θα γίνει πολύ σύντομα με πλήρη και αγαστή συνεργασία μαζί σας με τις συλλογικές σας εκφράσεις.

Κυρίες και Κύριοι, θέλω επίσης να επισημάνω το σημαντικό πρόβλημα της θεσμικής λειτουργίας της Δημοκρατίας μας. Θέλω να καταγράψω την χρυσάλλινη τη θέση μου, ότι η θεσμική αποδόμηση και η κατάρρευση του συστήματος αξιών είναι ότι χειρότερο για τη χώρα. Χειρότερα και από τη μεγάλη οικονομική κρίση. Η πιο σημαντική προϋπόθεση για τη λειτουργία

για της δημοκρατίας είναι η τήρηση του θεμελιώδους νόμου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η τήρησή του Συντάγματος συνιστά υψίστη υποχρέωση για όλους τους Έλληνες πολίτες, και κατεξοχήν για τις ηγεσίες του τόπου και τους εφαρμοστές του νόμου του δικαίου. Στο σημείο αυτό θέλω με σαφήνεια να καταθέσω ότι τιμώ τις συλλογικές εκφράσεις, ότι εμπιστεύομαι τη συλλογική δράση αλλά και ότι οι τελευταίες κινητοποιήσεις σας με λύπησαν ιδιαίτερα. Απέφυγα για το θέμα αυτό τη δημόσια αντιπαράθεση, αν και είναι γνωστό ότι οι θέσεις μου ταυτίζονται με τις θέσεις της φυσικής σας ηγεσίας και των αποφάσεων της διοικητικής ολομέλειας του Αρείου Πάγου.

Γνωρίζετε την εκτατομένη ανυπακοή στο νόμο που πολλές φορές οδηγεί δυστυχώς στην αχαλίνωτη και τυφλή βία. Η ανομία είναι η σύγχρονη παθολογία της δημοκρατίας μας. Εκδηλώσεις αυτού του φαινομένου είναι τα ευκαιριακά κινήματα που αυτοαποκαλούνται «ΔΕΝ ΠΑΛΗΡΩΝΩ» ή οι στάσεις ορισμένων κρατικών λειτουργών ή δημοσίων υπαλλήλων ότι δεν εκτελώ τις υπηρεσιακές μου υποχρεώσεις για το λόγο ότι μου έκοψαν το μισθό ή τις υπερωρίες. Οι δράσεις αυτές είναι επικίνδυνες, διότι δυναμιτίζουν την δημοκρατική μας λειτουργία, γιατί το βαθύτερο περιεχόμενο του «δεν πληρώνω» μεταφράζεται στο ότι δεν πληρώνει αυτός που έχει και κατέχει, και μετακυλιεί το βάρος σ' αυτόν που δεν έχει και δεν κατέχει.

Όταν οι Πνευματικές ηγεσίες αρνούνται να εφαρμόσουν νόμους που έχει ψηφίσει μια πρωτόγνωρη και συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής, τότε η εικόνα της Ελλάδας υποφέρει και μαζί της υποφέρει η δημοκρατική της ουσία που είναι η ισότητα όλων των Ελλήνων μπροστά στο νόμο. Κανένας έτσι δεν έχει το δικαίωμα στην ανομία και μάλιστα στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής πολιτείας και κοινωνίας που οικοδομήσαμε όλοι μαζί. Η εικόνα της Ελλάδας υποφέρει. Και μαζί με αυτή υποφέρει και η εικόνα της Ελληνικής Πολιτείας. Και η δημοκρατική της ουσία. Που είναι η ισότητα όλων των Ελλήνων μπροστά στο Νόμο, αλλά και η όπια προσπάθεια για ανάπτυξη και επενδύσεις.

Για τα προβλήματα και τις μεγάλες δυσκολίες που περνάει μεγάλο μέρος του πληθυσμού της χώρας, η υπεύθυνη ηγεσία του τόπου, κατανοεί τις ανάγκες στα πλαίσια της ιστορικής κρίσιμότητας που διανύουμε. Δεν είμαστε ούτε ανάγνητοι, ούτε κωφεύουμε στα ξεχωριστά μηνύματα και ανάγκες των καιρών. Πολλοί χειροκρότησαν την έκδοση δικαστικών αποφάσεων, όπως είναι οι ρυθμίσεις των υπερχρεωμένων νοικοκυριών από τα Ειρηνοδικεία. Δεν πρέπει όμως να λησμονούμε ότι είχε προηγηθεί ο νομοθέτης του τελευταίου καιρού, ο οποίος είχε προβλέψει αυτές τις ρυθμίσεις και αυτές τις διαδικασίες. Το ίδιο γίνεται σήμερα με τις νέες ρυθμίσεις για τις υποχρεώσεις ανήμπορων πολιτών σε σχέση με τους λογαριασμούς της ΔΕΗ.

Θέλω επίσης να απαντήσω και σε ένα επιπλέον κρίσιμο ερώτημα:

Ποιος είναι ο ρόλος μας, ο ρόλος της Δικαιοσύνης στις περιόδους κρίσης;

Η Δικαιοσύνη, όπως και στις συνθήκες συνθήκες, υπερασπίζεται τη νομιμότητα στο ουσιαστικό της περιεχόμενο. Ο Δικαστής στηρίζει και υποστηρίζει το Σύνταγμα και το Νόμο. Συγχροείται με τα φαινόμενα της ανομίας. Αυτονόητα, δεν κωφεύει, τουναντίον αφουγκράζεται τα κοινωνικά κινήματα και μηνύματα, δίνει λύσεις, πάντοτε μέσα στο γράμμα και το πνεύμα του Νόμου. Τις λύσεις που δικαιούται ο απλός πολίτης. Ο Δικαστής δεν υποκαθιστά τις άλλες εξουσίες και λειτουργίες του πολιτεύματος.

Επιπλέον η Δικαιοσύνη σε περιόδους κρίσης πρέπει να ανταπείρα εγχείρησει και απροσχημάτιστα. Δεν εμπλέκεται στις πολιτικές διενέξεις. Δεν διεκδικεί σε αυτές ρόλο επιδιαιτητή. Δεν νοιώθει τον πειρασμό μιας πρόσκαιρης δημοφιλίας. Δεν υποκύπτει σε νόθα πολιτικά νεφελώματα.

Σε περιόδους κρίσης η δικαιοσύνη και οι Έλληνες Δικαστές ανταποκρίνονται με υψηλό αίσθημα ευθύνης στο αίτημα του λαού μας για ταχεία εκκαθάριση όλων των υποθέσεων δημοσίου ενδιαφέροντος όπως είναι αυτές που αφορούν στελέχη του πολιτικού και διοικητικού μας συστήματος ή αυτές που συνδέονται με «το εθνικό μας έγκλημα» που είναι η φοροδιαφυγή και η φοροκλοπή. Για το λόγο αυτό έχετε χρέος να εργαστείτε περισσότερο με το αίσθημα ευθύνης που σας διακρίνει για να ανατραπεί το αίσθημα ατιμωρησίας που επικρατεί στο λαό μας για το όποιος «υψηλά ιστάμενος». Η χώρα για να πάει μπροστά πρέπει να κλείσει με τις μεγάλες δικαστικές εκκρεμότητες του παρελθόντος. Όχι με ταφόμενα, αλλά με αντικειμενικό δικαστικό έλεγχο, με δίκαιη δίκη αλλά και σύντομα.

Όλα όσα ανέφερα συνοψίζονται στη φράση ότι : στις περιόδους κρίσης η δικαιοσύνη δεν ενδίδει στις ύπουλες προτάσεις αναχρονισμού από τον πρωταγωνιστικό της ρόλο για την απονομή του δικαίου. Η δικαιοσύνη σκέπτεται ιστορικά, αγωνιά για το παρόν και το μέλλον του λαού και του τόπου.

Κυρίες και Κύριοι Δικαστές

Αγωνιά μαζί σας και διεκδικώ από όλους σας μεγαλύτερη προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας, για την οικονομική επιβίωση όλων των συμπολιτών μας. Με μια φράση σας καλώ μέσα από έναν γόνιμο και δημιουργικό διάλογο να ανταποκριθούμε μαζί στο ιστορικό μας χρέος που είναι η αναβάθμιση του τόσο σημαντικού θεσμού, της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

Χαιρετισμός της Προέδρου του Α.Π. κ. Ρένας Ασημακοπούλου στη Γ.Σ.

Κυρίες και κύριοι,
Ασφαλώς και υπάρχουν μεγάλα και ιδιαίτερα προβλήματα στο χώρο της δικαιοσύνης.

Είναι γνωστό πως οι δικαστές καταβάλουν προμηθεϊκό μόχθο με δεκάωρη,

ίσως και δεκαπεντάωρη ημερήσια εργασία. Όχι μόνον τις καθημερινές, αλλά και τα σαββατοκύριακα, τις αργίες και τις γιορτές.

Για τους δικαστές, οι θερινές διακοπές είναι εν τοις πράγμασι ολιγοήμερες, ενίοτε και ανύπαρκτες, καθώς χρεώνονται και κατά τους θερινούς μήνες σοβαρές και επείγουσες υποθέσεις, ενώ και τις δικογραφίες, με τις οποίες χρεώνονται κατά το αμέσως προηγούμενο του καλοκαιριού διάστημα, αναγκαστικά τις επεξεργάζονται μέσα στις κατ' όνομα μόνο λεγόμενες «δικαστικές διακοπές».

Οι δικαστές στερούνται ελεύθερου χρόνου, σε βάρος της προσωπικής και οικογενειακής τους ζωής και μάλιστα εργάζονται σε καθεστώς διαρκούς εγρήγορσης εξαιτίας του μεγάλου αριθμού και της σοβαρότητας των υποθέσεων που καλούνται να επιλύσουν.

Εκ των πραγμάτων είναι φανερό πως οι δικαστές καλούνται να εργαστούν απαιτητικά, σχεδόν εξαντλητικά, για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους και μάλιστα με μειωμένες - λόγω των ειδικών συνθηκών - αποδοχές.

Προσωπικά, είμαι σε θέση να γνωρίζω καλά, διότι έχω βιώσει και βιώνω επί μια 40 ετία καθημερινά, μαζί με συναδέλφους, τον μόχθο και την προσφορά των δικαστών στο κοινωνικό σύνολο. Προσφορά που πρέπει να αναγνωρίζεται από την πολιτεία.

Ωστόσο, σε μια γενική συνέλευση δικαστικών λειτουργών, δεν θα θελα μόνον να θέτουμε και να επισημαίνουμε προβλήματα, αλλά θα θελα, θέλω, απευθυνόμενη κυρίως στους νέους συναδέλφους να μιλήσουμε για τη σημασία και την αξία της δικαιοσύνης ιδίως σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς.

Μέσα σ' έναν κόσμο σύγχυσης και ρευστότητας οφείλουμε να διατηρήσουμε και να προστατεύσουμε τη δικαιοσύνη και το κύρος της. Οι επιλογές μας πρέπει να συμβάλουν στην εμπέδωση του αισθήματος δικαίου και στην αποκατάσταση ενός αναγκαίου, όσο ποτέ, κώδικα αξιών. Μία, τέτοια θεμελιώδης αξία αναμφισβήτητη είναι η συνταγματικά κατοχυρωμένη προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία του δικαστή, προς την οποία δεν συνάδει οποιασδήποτε μορφής υπαλληλοποίηση. Γι' αυτό και με βρήκε εξαρχής, ριζικά αντίθετη η υπαγωγή των νεότερων δικαστικών λειτουργών στον ασφαλιστικό φορέα του ΙΚΑ.

Δεν είναι εύκολος αυτός ο δρόμος. Πράγματι απαιτούνται θυσίες και διαρκής αναστοχασμός ώστε να ενισχυθεί μέσα μας, κάθε στιγμή, την ουσία της δικαιοσύνης.

Διότι κανένας δεν μπορεί να απονεμίσει δικαιοσύνη στους άλλους εάν δεν φροντίζει να είναι ο ίδιος δίκαιος. Και για να είναι όντως δίκαιος δεν αρκεί η γνώση των νόμων. Ο δικαστής πρέπει να πορεύεται πάντοτε και ιδιαίτερα σε δύσκολες στιγμές, με σοβαρότητα, νηφαλιότητα και αυταπάρνηση και οπωσδήποτε να περιφρουρεί το κύρος του θεσμού ως κόρη οφθαλμού.

Φρονώ ότι η δικαιοσύνη οφείλει να ακολουθεί τη χρυσή μέση οδό. Η δικαιοσύνη δεν επιτρέπεται, ούτε αυτοταπεινώνεται. Το να είναι κανείς δικαστής είναι μεγάλη τιμή. Κι εμείς οι δικαστικοί λειτουργοί γνωρίζουμε βιωματικά και όχι θεωρητικά πως η προσφορά μας δεν μπορεί να ανταμειφθεί μόνο με υλικούς όρους.

Διότι η αληθινή μας ανταμοιβή είναι η διαρκής συνάντησή με το δίκαιο, αυτή η υψηλή μέθεξή. Η μόνη τελικά ανταμοιβή που αξίζει.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω, πως τιμώ βαθιά τις ευγενείς παραδόσεις του δικαστικού σώματος και συμμερίζομαι τις αγωνίες των νέων συναδέλφων που καλούνται να διατηρήσουν υψηλά το ρόλο της δικαιοσύνης, επ' ωφελεία του ελληνικού λαού, των ιδίων και όλων ημών.

Και εν τέλει επ' ωφελεία του μέλλοντος. Καθώς όπως έγραψε ο Κωστής Παλαμάς «Χρωστάμε σε όσους πέρασαν θα ρθούνε θα περάσουν Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί».

Χαιρετισμός του Εισαγγελέα του Α.Π. κ. Ιωάννη Τέντε στη Γ.Σ.

Κυρίες Πρόεδρε και λοιπά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι.

Είμαι ευτυχής που για μία ακόμη φορά έχω την ευκαιρία να παρευρισκομαι και την τιμή να απευθύνω χαιρετισμό στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση, που αποτελεί την κοινή συνισταμένη των αδελφών κλάδων των Δικαστών και των Εισαγγελέων. Και για μία ακόμη φορά θα ήθελα, κυρίες Πρόεδρε της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, να εκφράσω τη λύπη μου που, λόγω της συγκλήσεως της Γενικής Συνέλευσης της δικής μας ειδικής Ενώσεως σε χρόνο μη προβλέψιμο και απουσίας μου εκτός Αθηνών, προς εκπλήρωση άλλης, προανειλημμένης υποχρεώσεως μου, δεν μπόρεσα να παραστώ στη Συνέλευση αυτή.

Στο χρόνο που μεσολάβησε, ένα από τα κύρια μελήματα μας υπήρξαν η διασφάλιση της δικαστικής ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας, η προβολή του ρόλου της Δικαιοσύνης και η διατύπωση προτάσεων για την αποτελεσματική λειτουργία της. Θέματα δηλαδή που ανάγονται σε αντικείμενα της δράσης των Δικαστικών Ενώσεων και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θα αναφερθώ σ' αυτά:

α) Αντιδράσαμε, με θεσμικό τρόπο, σε συμπεριφορές που έτειναν στην υποβάθμιση της δικαστικής εξουσίας και αμφισβήτηση της ισοτιμίας της με άλλες συντεταγμένες εξουσίες, ή έστω έδιναν αυτή την εντύπωση.

β) Προστατεύσαμε δικαστικές ανακριτικές αρχές από συγκεκριμένες και επανειλημμένες επεμβάσεις φορέα άλλης εξουσίας, αντιδρώντας με τη δέουσα αυστηρότητα.

γ) Καταγγείλαμε τα κρούσματα επιθέσεων κατά της δικαιοσύνης, συνιστώντας στους δικαστικούς λειτουργούς να αντιμετωπίζουν με νηφαλιότητα και αυτοπεποίθηση τις περιπτώσεις κακόβουλης κριτικής, αλλά συγχρόνως να προβληματίζονται από την καλοπροαίρετη και εποικοδομητική κριτική.

Είναι αλήθεια ότι τον τελευταίο καιρό το κλίμα βελτιώθηκε ουσιαστικά. Τούτο οφείλεται κυρίως στο ότι έγινε πλέον αντιληπτή στην κοινωνία η κενότητα πολλών από τις κακόβουλες αιτιάσεις κατά της Δικαιοσύνης. Από τα πενήνρα αποτελέσματα που είχαν παράλληλες διερευνητικές πολύχρονων υποθέσεων από τη Βουλή καταδείχθηκε πόσο έωλη υπήρξε η κριτική αντιστοίχων δικαστικών διαδικασιών, οι οποίες διαδικασίες είναι λόγω των επιβεβλημένων νομικών τυπολογιών πολύ πιο δυσκίνητες και γίνονται με υποδομές και μέσα απείρως πτωχότερα. Βέβαια περιμένουμε να αναγνωρίσουμε ότι στη βελτίωση του κλίματος συνέβαλε και ο νέος Υπουργός Δικαιοσύνης με τη διαλλακτικότητα και την εμπιστοσύνη που δείχνει στους θεσμικούς παράγοντες της Δικαιοσύνης.

δ) Περαιτέρω αναδείξαμε το ρόλο της Δικαιοσύνης, ως παράγοντα που εγγυάται το κράτος δικαίου, αλλά και ως παράγοντα ανάπτυξεως, ιδιαίτερα χρήσιμο σε εποχές οικονομικής κρίσης, όπως αυτή που διερχόμαστε.

Έχει αρχίσει να γίνεται συνείδηση ότι η ενίσχυση και ο εκσυγχρονισμός της Δικαιοσύνης είναι προϋπόθεση αναπτυξιακή. Προ μνημών με είχαν επισκεφθεί αξιωματούχοι της Παγκόσμιας Τράπεζας, η οποία διοργάνωσε στην Αθήνα συνέδριο με αντικείμενο την ίδρυση δικτύου σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και Κεντρικής Ασίας που θα έχει ως σκοπό τη βελτίωση των δικαστικών συστημάτων των χωρών αυτών. Τους ρώτησα γιατί μία Τράπεζα δείχνει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον για θέματα Δικαιοσύνης. Η απάντησή ήταν: Σκοπός της Παγκόσμιας Τράπεζας είναι η καταπολέμηση της φτώχειας. Η φτώχεια δεν καταπολεμάται χωρίς επενδύσεις και ανάπτυξη. Και ανάπτυξη χωρίς σύγχρονο και αξιόπιστο δικαστικό σύστημα δεν νοείται. Έχω επίσης πληροφορίες ότι χώρες οικονομικά ισχυρές, που ενδιαφέρονται σοβαρά για επενδύσεις στην Ελλάδα, ερευνούν και αξιολογούν την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία του δικαστικού μας συστήματος.

ε) Εξάλλου, επισημάναμε επανειλημμένως τον κίνδυνο, αν αφήσουμε το δικαστικό σύστημα αβοήθητο, στην τύχη του, αυτό αργά ή γρήγορα να καταρρεύσει και καλέσαμε όλους, όσους μοιραζόμαστε την ευθύνη για την πορεία της Δικαιοσύ-

νης (Δικαστικούς Λειτουργούς, Βουλή, Κυβέρνηση), να συμβάλουν, καθένας στο μέρος και στο μέτρο που του αναλογεί, για τη βελτίωση της καταστάσεως, κάνοντας πολλές φορές συγκεκριμένες προτάσεις.

Περιμένουμε να δούμε αν η Πολιτεία (συμπεριλαμβανομένων και των δικαστικών λειτουργών) θα κατανοήσει πραγματικά τον αναπτυξιακό ρόλο της Δικαιοσύνης και πόσο τοιμηρά θα αντιδράσει στο αίτημα για εκσυγχρονισμό της. Πάντως θα σημειώσω ότι η λογική των συρρικνώσεων και των οριζόντιων περικοπών δεν θα οδηγήσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Είναι αλήθεια ότι τους τελευταίους μήνες έχουν σημειωθεί προσπάθειες με στόχο την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, οι περισσότερες προς την ορθή κατεύθυνση. Είμαι βέβαια υποχρεωμένος να επισημάνω ότι η νευρική κατάσταση της Πολιτείας στη λήψη μαζικών μέτρων στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης οδήγησε στη λήψη μέτρων που εν μέρει ακυρώνουν και υπονομεύουν την προσπάθεια αυτή, όπως η κατάργηση θέσεων δικαστών και εισαγγελέων του πρώτου βαθμού, η υπαγωγή στην εργασιακή εφεδρεία των δικαστικών υπαλλήλων καθώς και η κατάργηση σημαντικού ποσοστού των θέσεων των τελευταίων.

Είναι γνωστό ότι υπάρχουν και άλλες ιδέες, ιδέες νεωτερικές, εν εξελίξει, για τις οποίες έχει αρχίσει διάλογος μεταξύ του Υπουργείου Δικαιοσύνης αφενός και των κορυφαίων παραγόντων της Δικαιοσύνης και των Δικαστικών Ενώσεων αφετέρου.

Θα ήθελα να τονίσω ότι όπου υπάρχει συνεργασία, αμοιβαία κατανόηση και παροχή εκ μέρους των λοιπών παραγόντων της Πολιτείας των αναγκαίων μέσων προς τη Δικαιοσύνη υπάρχουν θετικά αποτελέσματα. Θα φέρω ένα παράδειγμα. Το οικονομικό έγκλημα. Αρχικά ξεκίνησε μια πραγματικά αξιόπαινη προσπάθεια εκ μέρους της Διευθύνσεως της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, η οποία οργάνωσε ειδικό τμήμα Οικονομικού Εγκλήματος με αξιόλογα αποτελέσματα. Ακολούθησε ο νομοθέτης με τη διαμόρφωση (και αυτό με τη συμβουλευτική συνδρομή της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου) του θεσμού του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, στον οποίο δόθηκαν από το νόμο ενισχυμένες αρμοδιότητες και υποστηρικτικές υποδομές. Και ήδη, παρά το ότι η παροχή των προβλεπόμενων από το νόμο υποδομών δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί, υπάρχουν ορατά και απτά αποτελέσματα ιδίως στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Αναμένουμε και άλλες παρεμβάσεις του νομοθέτη, είτε διορθωτικές σφαλμάτων που παρελθόντος, και εννοώ την απαξίωση του κυρωτικού ρόλου της ποινικής δικαιοσύνης στο επίπεδο των πλημμελημάτων, με τη γενίκευση της δυνατότητας μετατροπής των ποινών καθώς και την αποδυνάμωση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού, είτε παρεμβάσεις οργανωτικές, όπως η ίδρυση ειδικών ποινικών τμημάτων, είτε, τέλος, παρεμβάσεις συστημικές, όπως η ενίσχυση του ρόλου του Εισαγγελέα στην προδικασία προς τον σκοπό της συντόμευσής της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Η σημερινή Γενική Συνέλευση γίνεται κάτω από τις καταθλιπτικές εντυπώσεις της δραματικής δημοσιονομικής συγκυρίας και στον απόηχο των κινητοποιήσεων των δικαστικών λειτουργών (που ήδη έχουν ανασταλεί) για την ανατροπή μέτρων μειωτικών της συνταγματικής θέσεως των δικαστών και εισαγγελέων (ασφαλιστική υπαγωγή στο ΙΚΑ) ή την αποτροπή δυσαναλόγων οικονομικών περικοπών. Θα επαναλάβω αυτό που είπα στον χαιρετισμό μου στη Γενική Συνέλευση της Ένωσης Εισαγγελέων: Είναι αυτονόητο ότι οι όποιες κινητοποιήσεις θα πρέπει να κινούνται εντός των συνταγματικών πλαισίων και των διατάξεων που προβλέπουν τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις των δικαστικών λειτουργών. Και να γίνονται με τρόπο που να επιβεβαιώνει και όχι να ακυρώνει στη συνείδηση των πολιτών την ιδιότητα των δικαστικών λειτουργών ως φορέων της τρίτης εξουσίας του Κράτους. Όπως επίσης είναι αυτονόητο ότι αναμένουμε από τους φορείς των άλλων συντεταγμένων εξουσιών, υποχρέωση σε εφαρμογή μιας σειράς άλλων συνταγματικών διατάξεων, που προβλέπουν την ισότιμη με αυτούς συνταγματική θέση των δικαστικών λειτουργών, την ιδιαίτερη μεταχείρισή τους και την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, να σέβονται τις διατάξεις αυτές.

Τελειώνοντας εύχομαι η σημερινή Γενική Συνέλευση να είναι γόνιμη και επιτυχής.

ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ, του ΧΑΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1

- ✓ Καταργούν ή περιορίζουν τις αρμοδιότητες των Ολομελειών των δικαστηρίων και εισαγγελιών και κατ' επέκταση την αυτοδιοίκηση τους,
- ✓ Δημιουργούν, υπέρ το δέον, κωλύματα εντοπιότητας,
- ✓ Καθιερώνουν ανισότητες (π.χ. ως προς το χρόνο της άδειας ανατροφής τέκνου),
- ✓ Θεσμοθετούν περικοπές μισθών, για δήθεν « μη παροχή εργασίας». (Αλήθεια, πως αποτιμούν το δικαιοδοτικό έργο και, κατ' επέκταση, τη πνευματική εργασία, τον επιστημονικό προβληματισμό, τις ώρες εργασίας και περιουσιολογίας και το άγχος και την αγωνία του δικάζοντος, για σωστή απόφαση, οι εμπνευστές της σχετικής διάταξης;)
- ✓ Εξαρτούν τις δικαστικές διακοπές, από την απόδοση του δικαστικού λειτουργού.
- ✓ Καθιερώνουν χρόνο υποχρεωτικής υπηρεσίας

- (διετία) στον τόπο τοποθέτησης, μετάθεσης κλπ.
- ✓ Καταργούν την αρχαιότητα, ως κριτήριο προαγωγών, αποστερόντας στην ουσία, από τα μέλη του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, τη δυνατότητα αντικειμενικής κρίσης για τους προς προαγωγή, με προσωπικές και αμφιβόλου αντικειμενικότητας «γνώσεις και πληροφορίες».
- ✓ Θεσμοθετούν, ως κριτήριο προαγωγής, την ταχύτητα δημοσίευσης των αποφάσεων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη, η δυσχέρεια και η πολυπλοκότητα των υποθέσεων.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ

διότι νομιμοποιούν την παρέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στο έργο της δικαστικής εξουσίας, αποπειρώνται τον εκφοβισμό των δικαστικών λειτουργών, δημιουργούν κλίμα άγχους και αβεβαιότητας, καθιστούν τους δικαστές υπαίτιους της καθυστέρησης και εντέλει αποβλέπουν στην υπαλληλοποίησή τους.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗ, μέλους Δ.Σ./ ΕΔΕ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Συνάδελφοι,

Η σημερινή μας Τακτική Γενική Συνέλευση έρχεται σχεδόν αμέσως μετά την Έκτακτη Γενική μας Συνέλευση, σε μια περίοδο που έχουμε αποφασίσει να προχωρήσουμε σε δυναμικά μέτρα για την διεκδίκηση αυτονομίτων αιτημάτων μας οικονομικών και κυρίως θεσμικών, όπως η μη παραμονή μας στο ΙΚΑ και η γενικότερη απαξίωση της δικαιοσύνης και των Δικαστών, λόγω της γενικευμένης κυβερνητικής διάθεσης για την υποβίβαση του δικαστικού λειτουργήματος σε μια σχέση απλού δημοσίου υπαλλήλου. Βέβαια, θα πει κανείς, ότι πρέπει να νοιώθουμε ευτυχείς, αφού οι εκπρόσωποι Βουλευτές όλων των κομμάτων που πήραν τον λόγο, δηλαδή όλοι οι εκπρόσωποι του λαού που μίλησαν, συμφώνησαν με τις θέσεις μας και τα αιτήματά μας και πλειοδότησαν

σε υποσχέσεις για την ικανοποίησή τους. Αλλά βέβαια μόνο ευτυχείς δεν νοιώθουμε. Γιατί μέσα στα τόσα που ακούμε για πτωχεύσεις, ελεγχόμενες ή μη, εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά ότι το μόνο σίγουρο είναι, ότι δεν πτωχεύει η Ελληνική Δικαιοσύνη, την οποία υπηρετούμε όλοι εμείς, οι Έλληνες Δικαστές και Εισαγγελείς. Έλα, όμως, που αρχίζουμε να πτωχεύουμε εμείς οι ίδιοι. Γι' αυτό, ας ελπίσουμε, ότι θα προσληφθούν όλοι οι Ειρηνοδίδες, που πέρασαν στον πρόσφατο διαγωνισμό, δηλαδή και όλοι οι επιλαχόντες, για να αντιμετωπιστεί η αύξηση της ύλης στα Ειρηνοδικεία από τις αιτήσεις πολλών συναδέλφων, για ένταξή τους στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Και όλα αυτά σε μια περίοδο που ο λαός μας έχει έλθει αντιμέτωπος με τις συνέπειες μιας κρίσης, η οποία κρίση άρχισε να δημιουργείται εδώ και περίπου τρις δεκαετίες, όταν οι απανταχού Κυβερνήσεις παρέδωσαν την εξουσία στο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Μια κρίση που προκάλεσε ένα Κράτος, ένα σύστημα αν θέλετε, που σαν τον τελευταίο τοξικομανή αναζητεί εναγωνίως τη δόση του, την οποία αριθμεί κι όλας, πρώτη δόση, δεύτερη, τρίτη και πάει λέγοντας. Και μια και αναφέραμε τη λέξη λαός, καλό είναι να μην ξεχνάμε, ότι η Δικαιοσύνη απονέμεται στο όνομα του Ελληνικού Λαού, και προπαντός, ότι τώρα πλέον, όταν λέμε λαός εννοούμε ένα Λαό των 400 ευρώ. Κι αν τόσο κατ' επανάληψη αναφέρω τη λέξη Ελληνικός Λαός, είναι γιατί θέλω να τονίσω, ότι δεν πρόκειται να πετύχουμε τίποτα θετικό στις διεκδικήσεις μας, αν δεν έχουμε με το μέρος μας τον ελληνικό λαό. Γιατί, μην ακούτε αυτά που λένε οι δημοσιογράφοι του πολιτικού ρεπορτάζ, υποκύπτοντας σε ένα ιδιότυπο αντιδικαστικό ρατσισμό, ότι δηλαδή οι Έλληνες πολίτες είναι εναντίον μας, επειδή δόθηκαν εμείς οι Δικαστές φταίμε για τα χάλια της οικονομίας. Να ξέρετε, όμως, ότι ο Ελληνικός Λαός είναι αντίθετος στο να υπάγονται οι Δικαστές στο ΙΚΑ. Δεν θέλει οι Έλληνες Δικαστές να υποβαθμίζονται και να αντιμετωπίζονται ως απλοί δημόσιοι υπάλληλοι. Και βέβαια δεν επιθυμεί οι αποδοχές τους να μην είναι σύμφωνες με του ορισμούς του Συντάγματος. Ασφαλώς, όμως, επίσης δεν θέλει να διαπιστώνει, ότι εμείς προσπαθούμε δήθεν να τους ξεπεράσουμε και να ενεργούμε, έτσι όπως κανένα άλλο Σωματείο δεν πράττει. Γιατί κανένα Σωματείο εργαζομένων δεν εξαγγέλλει στάσεις εργασίας ή απεργία διαρκείας και μάλιστα μετά από διάστημα σχεδόν δύο μηνών. Συνήθως κάνουν 24ωρες ή 48ωρες απεργίες, προβαίνουν μετά σε εκτίμηση της κατάστασης και ανάλογα πράττουν στη συνέχεια. Θα μας αντιμετωπίσουν καχύποπτα και θα μας βλέπουν με καχύποπτο μάτι οι Έλληνες πολίτες, αν απ' τη μια μεριά διεκδικούμε ισότιμη μεταχείριση μεταξύ των τριών εξουσιών, όταν ζητάμε να είναι ισότιμη με τις άλλες δύο εξουσίες η δικαστική εξουσία, και απ' την άλλη να παριστάνουμε τους αντιεξουσιαστές.

Συνάδελφοι,

Έχω ξαναπεί, ότι οι εκάστοτε κυβερνήτες φροντίζουν πάντοτε να στρέφουν τη μία ομάδα εργαζομένων εναντίον της άλλης. Και μάλιστα στην συνέχεια να στρέφουν μέλη της ίδιας ομάδας εναντίον άλλων μελών. Και αυτό πρέπει να προσέξουμε, να μην αρχίσουμε, δηλαδή, να στρεφόμεστε ο ένας εναντίον του άλλου. Και αυτό πρέπει να το προσέξει το ίδιο το Δ.Σ., γιατί στοιχείο ενοποιητικό, στοιχείο που θα μας ενώνει και δεν θα μας διασπά και δεν θα μας χωρίζει, είναι η πλήρης εμπιστοσύνη όλων μας στο Δ.Σ. Το σωστό είναι λοιπόν, όταν πρόκειται να ληφθούν αγωνιστικά μέτρα, μετά μάλιστα από πολύ μακρύ χρονικό διάστημα, να εξουσιοδοτηθεί το Δ.Σ. για τον ακριβή χρόνο που θα εφαρμοστούν τα μέτρα αυτά και για τη διάρκεια τους. Γιατί δεν μου αρέσει το γεγονός, ότι η ηγεσία της Ένωσής μας θέλει να δίνει την εντύπωση και να δείχνει, ότι δεν εμπιστεύεται τα μέλη του Δ.Σ. Σαν να θέλει να δείξει, ότι προτιμά να καλύπτεται πίσω από την όποια απόφαση μιας Γενικής Συνέλευσης, προφανώς με το σκεπτικό: «Ε, τι να κάνουμε, έτσι αποφάσισε η Γενική Συνέλευση». Γι' αυτό πιστεύω, ότι το σωστό είναι να εξουσιοδοτηθεί το Δ.Σ. για το χρόνο που θα πραγματοποιηθούν οι κινητοποιήσεις που θα αποφασίσουμε σε σχέση με την μη υλοποίηση της υπόσχεσης ή μάλλον διάθεσης του κ. Υπουργού Δικαιοσύνης, ότι θα φροντίσει να μην υπαγόμαστε ασφαλιστικά στο ΙΚΑ. Πάντως, όπως είπα και στη συνεδρίαση του Δ.Σ., διαβλέποντας τη διάθεση της πλειοψηφίας του Δ.Σ., αν δεν περάσει η πρόταση αυτή, τότε υποβάλλω την πρόταση οι αποφασισθείσες στάσεις να είναι δύο ώρες από 11 έως 1 το μεσημέρι μία ή το πολύ δύο ημέρες την εβδομάδα και το πολύ για ένα μήνα. Ακολούθως, να είναι εξουσιοδοτημένο το Δ.Σ., ώστε να συνέλθει για εκτίμηση της κατάστασης και για τις όποιες περαιτέρω στη συνέχεια κινητοποιήσεις. Πάντως, όχι σε καθημερινή βάση και μάλιστα διαρκείας για αόριστο χρόνο, όπως προτείνει η πλειοψηφία του Δ.Σ., γιατί είπαμε αυτό θα ξενίσει τους άλλους εργαζομένους, που θα μας κοιτάζουν καχύποπτα, νομίζοντας ότι έτσι υπονομούμε τους δικούς τους αγώνες.

Συνάδελφοι,

Είπα, προηγουμένως ότι πρέπει να αποφύγουμε τον κίνδυνο του διχασμού, αποβλέποντας σ' αυτά που μας ενώνουν και όχι σ' αυτά που μπορεί να μας χωρίσουν. Και ένα απόλυτο στοιχείο διχασμού, είναι να πέσουμε στην παγίδα της πλειοδοσίας συνδικαλιστικού πατριωτισμού ή αντίστροφα σε πλειοδοσία συνταγματικής νομιμότητας.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω, ότι πράγματι όσο προσπαθούν να μας υποβαθμίσουν και απαξιώσουν, τόσο εμείς θα υπερασπιζόμαστε το κράτος δικαίου, το κράτος πρόνοιας, το κοινωνικό κράτος. Αλλά είπαμε προσοχή. Όχι σε πλειοδοσία συνδικαλιστικού πατριωτισμού.

Σας ευχαριστώ.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΩΣΤΑ ΣΑΡΓΙΩΤΗ, στη Γ.Σ.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Η σημερινή τακτική γενική συνέλευση είναι η σημαντικότερη των τελευταίων ετών. Τόσο λόγω των γεγονότων που έχουν λάβει χώρα κατά το προηγούμενο διάστημα, αλλά κυρίως και εν όψει των όσων πρόκειται να συμβούν στο επόμενο διάστημα και όσων σημαντικών ζητημάτων εξακολουθούν να διακυβεύονται.

Το δικαστικό σώμα, στην αμέσως προηγούμενη περίοδο και δη μετά την έκτακτη γενική συνέλευση, έκανε μία μεγάλη και αξιοσημείωτη στροφή στον τρόπο που αντιλαμβάνεται τον ρόλο του στην ελληνική κοινωνία και στο πολιτειακό σύστημα. Για πρώτη φορά ανοικτά και με δυνατή φωνή διεκδίκησε την αυτοτέλεια του, με την έννοια ότι δεν ανέμενε παθητικά τις αποφάσεις της εκτελεστικής εξουσίας που θα καθόριζαν την τύχη του και δεν αρκέστηκε σε παρασκηνακές επαφές και διαβουλεύσεις, αλλά διατύπωσε με σαφήνεια τις θέσεις του και αγωνίστηκε γι' αυτές.

Το πρώτο ερώτημα που θα πρέπει να απαντηθεί σήμερα δεν είναι άλλο από το αν οι κινητοποιήσεις αυτές υπήρξαν επιτυχείς ή όχι. Η απάντηση είναι ότι οι κινητοποιήσεις αυτές υπήρξαν απόλυτα επιτυχείς. Η απάντηση αυτή προκύπτει από τρεις βασικές παραμέτρους: 1) την συμμετοχή των συναδέλφων, που υπήρξε σχεδόν καθολική, με την έννοια ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Δικαστών συμμετείχε ενεργά και με απόλυτη συνέπεια στις κινητοποιήσεις σε όλη της διάρκεια των κινητοποιήσεων αυτών. 2) την ανταπόκριση των δικαζόμενων πολιτών και των άλλων συλλειτουργών της Δικαιοσύνης, η οποία υπήρξε θετική, ακόμα και αν έλειψαν επίσημες δηλώσεις συμπαραστάσης από κάποια από τα επίσημα όργανα (Δικηγορικούς Συλλόγους κλπ.). Στα ακροατήρια, όταν δηλώνανε ότι επρόκειτο να τηρηθεί η τρίωρη διακοπή των συνεδριάσεων μόνο θετική αποδοχή και συμπαράσταση συναντούσαμε, τουλάχιστον αυτό λέει η εμπειρία μας από τον πρώτο βαθμό. 3) τον αντίκτυπο που είχε η κινητοποίηση των Δικαστών στην κοινωνία γενικότερα. Το μέγεθος των αντιδράσεων των λοιπών φορέων της εξουσίας και των δημόσιων εκφραστών τους αποδεικνύει το μέγεθος της επιτυχίας της κινητοποίησης. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι οι αντιδράσεις αυτές εκδηλώθηκαν από την πρώτη στιγμή των κινητοποιήσεων και στη συνέχεια κλιμακώθηκαν όσο, προς έκπληξη τους, διαπίστωναν ότι οι Δικαστές εμμένουν στον αγώνα τους. Υπήρξαν δε δημοσιεύματα σε εφημερίδες όπου αναφερόταν η κινητοποίηση των Δικαστών ως ένας από τους λόγους που επέβαλαν τον σχηματισμό μίας νέας κυβέρνησης. Η αναστολή των κινητοποιήσεων λόγω της έλλειψης θεσμικού συνομιλητή, αποδεικνύει για μία άλλη φορά το υψηλό αίσθημα ευθύνης των Ελλήνων δικαστικών λειτουργών. Η επίτευξη των στόχων που έθεσε η έκτακτη γενική συνέλευση είναι πιο κοντά από ποτέ, αφού όλοι συνευχρηματοποίησαν ότι οι Έλληνες Δικαστές είναι αποφασισμένοι να εμμένουν στις διεκδικήσεις των στόχων τους.

Η περίοδος αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική για το λόγο ότι θα καθορίσει την Ηπορεία και τη θέση του σώματος των Δικαστών στο πολιτειακό και συνταγματικό πλαίσιο για πολλά χρόνια. Θα πρέπει να συνευχρηματοποιήσουμε ότι ως σώμα έχουμε δύναμη που πηγάζει τόσο από την συνταγματική μας θέση, όσο και από την ίδια την κρισιμότητα του έργου μας για την κοινωνική ζωή. Τη δύναμη αυτή πρέπει να χρησιμοποιήσουμε προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι στα δύσκολα χρόνια που έρχονται τα Δικαστήρια θα εξακολουθήσουν να είναι η ελπίδα του αδύνατου, θα εξακολουθήσουν να είναι το τελευταίο καταφύγιο του καθημερινού εργαζόμενου ανθρώπου, που συντρίβεται από ανάγλυφες και ανεπίτρεπτες από τον συνταγματικό μας πλαίσιο και τις συνταγματικές μας παραδόσεις πολιτικές, αλλά και από ισχυρά συμφέροντα που με τις ακολουθούμενες πρακτικές τους καταλήγουν να συντρίβουν το άτομο. Στο κέντρο της προσοχής μας θα πρέπει να είναι η υπερασπίση της συνταγματικής μας θέσης και η επιδίωξη ενός κυρίαρχου ρόλου στον προσδιορισμό των επιμέρους μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία των Δικαστηρίων και των συνθηκών εργασίας μας, όσο και των θεμάτων της μισθολογικής μας μεταχείρισης.

Τα θέματα αυτά προϋποθέτουν ότι η Ένωση μας, άμεσα και χωρίς χρονοτριβή, θα πρέπει να ανοίξει, σε συνεργασία με τις λοιπές Ενώσεις, τις διαδικασίες για μία ευρεία συζήτηση για την επόμενη συνταγματική αναθεώρηση, που είναι δεδομένο ότι θα έχει στόχο την Δικαιοσύνη. Η συζήτηση αυτή δεν πρέπει να περιοριστεί σε κάποια μερίδα ή σε κάποιο συνέδριο, αλλά πρέπει να εξασφαλιστεί ότι σε άνεση χρόνου, θα μπορούν να συμμετέχουν με προτάσεις, ή με προβληματισμούς όλοι οι συνάδελφοι, όπου και αν υπηρετούν, με συζητήσεις ανά Εφετειακές Περιφέρειες, που θα καταλήγουν σε προτάσεις που θα τεθούν σε συζήτηση μέσα από τα Δικαστικά Νέα, ή την ιστοσελίδα της Ένωσης, με προσωπικές προτάσεις που θα κατατίθενται απευθείας στην Ένωση, ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, οι προτάσεις δε αυτές, θα πρέπει καταληκτικά να εγκριθούν από σχετική γενική συνέλευση. Θα ήταν δε ευχής έργο η ίδια διαδικασία να ακολουθηθεί ταυτόχρονα και από τις άλλες Ενώσεις, ακόμα και με κοινές διαδικασίες ανά Εφετειακή Περιφέρεια, ώστε οι τελικές θέσεις να είναι κοινές για όλο το σώμα. Τέλος οι προτάσεις αυτές θα πρέπει να γνωστοποιηθούν στην κοινωνία και να αναζητηθούν συμμαχίες με άλλους φορείς της Δικαιοσύνης ή της κοινωνίας ευρύτερα. Το σώμα των Δικαστών πρέπει, όταν φτάσει η ώρα της επόμενης συνταγματικής αναθεώρησης, να είναι πανέτοιμο και να επιδιώξει να επηρεάσει τις εξελίξεις της συνταγματικής αναθεώρησης προς το σκοπό διεύρυνσης και όχι περιορισμού των αρμοδιοτήτων των δικαστηρίων, αναβάθμισης και όχι υποβάθμισης των δικαστών, ενδυνάμωσης των μηχανισμών εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων και, κυρίως, ακόμα μεγαλύτερης κατοχύρωσης της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης από τις άλλες εξουσίες σε κάθε έκφανση της λειτουργίας της.

Αγαπητοί Συνάδελφοι οι λόγοι που μας οδήγησαν όλους στην λήψη της απόφασης για κινητοποιήσεις εξακολουθούν να υπάρχουν και συνεχώς τα προβλήματα οξύνονται. Μόνη διέξοδος είναι η επιμονή στις αποφάσεις αυτές. Θεωρούμε ότι, δεδομένου ότι τυπικά υπάρχει μια νέα κυβέρνηση, θα πρέπει να απαιτήσουμε άμεσες ρυθμίσεις και ρητές δημόσιες δεσμεύσεις για όλα τα θέματα, στα οποία αναφερόταν το ψήφισμα της έκτακτης γ.σ. και εφόσον δεν υπάρξουν τέτοιες έως 8-1-2012, να εμμένουμε στην απόφαση για καθημερινές διακοπές συνεδριάσεων 12 έως 3, άμεση αποχή από την δημοσίευση αποφάσεων και, σε αντίθετη περίπτωση, υποβολή ομαδικών παραιτήσεων με ευθύνη της Ένωσης από 1-2-2012. Όσο αφορά το τελευταίο αυτό μέτρο θα πρέπει να επισημανθεί από το Δ.Σ. της Ένωσης ότι σκοπό θα έχει την ταυτόχρονη υποβολή ενός εγγράφου παραίτησης με τις υπογραφές όλων των μελών της, ώστε να διασφαλιστεί αφενός η μέγιστη αποτελεσματικότητα του ύστατου αυτού μέσου αγώνα, αφετέρου η πλήρης προστασία των μελών της Ένωσης.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ, Εφέτη, Αν. Γεν. Γραμματέα της Ένωσης, στη Γ.Σ.

Κύριες και κυρίες συνάδελφοι: Ο μεγαλύτερος εν ζωή Έλληνας φιλόσοφος, ο Στέλιος Ράμφος, είχε πει ότι «Μεγάλη Ιδέα δεν μπορεί να είναι ο εγκλεισμός στην ταυτότητα, αλλά η καθολικότης στη ταυτότητα». Και αυτή τη «καθολικότητα», τη κτήση, δηλαδή, του όλου, όλης της έννοιας, όλου του αντικειμένου, που απασχολεί, αυτό είναι, νομίζω η υποχρέωση του σύγχρονου Ανθρώπου, σε κάθε περίπτωση του σύγχρονου Δικαστή, σε κάθε εκδήλωση της δημόσιας έκθεσής του.

Το έχω πει και άλλες φορές και δε μπορώ να αποφύγω την υποχρέωση μου σαν Πολίτης και σαν Δικαστής, να μην παρατηρώ το περιβάλλον γύρω μου. Δεν ξεχνώ την ρήση, πριν περίπου δύο χρόνια, του τέως Πρωθυπουργού για τον Ελληνικό Τιτανικό, δεν μπορώ να μην αναφέρω τη σημερινή δημοσίευση του περιοδικού Economist ότι το ευρώ είναι ένα βυθιζόμενο κρουαζιερόπλοιο, με άτακτο πλήρωμα και με απουσία σωστικών λέμβων. Δεν μπορώ να ξεχνώ επίσης και τις Συνταγματικές διατάξεις που παρουσιάστηκαν στην αίθουσα αυτή. Όλα αυτά πρέπει να τα συνδυάσω, πρέπει να τα συνδυάσουμε. Να μετρήσουμε τη στάση μας, να τη δούμε στο μέλλον. Να δούμε και κάποια άλλα πράγματα μαζί, όπως αυτό που επισήμανε η κ. Ζαίρη, πριν λίγο, ότι η οικονομική κρίση στη Γαλλία, δείχνει ότι εμφανίζεται μια ανάγκη τυποποίησης της απονομής της Δικαιοσύνης. Σε κάποιο βαθμό θα μπορούσα να το δεχτώ αυτό, αλλά όχι μέχρι του σημείου να υποκατασταθούν οι δικαστικές διαδικασίες με τυποποιημένες, βιομηχανοποιημένες, φασόν αποφάσεις. Η Δικαιοσύνη είναι Λόγος δεν μπορεί να είναι μηχανισμός.

Η ανάγκη είναι να προσαρμοστούμε σε αυτό που έχουμε μπροστά μας και να το διαβάσουμε σωστά. Σήμερα το αίτημα για την έξοδο από το ΙΚΑ δείχνει να είναι «άσπρο-μαύρο», χωρίς τρίτη επιλογή. Και είμαστε πολύ κοντά στο να πετύχουμε το «άσπρο». Και γι αυτό πρέπει να είμαστε πιστικοί με απόλυτο τρόπο και δεσμευτικοί. Αυτή η Γενική Συνέλευση πρέπει να αποφασίσει για το θέμα αυτό συγκεκριμένα μέτρα αντίδρασης, συγκεκριμένη κινητοποίηση με συγκεκριμένη ημερομηνία. Και είμαι βέβαιος, ότι θα την πετύχουμε αυτή τη νίκη. Και ξέρετε γιατί βρισκόμαστε τόσο κοντά; Το μεγάλο κέρδος της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης και των αποφάσεων της ήταν ότι αποδείχθηκε ότι δεν παρακαλάμε να μας λυπηθούν. Στα δύο άλλα αιτήματα της σημερινής ημέρας, τα οφειλόμενα δεδουλευμένα και η μη αμφισβήτηση του μισθολογίου, επειδή ακριβώς το περιβάλλον είναι πάρα πολύ ρευστό και επειδή, όταν μιλάμε για οικονομικά υπό τέτοιες συνθήκες που διαμορφώνονται σήμερα και που θα διαμορφωθούν τους επόμενους μήνες- και κρατήστε αυτό- το να έχουμε μια ευελιξία, δηλαδή την παροχή εξουσιοδότησης στο Διοικητικό Συμβούλιο να κάνει χειρισμούς, είναι νομίζω η καλύτερη απόφαση που μπορούμε σήμερα να πάρουμε. Ο λόγος είναι ότι για τα οφειλόμενα χρήματα υπάρχουν πολλοί εναλλακτικοί τρόποι να τα εισπράξεις, απλά χρειάζεται έρευνα και διαπραγματεύση. Χρειάζεται ευελιξία και κατανόηση του περιβάλλοντος.

Στη διάρκεια του εθιμοτυπικού μέρους της Γενικής μας Συνέλευσης, όσοι καθόμασταν στις θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, είδαμε να συμβαίνει, εδώ μπροστά στους επισήμους, πολύ έντονα, κάτι πρωτόγνωρο, κάτι που δεν ξέρω πόσο αντιληπτό έγινε από το υπόλοιπο ακροατήριο: το πολύ καλό επίπεδο των προσωπικών σχέσεων όλων ανεξαιρέτως των πολιτικών μεταξύ τους. Λες και κάτι ξαφνικά άλλαξε πριν από μερικές ημέρες, με το νέο κυβερνητικό σχήμα. Εύχομαι να είναι αυτό το πνεύμα αληθινό και όχι αποτέλεσμα μιας εύθραυστης συγκυρίας. Και να είναι και ουσιαστικό. Την δική μας συναίνεση ξεκινήσαμε να τη χτίζουμε και στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση και στο προχθεσινό Διοικητικό Συμβούλιο την θεμελιώσαμε. Για το λόγο αυτό και μόνον, δεν θα μπω στη διαδικασία να δώσω απαντήσεις, που μου γεννήθηκε η ανάγκη να δώσω με κάποια από αυτά που ακούστηκαν πριν από λίγη ώρα. Θα πιστώσω, όμως, από κάτι το οποίο θεωρώ ότι είναι οξυγόνο για το μέλλον αυτής της συναίνεσης μεταξύ των Δικαστών. Το θέμα το άνοιξε ο κ. Πρόεδρος της Ένωσης. Ναι στην καταστατική συνέλευση άμεσα. Να βελτιωθεί το καταστατικό προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Να προσφέρουμε έμπρακτα πλέον αυτή τη συναίνεση στους Δικαστές, στις συλλογικές τους διαδικασίες, ώστε να μην παλεύουμε πια για οκτάδες και εκπροσωπήσεις, με τον τρόπο που έχουμε χρησιμοποιήσει μέχρι τώρα. Αν πρέπει κάτι να μείνει ως παρακαταθήκη από την σημερινή ημέρα να μείνει και αυτή η βούληση, να δεσμευθούμε όλοι, και το Διοικητικό Συμβούλιο στη πρώτη του συνεδρίαση, ότι η Καταστατική Γενική Συνέλευση θα γίνει μέχρι τον Φεβρουάριο, μέχρι τότε που ελπίζω ότι και το παράδειγμα της συναινετικής ατμόσφαιρας των πολιτικών που γνωρίσαμε σήμερα, θα εξακολουθεί να υφίσταται. Η συναίνεση πρέπει να αντέξει όσο και να δοκιμασθεί, για να την υλοποιήσουμε.

ΟΜΙΛΙΑ στη Γ.Σ. της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ ταμία της Ένωσης

Συνάδελφοι,

Σε κάθε ετήσια Γ.Σ. από όλους τους ομιλητές συνήθως γίνεται απολογισμός και κριτική των πεπραγμένων και χάραξη πορείας για την επίτευξη των επόμενων στόχων.

Φέτος όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά, εντελώς διαφορετικά.

Ερμηνεύοντας τους λόγους των πολιτικών προσώπων που ακούσαμε στο α' μέρος, στον Πανηγυρικό της φετεινής Γενικής Συνέλευσης, εγώ θα καλύψω τον χρόνο της ομιλίας μου, μεταφέροντας Σας την σκέψη ενός Αμερικανού ξενοδόχου, που διατηρούσε δωμάτια σε ορεινή περιοχή.

Θέλοντας λοιπόν, ο ξενοδόχος να γνωρίζει τι καιρό θα κάνει μετά από 10 ημέρες, ρώτησε τους χωρικούς τι καιρό θα κάνει «θα χιονίσει» του απαντούν «βλέπουμε τους Ινδιάνους στο βουνό, να μαζεύουν ξύλα». Θέλοντας να έχει μια πιο επιστημονική άποψη, καταφεύγει στην μετεωρολογική υπηρεσία. Του απαντούν «Στο σταθμό μας επάνω στο βουνό, οι Ινδιάνοι μαζεύουν ξύλα. Θα χιονίσει». Θέλοντας να έχει μια ακόμη πιο εμπειριστατωμένη άποψη, καταφεύγει στον Υποσταθμό της ΝΑΣΑ που βρισκόταν σε μια κοντινή πόλη. «Ο δορυφόρος δείχνει τους Ινδιάνους να μαζεύουν ξύλα. Θα χιονίσει», του απαντούν.

Συμπερασματικά και αναλογικά, καταλήγουμε στο εξής: Σήμερα, Σε όποιον επιστημονικό σύλλογο κι αν προσφύγουμε, Σε όποιο επαγγελματικό σωματείο, Σε όποιον βιοπαλαίστη από οποιοδήποτε κοινωνικοοικονομικό μετερίζι κι αν ζητήσουμε γνώμη περί του πρακτέου, ένα θα είναι το άκουσμα, μία γνώμη σύμφωνη απ' όλους... Αγώνας...

Αγώνας για τους Δικαστικούς Λειτουργούς.

Αγώνας για τη Δικαιοσύνη.

Αγώνας για τους θεσμούς. Αγώνας για την Δημοκρατία. Αγώνας για την Πατρίδα μας.

Αυτός ο Αγώνας βέβαια χρειάζεται ΣΘΕΝΟΣ και ΘΥΣΙΕΣ. Αυτό γιατί το ΝΟΜΙΜΟΝ, όταν το γράφεις με κεφαλαία γράμματα, έχει διπλή ανάγνωση (καρκινική ή παλινδρομη λέξη). Διαβάζεται από αριστερά προς τα δεξιά και από δεξιά προς αριστερά.

ΝΟΜΙΜΟΝ ονομάζουμε εμείς το δίκαιο των αιτημάτων μας και τον αγώνα για την διεκδίκησή τους.

ΝΟΜΙΜΟΝ το ονομάζει όμως και το Σύστημα και οι υπηρετούντες αυτό, όταν στρέφεται εναντίον μας

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΜΑΡΙΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΣΑΜΗ, Προέδρου Πρωτοδικών, μέλους Δ.Σ./ ΕΔΕ

Συνέχεια από τη σελ.1

καθιστά αδύνατο τον προσδιορισμό της δικασίμου σε εύλογο χρονικό διάστημα και απαιτεί, επιπλέον, σημαντικό χρόνο για την επίλυση τους.

Στο Δικαστικό Σύμμα εισάγονται άνθρωποι που έχουν σημαντικές νομικές σπουδές, έχουν αφιερώσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους μελετώντας, έχουν υψηλά τυπικά και ουσιαστικά προσόντα και διήλθαν από διαδικασία εξετάσεων στις οποίες επέτυχαν συναγωνιζόμενοι μεγάλο αριθμό άλλων υποψηφίων.

Δεν αναρωτιέται, λοιπόν, όποιος επιθυμεί την επίλυση των προβλημάτων στο χώρο της δικαιοσύνης, πώς είναι δυνατόν όλοι αυτοί οι άνθρωποι - ή έστω μεγάλο μέρος τους - να εμφανίζονται ως ανεπαρκείς, ως δικαστές που ολιγορούν ή καθυστερούν ή αδιαφορούν για το δικαστικό τους ρόλο; Γιατί, πράγματι, με προεξάρχοντες την εκτελεστική εξουσία και μεγάλο μέρος των μέσων μαζικής ενημέρωσης, αλλά δυστυχώς και τμήματος του νομικού κόσμου, οι δικαστές εμφανίζονται ως οι υπεύθυνοι της δυσλειτουργίας του δικαστικού συστήματος. Και αυτό, μάλιστα, τη στιγμή που, εκτός όσων προαναφέρονται, οι δικαστές στην καθημερινότητά τους ζουν σε έναν κυκλώνα εργασιακών υποχρεώσεων, αποξενώνονται από τις οικογένειές τους, αναλώνουν και τα Σαββατοκύριακά τους και τις αργίες στη μελέτη δικογραφιών και σύνταξη αποφάσεων, δεν απολαμβάνουν ούτε τις θερινές διακοπές τους, μεταφέροντας μαζί τους, ακόμη και τις ελάχιστες μέρες που θα μπορούσαν να ξεκουραστούν, δικογραφίες. Το ίδιο δε και όταν οι αριθμοί των υποθέσεων και οι συνθήκες που επικρατούν στο εργασιακό τους χώρο (έλλειψη γραφείων, έλλειψη ακόμη και της στοιχειώδους θέρμανσης ή κλιματισμού, μη ύπαρξη γραμματειακής υποστήριξης, μεταφορά τεράστιων σε όγκο δικογραφιών από τους ίδιους τους δικαστές σε αμαξίδια σούπερ μάρκετ από τους χώρους παραλαβής έως κάποιο αυτοκίνητο κλπ.) είναι εξωφρενικές και δεν θα γίνονταν ανεκτές σε οποιοδήποτε πολιτισμένο κράτος στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο.

Μολονότι οι συνθήκες είναι οι προαναφερόμενες, η κοινωνία δεν γνωρίζει τι πραγματικά επικρατεί στο χώρο της δικαιο-

σύνης. Έχει την αίσθηση ότι οι δικαστές είναι μια κλειστή ομάδα (κάστα) ανθρώπων, με μεγάλα προνόμια, μεγάλους μισθούς, που δουλεύουν λίγο. Και τούτο, διότι αυτά πληροφορείται πρωτίστως από πολλά μέσα μαζικής ενημέρωσης, για τα οποία εμφανίζεται εμπορικά αποδοτικότερη η συγκρότηση των θεσμών, παρά η ανάδειξη των πραγματικών προβλημάτων, που ενδεχομένως δεν θα οδηγούσε σε μεγάλα ποσοστά, κατά περίπτωση, θεαματικότητας ή ακροαματικότητας ή αναγνωσιμότητας. Αυτά πληροφορείται, δυστυχώς, και από πολιτικά πρόσωπα, που ξεπροκύβουν εναντίον των δικαστών είτε αγνοώντας την πραγματικότητα, μολονότι θα έπρεπε να τη γνωρίζουν, είτε ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο για να αποσείσουν τις δικές τους ευθύνες για την διαρθρωτική δυσλειτουργία του δικαστικού συστήματος και να εμφανιστούν στην κοινή γνώμη ότι προσπαθούν να «συμμορφώσουν» τη δικαστική εξουσία, αλλά οι δικαστές ανθίστανται, ενεργώντας ως κράτος εν κράτει.

Η εκτελεστική δε εξουσία, δυστυχώς διαχρονικά, αντί να ενσχύσει με πραγματικό ενδιαφέρον και ευθύνη στα διαρθρωτικά προβλήματα της δικαιοσύνης, ενεργεί με τρόπο υποτιμητικό, μειωτικό και ενίοτε εμπάθη απέναντι στους δικαστές, ξεχνώντας, πέραν του μεγάλου έργου που ήδη φέρνουν σε πέρας, ότι η δικαστική εξουσία είναι κατά το Σύνταγμα μας ισότιμη και τίποτε λιγότερο και ότι ουδέν δικαίωμα έχουν να βάλουν κατά της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των λειτουργών της. Επιδιώκει, έτσι, πότε να τους εμφανίσει ως δημοσίους υπαλλήλους, και μάλιστα ιδιαίτερα καλοπληρωμένους, και ούτε καν ως φορείς συνταγματικής λειτουργίας, πότε ως «τεμπέληδες», πότε ως αδιάφορους για το καθήκον τους και άλλα πολλά. Και εκεί που ο δικαστικός λειτουργός προσπαθεί, με αξιοσημείωτο ήθος, σθένος και φιλοτιμία και μέσα σε μία άγρια γι' αυτόν αντιμετώπιση διαρκείας και επαναλαμβανόμενες επιθέσεις, που τον παρουσιάζουν στην κοινωνία ως το αίτιο που το δικαστικό σύστημα εμφανίζει δυσλειτουργίες, είτε αυτές οι επιθέσεις έχουν να κάνουν με περαιτέρω περικοπή των ήδη μειωμένων αποδοχών του, που θα τον οδηγήσει και ήδη τον οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην εξαθλίωση, είτε με εντατικοποίηση της ήδη εξου-

θενωτικής εργασίας του, για την οποία ο ίδιος δεν ευθύνεται, είτε με την απειλή πειθαρχικών διώξεων, με μη προαγωγή και με τιμωρία για τις όποιες καθυστερήσεις στην έκδοση αποφάσεων και εν γένει με την υποβολή του σε ένα καθεστώς καθημερινής σχεδόν οικονομικής και υπηρεσιακής τρομοκρατίας.

Και αναρωτιέται εύλογα ο δικαστικός λειτουργός. Γιατί όλα αυτά; Γιατί εκείνοι που είναι υπεύθυνοι για τις πεπαιτωμένες δομές του δικαστικού συστήματος και τις δυσλειτουργίες που αυτό παρουσιάζει, και που δεν τόλμησαν οποιαδήποτε σημαντική τομή όλες τις προηγούμενες δεκαετίες, μετακινούν στα μάτια της κοινωνίας τις ευθύνες τους και εμφανίζουν το δικαστή ως υπεύθυνο; Γιατί του επιτίθενται αντί να τον αφήσουν απερίσπαστο και να τον ενισχύσουν, όπως έχουν υποχρέωση, στην εκτέλεση του έργου του; Γιατί δεν τολμούν να αντιμετωπίσουν με σθένος και παρηρησία τα πραγματικά προβλήματα της δικαιοσύνης, τα οποία απαιτούν πρώτα βούληση και ορθή πληροφόρηση, και μετά χρόνο, σκέψη και συνεργασία με τους ίδιους τους δικαστικούς λειτουργούς, αλλά και όλο το νομικό κόσμο; Γιατί προτείνουν νομοθετικούς κανόνες εμφανώς μικρής διάρκειας και αποτελεσματικότητας, εμφανιζόμενοι ότι αγνοούν τις πραγματικές συνθήκες που επικρατούν σήμερα στη δικαιοσύνη; Γιατί αρνούνται να αναλάβουν την ευθύνη ότι διαχρονικά υποτίμησαν το ρόλο και το έργο της δικαιοσύνης, με αποτέλεσμα σήμερα από διάφορες πλευρές (Ευρωπαϊκή Ένωση, οικονομικούς Οργανισμούς κλπ.) να τους υποδεικνύεται το αυτονόητο και λογικό, και φυσικά όχι μόνο για όσους ασχολούνται με τη νομική επιστήμη, ότι η σταθερότητα και ανάπτυξη της χώρας απαιτεί ένα ορθό και λογικό δικαστικό και δικαιοσύνη και δικαστές που απολαμβάνουν πραγματική λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία;

Ευχόμαστε οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα, και σε άλλα πολλά, να μην είναι αυτές που, δυστυχώς, με βάση και τα παραπάνω, εμείς οι δικαστικοί λειτουργοί και όλοι οι πολίτες που πραγματικά ανησυχούν, αναγκάζομαστε να πιθανολογούμε. Ευχόμαστε αυτή η νοστροπία σε βάρος της δικαιοσύνης να αλλάξει. Όσοι σκέφτονται ιδιαιτέρως ή κοντόφθαλμα θα αντικρίσουν μια ιδιαίτερα, πλέον, δυσμενή πραγματικότητα μπροστά τους.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΘΑΝΟΥ-ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ, Αρεοπαγίτη, μέλους του Δ.Σ./ΕΔΕ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι
 Η χώρα μας διέρχεται την περίοδο αυτή πολύ κρίσιμες στιγμές. Οι Δικαστές, ως μέρος της Ελληνικής κοινωνίας, υποβλήθηκαν σε θυσίες, οικονομικές και όχι μόνο, και αναμένουμε με αγωνία, όπως όλοι οι Έλληνες, οι θυσίες αυτές να πιάσουν τόπο, ελπίζοντας ότι θα υπάρξει σιγά-σιγά ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας.

Οι Δικαστικοί Λειτουργοί αισθάνονται, δικαιολογημένα, ότι η Πολιτεία δεν αναγνωρίζει ούτε τον θεσμικό ρόλο που έχουν από το Σύνταγμα, αλλά ούτε και ότι το Λειτουργήμα τους, το οποίο είναι επίπονο και ψυχοφθόρο, το ασκούν κάτω από πολύ αντίξοες συνθήκες (μεγάλος φόρτος εργασίας, έλλειψη τεχνολογικών υποδομών, μεγάλα κενά οργανικών θέσεων κλπ). Αυτά, σε συνδυασμό με την υποβάθμιση, κυριότερη έκφραση της οποίας είναι η υπαγωγή των νεοδιοριζόμενων (από το 2011 και εφεξής) Δικαστών στο ΙΚΑ, καθώς και το γεγονός ότι έχουμε υποστεί τις μεγαλύτερες, σε σχέση με όλους τους άλλους Έλληνες πολίτες, περικοπές των αποδοχών μας (ποσοστό 40%), καθώς και τη βαρύτερη φορολόγηση, δημιούργησαν αγανάκτηση σε όλους μας και κυρίως στους νεώτερους συναδέλφους, οι οποίοι πλήττονται βαρύτερα και η οποία μεγιστοποιήθηκε με τις ανακριβείς και άστοχες σε βάρος μας δηλώσεις του πρώην Πρωθυπουργού, ο οποίος όφειλε, ως εκ της θέσεώς του, να αναγνωρίζει ότι ο Πρωτοδικής έχει πλέον καθαρές μηνιαίες αποδοχές 2.300 ευρώ και ο Αεροπαγίτης 4.200 ευρώ, δηλαδή αποδοχές πολύ κατώτερες των βουλευτών.

Η δικαιολογημένη αυτή αγανάκτηση οδήγησε στη συγκέντρωση υπογραφών και στη Σύγκληση της Έκτακτης Γεν. Συνέλευσης της 15^{ης} Οκτωβρίου 2011.

- Σήμερα επιμένουμε στα δίκαια αιτήματά μας.
- Ζητούμε να συμπληρωθούν, με αύξηση των εισαγομένων στη Σχολή Δικαστών, τα κενά του πρώτου βαθμού, όπου υπάρχει ο μεγαλύτερος φόρτος και οι πιο δύσκολες συνθήκες εργασίας. Συμμεριζόμαστε τις δυσκολίες των νέων συναδέλφων και τους στηρίζουμε.
 - Ζητούμε, από τον πίνακα επιτυχόντων του Διαγωνισμού των Ειρηνοδικών, να προσληφθούν (επί πλέον των 80) και άλλοι 110 Ειρηνοδικοί, οι οποίοι, σε συνδυασμό και με τις θέσεις, που θα προκύψουν από την κατάργηση των άγονων Ειρηνοδικίων, θα ελαφρύνουν την μεγάλη επιβάρυνση των Ειρηνοδικών.
 - Τα μέλη της ομάδας μας συνεισφέραμε πολλά, κατά τρόπο αθόρυβο, διακριτικό και αποτελεσματικό, τόσο για την διενέργεια του διαγωνισμού των Ειρηνοδικών, ο οποίος έπρεπε να έχει γίνει εδώ και τρία χρόνια, όσο και για την κατάργηση των άγονων Ειρηνοδικίων, που ξεκίνησε μετά από πρόταση μελών της ομάδας μας.
 - Ζητούμε την διατήρηση του ειδικού μισθολογίου μας, που είναι Συνταγματικά κατοχυρωμένο, χωρίς άλλες περικοπές.
 - Ζητούμε την διατήρηση των δικαστικών διακοπών και αντιδρούμε έντονα στην περικοπή του τμήματος του Σεπτεμβρίου.
 - Αντιδρούμε στη διάταξη, για τις προαγωγές των Δικαστικών Λειτουργών με «σύγκριση». Ο Δικαστής κρίνεται και αξιολογείται από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο οφείλει κατά τρόπο δίκαιο και αντικειμενικό να αποφασίζει.
 - Ζητούμε την διασφάλιση της καταβολής των οφειλόμενων δόσεων των αναδρομικών.

Διαφωνώ, όμως, με την πρόταση της πλειοψηφίας, να αποφασίσουμε δηλαδή σήμερα και να εξαγγείλουμε ειδικώς για την ένταξη στο ΙΚΑ νέες κινητοποιήσεις με στάσεις εργασίας και διακοπές συνεδριάσεων. Το μέτρο αυτό είναι το «έσχατο μέσο» που έχει ο Δικαστής και πρέπει να γίνεται χρήση κατά τρόπο «λελογισμένο». Έχουμε τη ρητή δημόσια δέσμευση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ο οποίος, όπως μας δήλωσε προ ολίγου στην ομιλία του, καταργείται. Ακουσαμε, επίσης, σήμερα στην ίδια θέση και τους παριστάμενους εκπροσώπους όλων των πολιτικών κομμάτων. Εάν, επομένως, αντί να αναμείνουμε την εξέλιξη επί του ζητήματος αυτού, εμείς σπεύσουμε να εξαγγείλουμε από σήμερα κινητοποιήσεις και διακοπές συνεδριάσεων, θα θεωρηθεί ευλόγως, ότι ενεργούμε κατά τρόπο παράλογο και ακραίο. Εξάλλου, έχουμε μια νέα Κυβέρνηση, που ανέλαβε πολύ πρόσφατα και η οποία έχει τη στήριξη του μεγαλύτερου μέρους των κομμάτων. Επιβάλλεται να της δώσουμε εύλογο χρόνο για να ενεργήσει αναλόγως. Μέσα σε τόσο κρίσιμες ώρες, που διέρχεται η χώρα μας, οι Δικαστές πρέπει να επιδείξουμε σύνεση και αυτοσυγκράτηση. Σας θυμίζω τη φράση την οποία, μεταξύ άλλων, είπε προηγουμένως ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου «αισθάνομαι τιμή μου που είμαι Δικαστής... ο Δικαστής δεν πρέπει να επιλέγεται, ούτε να αυτοαπαξιώνεται». Προτείνω να εξουσιοδοτηθεί το Διοικητικό Συμβούλιο για να αποφασίσει, μετά την 15^η Ιανουαρίου 2012 ανάλογα με τις εξελίξεις.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΣΤΕΝΙΩΤΗ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ, μέλους του Δ.Σ. / ΕΔΕ

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι,

Θεωρώ, ότι πριν εκφέρουμε όλοι την απόφυσή μας, πριν ασκήσουμε κριτική, επιρρίψουμε ευθύνες για πράξεις και παραλείψεις, υποβάλλουμε προτάσεις, πρέπει ν' αναλογισθούμε τη συγκυρία κάτω από την οποία διεξάγεται αυτή η συνέλευση, τις οικονομικές συνθήκες της χώρας μας και τις συνέπειες που αυτές έχουν στην κοινωνία, όπως πρέπει να επανακαθορίσουμε το ρόλο μας, ο οποίος καθίσταται περισσότερο σημαντικός, καθώς ο Δικαστής καλείται να προστατεύσει τις ανθρώπινες αξίες, τα εργασιακά δικαιώματα, που πλήττονται και να συμβάλει στη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής. Πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι την περίοδο αυτή της οικονομικής ύφεσης, που διανύουμε, οι εξελίξεις είναι ραγδαίες και οι δεσμεύσεις εκ μέρους των πολιτειακών οργάνων αναιρούνται με μεγάλη ευκολία. Όπως επίσης ότι κάτω από τις γενικότερες συνθήκες που επικρατούν στερούμαστε την ελευθερία επιλογής και νοιώθουμε ότι «άλλοι» επιλέγουν για εμάς.

Να τοποθετηθώ εξ αρχής, διακινδυνεύοντας να γίνω δυσάρεστη σε αρκετούς συναδέλφους. Δεν εγκρίνω την εικόνα του «αγανακτισμένου και οργισμένου Δικαστή», που συναντώ συχνά τελευταία. Δεν συμφωνώ με ακραίες μορφές κινητοποίησης, οι οποίες για τους λοιπούς εργαζόμενους μπορεί να είναι ανεκτές από την ελληνική κοινωνία, δεν είναι ανεκτές όμως για τον Έλληνα Δικαστή που ορκίστηκε πίστη στο Σύνταγμα και που ο θεσμός που εκπροσωπεί αποτελεί ένα από τους πυλώνες της Δημοκρατίας. Αντίθετα πιστεύω στις δυναμικές κινητοποιήσεις, που θα συνάδουν όμως με το θεσμικό μας ρόλο. Δεν μπορώ να ακολουθήσω και να υπερψηφίσω μέτρα που προτείνονται, όπως είναι: επιστροφή δικηγόρων που ήδη έχουν εκδικασθεί, λευκή απεργία, διακοπές συνεδριάσεων από 9:00 - 15:00, διακοπές συνεδριάσεων επ' αόριστον ή ομαδικές παραιτήσεις. Και τούτο γιατί, εάν και η πολιτεία το ξεχνάει, εμείς δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εκπροσωπούμε έναν θεσμό και μάλιστα, κατά τη γνώμη μου, τον σημαντικότερο για την εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας και ότι οφείλουμε να διαφυλάξουμε το κύρος του. Όπως και δεν εγκρίνω φράσεις που λέγονται από δικαστές «αφού καταλύθηκε το Σύνταγμα θα το παραβιάσω και εγώ» ή «ότι θα εργάζομαι ανάλογα με τις αποδοχές μου» και τούτο διότι δεν αρμόζει στον Έλληνα Δικαστή, τα χαρακτηριστικά του οποίου, αν ανατρέξουμε στην παράδοση του δικαστικού σώματος είναι η σωφροσύνη, η σύνεση, η λογική, η μετριοπάθεια, η νηφαλιότητα, η ευσυνειδησία, η αυτοθυσία, η εργατικότητα, η υπεράσπιση των δημοκρατικών αρχών. Μία παράδοση που θέλει τον Δικαστή υπερήφανο, συνειδητοποιημένο, ψύχραιμο, νηφάλιο και παράλληλα διεκδικητικό, με σθένος, ανυποχώρητο απέναντι στο δίκαιο.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι τα μεγάλα θέματα της Δικαιοσύνης παραμένουν ανεπίλυτα. Το γεγονός αυτό έχει εξαιρετικά δυσμενείς συνέπειες στην ταχύτητα και την ποιότητα της απονομής της δικαιοσύνης, φαλκιδεύει το θεμελιώδες δικαίωμα των πολιτών για αποτελεσματική και αξιόπιστη δικαστική προστασία και λειτουργεί ως τροχοπέδη στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Το μεγάλο πρόβλημα παραμένει η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης, που αγριίζει τα όρια της αρνησιδικίας. Η απόδοση ευθυνών στους δικαστικούς λειτουργούς για την καθυστέρηση στην έκδοση των αποφάσεων είναι πολλές φορές ατεκμηρίωτη και άδικη. Οριστική λύση στο πρόβλημα αυτό θα δοθεί μόνο με την εξέταση εξ αρχής του δικαίου μας συστήματος και με την προσαρμογή αυτού στις σημερινές κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, διότι είναι γεγονός ότι δουλεύουμε με παρωχημένα νομικά εργαλεία. Το πολυνομοσχέδιο, που προωθεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης, από πρώτη άποψη, φαίνεται να κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Φόρτος εργασίας. Τα Δικαστήρια της χώρας λειτουργούν με κανονισμούς που δεν ανταποκρίνονται στα σημερινά δεδομένα. Δεν λαμβάνεται υπόψη ούτε η ραγδαία αύξηση του αριθμού των υποθέσεων κατά τα τελευταία είκοσι έτη, ούτε η πολυπλοκότητα του αντικειμένου τους. Μερική λύση του προβλήματος θεωρώ ότι θα αποτελέσει η κατάρτιση νέων κανονισμών στα Δικαστήρια,

οι οποίοι σε συνάρτηση με το πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, θα συμβάλλουν στην βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

Δικαστικές διακοπές. Με επιχείρημα ότι και σε άλλες χώρες υπάρχουν μικρότερης διάρκειας δικαστικές διακοπές προτείνεται και η μείωσή τους στην Ελλάδα. Όμως οι υπηρεσιακοί παράγοντες ξεκινούν από λανθασμένη αφετηρία, δεδομένου ότι συγκρίνουν ανόμοιες καταστάσεις. Συγκρίνουν τον Γερμανό Δικαστή που επεξεργάζεται πέντε υποθέσεις το μήνα και επομένως συνολικά 60 το χρόνο με τον Έλληνα Δικαστή, που επεξεργάζεται 250 - 300 υποθέσεις και ενώ για τον πρώτο οι δικαστικές διακοπές είναι πράγματι διακοπές, για τον δεύτερο αποτελούν διακοπές από ακροατήρια και άλλες υπηρεσίες, προκειμένου απερίσπαστος απ' αυτές να επεξεργασθεί τις υποθέσεις, που χρεώνεται κατά τη διάρκεια του δικαστικού έτους. Αυτό δε αποδεικνύεται από τα στατιστικά στοιχεία.

Όσον αφορά το ωράριο των δικαστηρίων. Πρέπει να καταστήσουμε γνωστό ότι η εργασία του δικαστή δεν τελειώνει επί της έδρας. Στις πολιτικές δε αποφάσεις τότε μόλις αρχίζει.

Οφείλω να εκφράσω την πλήρη αντίθεσή μου στην μείωση της εννεάμηνης άδειας ανατροφής τέκνου σε πεντάμηνο και τούτο λόγω της απαιτητικής φύσης του δικαστικού λειτουργήματος. Είναι γεγονός ότι δημιουργούνται προβλήματα από την λήψη αυτής, ωστόσο έχουμε διατυπώσει προτάσεις κάλυψης των κενών, οι οποίες δεν έχουν εισακουσθεί.

Επίσης την πλήρη αντίθεσή μου στην διάταξη του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με το οποίο προτείνονται τροποποιήσεις στον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και συγκεκριμένα προτείνεται η προαγωγή των δικαστικών λειτουργών κατ' απόλυτη εκλογή ή κατ' εκλογή, με σύγκριση μεταξύ τους.

Όσον αφορά την υπαγωγή των νέων συναδέλφων στο Ι.Κ.Α., θεωρώ ότι, μετά από τη σημερινή δέσμευση του Υπουργού Δικαιοσύνης και δεδομένου μάλιστα ότι την ίδια δέσμευση εξέφρασε και στη γενική συνέλευση της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, πριν από λίγες ημέρες, δεν πρέπει να ληφθεί απόφαση σήμερα για κινητοποιήσεις αλλά να αναμείνουμε και να εξουσιοδοτηθεί το διοικητικό συμβούλιο να αποφασίσει αναλόγως των εξελίξεων.

Σχετικά με τις αποδοχές μας, έχω να αναφέρω ότι με τις κυβερνητικές επιλογές παραβιάσθηκε κατάφωρα το Σύνταγμα. Εμείς, δυστυχώς, εξακολουθούμε να ζητάμε από τους κυβερνητικούς παραστάτες το αυτονόητο, δηλαδή την ίδια μεταχείριση με τους άλλους λειτουργούς του Κράτους, την εφαρμογή των συνταγματικών προβλέψεων.

Πολλές φορές έχω επαναλάβει όμως ότι ο δικαστής εκτός από λειτουργός είναι και εργαζόμενος και ως εργαζόμενος πρέπει να προστατεύσει τα εργασιακά του δικαιώματα και να διεκδικήσει τα δίκαια αιτήματά του. Όσον αφορά τους τρόπους διεκδίκησης: Αυτοί είναι πολλοί, παρά τους συνταγματικούς περιορισμούς. Μην ξεχνάμε ότι τη δεκαετία του '80 οι συνάδελφοι μας, κάποιοι εκ των οποίων βρίσκονται σ' αυτή την αίθουσα σήμερα, πραγματοποίησαν ειρηνική πορεία διαμαρτυρίας από τα δικαστήρια στην Βουλή. Οι τρόποι διεκδίκησης πρέπει να είναι συνδυασμός της μαχητικότητας των νέων συναδέλφων και της εμπειρίας και ωριμότητας των παλαιότερων. Θεωρώ ότι καθοριστικό ρόλο διαδραματίζει η ενότητα και η συνεργασία όλων προς επιδίωξη των σκοπών της Ένωσής μας. Πιστεύω δε, ότι ήρθε καιρός να δημοσιοποιήσουμε και εμείς τις θέσεις μας, ολοκληρωμένα και με σαφήνεια.

Η Δικαιοσύνη είναι το καταφύγιο των πολιτών, είναι σύμφυτη με την έννοια της δημοκρατίας. Όλοι οι λειτουργοί της έχουμε όραμα για την Δικαιοσύνη. Την θέλουμε ανεξάρτητη, θωρακισμένη από αθέμιτες επιρροές, αξιόπιστη, ποιοτική, αποτελεσματική, ταχεία, εγγυητρια της τήρησης των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών. Αυτό το όραμα μας οδηγεί σε καθημερινή βάση.

Και θα τελειώσω με μία φράση, που ολοκλήρωσα και περίσω την ομιλία μου, οφείλουμε να μετατρέψουμε την απογοήτευση που νοιώθουμε όλοι σε ορμή και την αγανάκτηση σε δράση και όχι αντίδραση και να μην επιτρέψουμε την παρακμή που επικρατεί γύρω μας να διεισδύσει και στο χώρο της Δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΒΛΑΧΟΥ στη Γ.Σ.

**Κ. Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης
Αγαπητοί συνάδελφοι**

Από το τρίπτυχο της δικαστικής ιδιότητας: επισημοποιημένη εργασία - κοινωνική θέση - συνταγματικά κατοχυρωμένες αποδοχές, αλήθεια, σήμερα τι έχει απομείνει;

Η επισημοποιημένη εργασία έχει αντικατασταθεί με την ταχεία διεκπεραίωση και τον αγώνα δρόμου προς αποφυγή της καθυστέρησης.

Η κοινωνική θέση με την έλλειψη εμπιστοσύνης και σεβασμού των πολιτών στο έργο μας και με την αδιαφορία και απαξία της πολιτείας στα πρόσωπά

μας με αποκορύφωμα την επιλεκτική και δυσανάλογη μείωση των αποδοχών μας σε σχέση με το σύνολο του δημόσιου τομέα, δημιουργία κοινωνικού αυτοματισμού σε βάρος μας για το θέμα των αναδρομικών μας (που ακόμα δεν έχουμε πάρει), την ενοχοποίησή μας για την καθυστέρηση απονομής της δικαιοσύνης, τις δυσμενείς κριτικές για μη αρεστές δικαστικές αποφάσεις σε συνδυασμό με την υπαγωγή μας στο ΙΚΑ.

Οι δε αποδοχές μας που πρέπει να είναι ανάλογες προς το λειτουργημά μας, έχουν καταστεί δυσανάλογες κατά παράβαση του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος.

Δεν απαντήσαμε αποτελεσματικά στην προαναφερόμενη γενικευμένη υποβάθμιση του έργου και της λειτουργικής μας αποστολής.

Μέχρι τώρα επί της ουσίας δεν είχαμε ούτε επικοινωνία με την εκτελεστική εξουσία, ούτε πληροφόρηση για όσα σχεδιάστηκαν για μας αλλά ερήμην μας. Ανεκπλήρωτα αιτήματα για συναντήσεις με το Υπουργείο Οικονομικών χωρίς δεσμεύσεις και όπου υπήρξαν δεσμεύσεις δεν τηρήθηκαν.

Και ασφαλώς δεν είναι απάντηση ο πίνακας των οικονομικών απωλειών μας σε κουτάκια και σε ποσοστά, κατά βαθμό δικαστικής ιεραρχίας, ο οποίος χρησιμοποιήθηκε ενώπιον του Υπουργού Οικονομικών. Δηλαδή, ενημερώνουμε τον Υπουργό για τις μειώσεις που ο ίδιος επέβαλε; Αυτό είναι η αποφασιστικότητα και η εξύψωση του κύρους μας; Η παρακαλάμε να μας λυπηθούν, επειδή έχουμε υποστεί αναλογικά τις μεγαλύτερες μειώσεις;

Αγαπητοί συνάδελφοι

Έγινε πολύς λόγος για πρακτικές εξωδικαστικές διεκδίκησης. Μόνο που αυτό μπορεί να λειτουργήσει μόνο ως ΑΜΥΝΑ, ως ΟΡΙΟ για να μην χαθούν και άλλα.

Για όσους πιστεύουν ότι αυτή τη στιγμή είμαστε ΚΑΛΑ και ότι ο στόχος μας είναι να μείνουμε ΕΔΩ, ας προχωρήσουμε σε διακοπές συνεδριάσεων, αν μειωθεί το εισόδημά μας έστω και ένα ευρώ ακόμα και εάν τον Ιανουάριο δεν είναι νόμος του Κράτους η πολιτική δέσμευση της Κυβέρνησης για το θέμα του ΙΚΑ.

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ όμως πιστεύουν ότι η διατήρηση των αποδοχών μας στο σημερινό επίπεδο είναι ήδη δυσανάλογες με το λειτουργημά μας, δεν θα πρέπει να αρκεστούμε στην εξωδικαστική διεκδίκηση.

ΘΑ πρέπει να κάνουμε μια πραγματική επίθεση. Να καταθέσουμε ΑΓΩΓΗ.

ΒΑΣΗ της αγωγής το ΙΣΟΤΙΜΟ και ΙΣΟΚΥΡΟ των 3 εξουσιών του Κράτους στην οικονομική του έκφανση: Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ και ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ του ΑΠ να έχουν αποδοχές όχι κατώτερες από τις συνολική αποζημίωση Πρόεδρου της ΒΟΥΛΗΣ και της ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΑ να απαιτήσουμε με κινητοποιήσεις, συνεντεύξεις τύπου, καταχωρημένα δημοσιεύματα, αρθρογραφία και κάθε άλλο δυνατό μέσο τη μείωση των συνολικών αποδοχών τους στο επίπεδο του Προέδρου και του Εισαγγελέα μας.

ΑΝ «ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΛΕΦΤΑ», υπάρχουν για τους φορείς και των 3 εξουσιών του Κράτους. ΑΝ δεν υπάρχουν, δεν υπάρχουν για καμία εκ των 3 εξουσιών.

Όταν πριν 7 χρόνια η Ένωση προχώρησε σε αγωγές, ελάχιστοι πίστευαν στη ευδοκίμησή τους. Σήμερα, ποιος πιστεύει ότι αν δεν είχαν γίνει αγωγές θα είχαμε νέο μισθολόγιο; ΚΑΙ ποιος πιστεύει ότι αν δεν γίνει νέα αγωγή δεν θα εξαφανιστεί αυτό το νέο μισθολόγιο;

ΟΙ δικηγορικοί σύλλογοι διαφορούν τα ιμάτιά τους για την υπεροχή του Συντάγματος και την αντισυνταγματικότητα των περικοπών του μνημονίου. ΑΝ πράγματι πιστεύουν αυτά που ισχυρίζονται, ας στείλουν 3 μέλη τους στο μισθοδικείο να εκφράσουν θεσμικά αυτή τους τη θέση. Με δικαστική απόφαση. Η αντισυνταγματικότητα μείωσης αποδοχών στο δημόσιο να ξεκινήσει πρώτα από τους δικαστές. Και να είστε βέβαιοι, ότι θα επωφεληθούν όλοι οι πολίτες στη συνέχεια.

ΕΠΙΣΗΣ το μισθοδικείο ως προς τη φύση του είναι ανώτατο διοικητικό δικαστήριο. Εφαρμόζεται αναλογικά και σε αυτό η πρότυπη δίκη. Επομένως, ΜΙΑ ΑΓΩΓΗ - ΠΡΟΤΥΠΗ ΔΙΚΗ - ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ που θα αφορά όλους μας στο νομικό της μέρος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(1) Η συστηματική απαξίωση του δικαστή οφείλεται και σε μια σειρά νομοθετημάτων που του αφαιρούν εξουσία κατά την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης. Υφίσταται και εξελίσσεται παράλληλα με τη διαδικασία επιβολής ποινών, ένα ισχυρότερο αντιδίκαιο περί μη εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων.

Τι δικαστής είναι αυτός που δεν μπορεί να κρατήσει προσωρινά για κανένα πλημμέλημα, για τα περισσότερα κακούργηματα, που δεν μπορεί να φυλακίσει ούτε μια μέρα για πλημμέλημα, που αναστέλλει ή μετατρέπει υποχρεωτικά όλες τις πλημμεληματικές ποινές; Που είναι το κύρος του, η εξουσία του, η κρατική επιβολή του; Πρέπει να το αναδείξουμε και να ζητήσουμε τη συρρίκνωση του δικαίου της μη εκτέλεσης των ποινών.

(2) Παρά τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας τον τελευταίο καιρό (επιστολές, δηλώσεις, αντεγκλήσεις) μεταξύ των μελών του ΔΣ, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι δεν υφίσταται καμία προσωπική διαφορά με κανένα συνάδελφο μέλος του ΔΣ και ότι τυχόν διαφωνίες αφορούν αποκλειστικά και

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΠΑΠΑΡΗ, ΕΦΕΤΗ-ΜΕΛΟΥΣ του Δ.Σ. / ΕΔΕ, στη Γ.Σ.

Αγαπητοί συνάδελφοι.

Θέλω να εκφράσω τη λύπη μου για όσα συνέβησαν μετά την έκτακτη γενική συνέλευση της 15-10-2011. Δεν θα πω περισσότερο γιατί δεν ήμουν παρούσα. Φοβάμαι, όμως, ότι οι διαφωνίες και αντιπαραθέσεις στις μέρες μας είναι πολυτέλεια. Γιατί, παρά την μετριοπαθή στάση του κ. Υπουργού, τα χειρότερα έρχονται. Εκτός από την μισθολογική μας υποβάθμιση, επιχειρούνται σοβαρές τροποποιήσεις του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης των Δικαστικών Λειτουργών (ν.1756/1988), ορισμένες από τις οποίες μας βρίσκουν σφόδρα αντίθετους. Ιδίως, η αλλαγή (με το άρθρο 8 του νομοσχεδίου) του τρόπου προαγωγής των Δικαστών, από το σύστημα της ατομικής κρίσης του καθενός, σε αυτό της σύγκρισης μεταξύ τους και της τελικής επιλογής των προαγόμενων, με βάση αβέβαιης αντικειμενικότητας κριτήρια, θα αποβεί σε βάρος της εύρυθμης λειτουργίας της Δικαιοσύνης, καθώς αφήνει χώρο για δημιουργία κλίματος αντιπαλότητας μεταξύ των δικαστών και υπηρεσιακών εξαρτήσεων. Σε κάθε περίπτωση και επειδή σε υποκειμενικές κρίσεις είναι δύσκολο να τεθούν αντικειμενικά κριτήρια, ας θεσπισθούν κάποιες κατευθυντήριες αρχές. Επίσης, προωθείται η κατάργηση ή συρρίκνωση των δικαστικών διακοπών, με το στρεβλό επιχείρημα ότι έχουμε τις μεγαλύτερες σε διάρκεια δικαστικές διακοπές στην Ευρώπη και ότι η κατάργηση ή συρρίκνωσή τους θα συμβάλει στην επιτάχυνση. Ούτε λόγος φυσικά για το πόσες υποθέσεις δικάζουν κάθε χρόνο οι ευρωπαίοι συνάδελφοί μας και με ποιες συνθήκες. Τα στοιχεία για το πόσες αποφάσεις δημοσιεύονται κατά την διάρκεια των δικαστικών διακοπών είναι στη διάθεση του υπουργείου, αλλά δεν άκουσα κανέναν αρμόδιο, επισήμως τουλάχιστον, να τα αξιολογήσει. Αλήθεια, αναρωτήθηκαν ποτέ τι αναστάτωση θα προκληθεί στα δικαστήρια, όταν καταργουμένων των δικαστικών διακοπών, ο καθένας μας ζητήσει να λάβει την κανονική του άδεια, που έχει νόμιμο δικαίωμα να λάβει και δεν το έχει κάνει μέχρι τώρα εξαιτίας των δικαστικών διακοπών; Όσον αφορά, ως προς την διάταξη της χορήγησης 5μηνης άδειας ανατροφής τέκνων, αντί της άδειας των 9 μηνών που χορηγούνταν μέχρι σήμερα (άρθρ. 44 παρ. 20, 21 Ν.1756/88), εκφράζουμε επίσης την αντίθεσή μας, καθώς η νέα αυτή ρύθμιση του νομοσχεδίου είναι πρόδηλα αντισυνταγματική, αφού προσβάλλει την συνταγματική αρχή της ισότητας. Ως προς την διάταξη με την οποία τροποποιείται το άρθρο 57 Ν.1756/88 για την θέση δικαστικού λειτουργού σε προσωρινή αργία όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, αλλά με τον πρόσθετο όρο « της εξυπηρέτησης του συμφέροντος της υπηρεσίας ή τη διαφύλαξη του κύρους του δικαστικού λειτουργήματος » θεωρούμε ότι καταφεύγει σε επικίνδυνες γενικεύσεις. Για τα μισθολογικά τι να πει κανείς! Οι συνεχείς περικοπές του μισθού μας, οι οποίες εγγίζουν ήδη το 40% του συνόλου των αποδοχών μας, ποσοστό αναλογικά μεγαλύτερο έναντι των άλλων κρατικών λειτουργών και δημοσίων υπαλλήλων, μας έχουν περιορίσει σε άκρως δυσμενή οικονομική θέση. Γι' αυτό, προσωπικά, δεν νοιώθω καμμία ενοχή όταν προτάσσουμε τα μισθολογικά μας έναντι των άλλων αιτημάτων και θεωρώ υποκριτικό και υποβολιμαίο το να λαιδορούνται οι συνδικαλιστές όταν αγωνίζονται για τα συντεχνιακά συμφέροντα των σωματείων τους. Αυτή είναι η δουλειά τους και στον αγώνα αυτόν βρίσκεται η θεσμική τους αξία σε μια φιλελεύθερη κοινωνία. Με δεδομένη, όμως, την περικοπή του 40% των αποδοχών μας, πρέπει, δυστυχώς, να βαδίσουμε τον δρόμο της αναγκαιότητας. Γι' αυτό προτείνω να ενεργοποιηθεί το προεδρείο της Ένωσης μας και να αναλάβει σχετικές πρωτοβουλίες, για την επίτευξη ευνοϊκότερων όρων αποπληρωμής των δανείων που έχουν λάβει οι συνάδελφοι από διάφορα πιστωτικά ιδρύματα, όπως έγινε με τα δάνεια του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας και στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού του ΥΕΘΑ. Ειδικότερα με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, αν δεν κάνω λάθος, συμφωνήθηκαν οι παρακάτω όροι: • Παράταση του χρόνου διάρκειας έως 15 έτη από την ημερομηνία εκταμίευσης για τα προεγκριμένα δάνεια και έως 40 έτη για τα στεγαστικά. • Περίοδος χάριτος από ένα έως τέσσερις μήνες χωρίς καμία καταβολή, με ταυτόχρονη δυνατότητα περαιτέρω παράτασης. • Περίοδος χάριτος από ένα έως 24 μήνες με καταβολή μόνο τόκων για όλο αυτό το χρονικό διάστημα με ταυτόχρονη δυνατότητα περαιτέρω παράτασης. Τελειώνοντας, απευθύνω έκκληση προς όλους τους συναδέλφους για ενότητα. Και επειδή η αξιοπιστία των μελών του ΔΣ δοκιμάστηκε τους τελευταίους μήνες και αμφισβητήθηκε έντονα, προτείνω τα πρακτικά των συνεδριάσεων του ΔΣ, αφού υπογραφούν από όλα τα μέλη του, να δημοσιεύονται στην επίσημη ιστοσελίδα της Ένωσης, για να λαμβάνουν γνώση οι συνάδελφοι των θεμάτων των προτάσεων και γενικά των όσων διαμοίβονται μεταξύ των μελών του.

μόνο συνδικαλιστικές πρακτικές και όχι πρόσωπα. Και ότι οι όποιες εκατέρωθεν υπερβολές παρατηρήθηκαν, δικαιολογούνται από τη μεγάλη αγωνία και εκνευρισμό που προκαλεί η απαξίωση της Πολιτείας στο λειτουργημά μας και τη θεσμική μας αποστολή και η δυσμενής εξέλιξη των οικονομικών μας.

(3) Η Γενική Συνέλευση είναι απολογιστική 2ετίας. Όλοι υιώθετε εάν τα πράγματα πήγαν καλά ή όχι. Και στις επερχόμενες εκλογές θα καταλογίσετε και τις ευθύνες στους αντιπροσώπους σας στο ΔΣ. Ένα μόνο οφείλω να επισημάνω. Οι συνάδελφοι του Προεδρείου επέλεξαν τη « σύμβαση αποκλειστικής αντιπροσωπείας », με τα γνωστά αποτελέσματα. Επομένως δεν έχουμε όλοι την ίδια ευθύνη στο ΔΣ. Άλλη ευθύνη έχουν τα ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΜΕΛΗ που διαχειρίστηκαν τις υποθέσεις μας και εκ του καταστατικού είχαν την αρμοδιότητα να μας εκπροσωπούν, και άλλη ευθύνη έχουμε τα μη εκτελεστικά μέλη.

Συνάδελφοι,

Δεν θα αναδείξω τις ευθύνες του Προεδρείου. Μολονότι είναι πολύ εύκολο να γίνει μια κριτική απ' υψηλού, με όλα τα πεπραγμένα είναι αρνητικά.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ γιατί η μόνη περίπτωση που δικαιούται κάποιος να κοιτάζει τους άλλους από ψηλά, είναι μόνο όταν πρόκειται να τους βοηθήσει να σηκωθούν.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ, ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

Η ΟΜΙΛΙΑ της ΑΚΡΙΒΗΣ ΕΡΜΙΔΟΥ Ειρηνοδίκη, μέλους Δ.Σ./ΕΔΕ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Χρόνια που ήδη κοντεύει να κλείσει ήταν και είναι ιδιαίτερα κρίσιμη και δύσκολη, πρωταρχικά για την χώρα μας, τους πολίτες της, τους εργαζομένους, για όλους μας. Ανέφερε το πρωί ο κ. Υπουργός, ότι μές σ'όλη αυτή τη συγκυρία και την γενικότερη κρίση των θεσμών, τίθεται υπό αμφισβήτηση και η δικαιοσύνη. Καλούμαστε επομένως, για πολλοστή φορά να διαφυλάξουμε το κύρος και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Το κύρος της Δικαιοσύνης, που αποτελεί θεμελιώδη αξία μιας δημοκρατικής κοινωνίας κι ενός κράτους δικαίου. Και αυτό το κύρος πρέπει μονίμως να υπερασπιζόμαστε. Και το κάνουμε. Μέσα από τις θέσεις μας, τις αποφάσεις μας, από την στάση ζωής μας, την αξιοπρέπεια μας. Συμφωνούμε όλοι, ότι πάντοτε, αλλά πολύ περισσότερο σε περιόδους κρίσης η δικαιοσύνη υπερασπίζεται την νομιμότητα, τις αξίες της δημοκρατίας, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την αξιοπρέπεια των εργαζομένων. Η δικαιοσύνη ακούει την κοινωνία και τα μηνύματά της, όντως δεν υποκαθιστά τις άλλες εξουσίες και λειτουργίες του πολιτεύματος. Όμως οι δικαστές, από τον μικρότερο έως τον ύψιστο βαθμό, έχουν την εξουσία, που τους παρέχει το συνταγμα, να αντισταθούν μέσα από την δικανική τους κρίση. Έχουν την εξουσία να ακυρώσουν, τα ανακόψουν, να ανατρέψουν πρακτικές, που τυχόν οδηγούν στην καταρρευση αξιών, στην κατάρρευση κατακτήσεων του ελληνικού λαού. (Μη ξεχνάμε ότι εν μια νυκτί κατέρρευσαν στη χώρα μας τα εργασιακά δικαιώματα.). Ίσως και γι' αυτό τον λόγο κάποιος ανησυχεί. Γι' αυτό το λόγο ίσως κάποιος να θέλουν και να επιδιώκουν την υποβάθμιση, την απαξίωση και την οικονομική εξαθλίωση των δικαστών. Κάποιοι θέλουν δικαστές «πένητες», πιστεύοντας ότι με τον τρόπο αυτό θα πλήξουν το φρόνημά τους, ότι θα μειώσουν την ικανότητά τους να είναι ή να φανούν ΕΜΨΥΧΟΙ.

Κανείς από εμάς δεν διεκδικεί το αλάθητο, κανείς δεν διεκδικεί την αυθεντία, κανείς δεν είναι υπερανω κριτικής. Όμως άλλο είναι αυτό και άλλο, η απαίτηση μας, η ανυποχώρητη απαίτηση, στο σεβασμό του Συντάγματος, στον σεβασμό της συνταγματικής μας θέσης. Και αυτό κύριοι συνάδελφοι, απαιτεί συνεχή αγώνα και επαγρύπνηση όλων μας.

Ήθελα επίσης απ' αυτό το βήμα, να στείλω ένα μήνυμα προς τους εκπροσώπους της εκτελεστικής εξουσίας. Δεν είμαστε μηχανές παραγωγής δικαιοδοτικού έργου. Το έργο μας πέραν από όλα απαιτεί ποιότητα, γνώση και ευθιχυσία και γι' αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι κατά καιρούς προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις δεν μπορούν να θέτουν σε κίνδυνο τα ανωτέρω στοιχεία. Δεν πρέπει να επιδιώκουν να πλήξουν την ποιότητα χάριν της ποσότητας.

Όσον αφορά τους συναδέλφους μου ειρηνοδίκους και πταισματοδίκους, ακούσαμε τον κ. Υπουργό ότι την ερχόμενη Πέμπτη θα τεθεί σε δημόσια διαβούλευση το πολυνομοσχέδιο για την δικαιοσύνη, που θα περιέχει ριζικές αλλαγές, μία εκ των οποίων είναι η μεταφορά όλης της εκουσίας δικαιοσύνης στα ειρηνοδικεία. Θα αναμένουμε να δούμε τις προτάσεις και θα συζητήσουμε. Η συντριπτική πλειοψηφία των ειρηνοδικών έχουν υψηλό επίπεδο νομικής κατάρτισης, έχουν αντιμετωπίσει και λύσει δύσκολα νομικά ζητήματα και ήδη αυτό επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά με την εφαρμογή στην πράξη του νόμου για την ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων νοικοκυριών. Ηδη έχουν δημοσιευθεί αιματολογικές αποφάσεις που δίνουν λύσεις στα σχετικά θέματα. Όμως κάποια στιγμή πρέπει να δοθεί το θεσμό του ειρηνοδίκη συνολικά. Να οριοθετηθούν τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητές τους. Με τον ήδη υπέρογκο φόρτο εργασίας τους, την αύξηση της καθύλην αρμοδιότητας, της μεταφοράς της όλης του Μονομελούς στα Πταισματοδικεία, δεν μπορεί οι συνάδελφοι ειρηνοδίκους-πταισματοδίκους (κυρίως της επαρχίας), να επιβαρύνονται με επί πλέον υπηρεσίες όπως συμμετοχή στις συνθέσεις του Τριμελούς, στα αυτόφωρα, στις κατόικον έρευνες, τις αυτοψίες και κατεδαφίσεις της πολεοδομίας, στην συμμετοχή

Η ΟΜΙΛΙΑ του ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΗ στη Γ.Σ.

Συνάδελφοι, ο ενθουσιασμός της έκτακτης ΓΣ διαπότισε όλες τις βαθμίδες της Δικαιοσύνης και γι' αυτό δεν μπορεί παρά να αισθάνεται κανείς δικαίωση για τους αγώνες που κάναμε μέχρι τώρα και αισιοδοξία για το μέλλον. Για πρώτη φορά άνοιξε τόσο ευρύς διάλογος στο Δικαστικό Σώμα για το εάν έχουμε ή όχι τη δυνατότητα να προασπίσουμε τη συνταγματική νομιμότητα με συμβολικές διακοπές συνεδριάσεων. Για πρώτη φορά υπήρξε τέτοια δηλωμένη αγανάκτηση και γενικευμένη αντίδραση στην κυβερνητική αυθαιρεσία. Για πρώτη φορά δείξαμε τέτοια ενότητα και αποφασιστικότητα.

Μέσα στη θύελλα των οικονομικών μέτρων που λαμβάνονται είναι επόμενο και αυτή η τακτική συνέλευση να επικεντρωθεί κυρίως στα οικονομικά και θεσμικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε και λιγότερα σε όλα τα άλλα. Τις διαφορετικές τοποθετήσεις συναδέλφων ως προς την συνταγματικότητα των μέτρων που αναγκαστήκαμε να λάβουμε, τις σεβόμαστε απόλυτα και τις προσεγγίζουμε με νηφαλιότητα. Εξάλλου ο στόχος μας είναι κοινός, διαφέρει όμως η οπτική από την οποία βλέπουμε τα γεγονότα. Δεν ακούσαμε ακόμα ποιος άλλος εναλλακτικός αλλά και αποτελεσματικός τρόπος αντίδρασης προτείνεται. Εάν τέτοιος τρόπος δεν υπάρχει, οδηγούμαστε αναπόφευκτα στο συμπέρασμα ότι οι δικαστές πρέπει να δέχονται αδιαμαρτύρητα οποιοδήποτε μέτρο προσβάλλει αυτούς τόσο ως άτομα όσο και ως φορείς εξουσίας. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αντιμετωπίζει την εργασία μας ως εθελοντική κοινωνική προσφορά, δείχνοντας να μην τον απασχολεί η μείωση των μισθών μας και η υποβάθμιση του θεσμικού μας ρόλου. Δεν δικαιολογείται για κανέναν λόγο η αδιαφορία ορισμένων για την δυσχερή οικονομική θέση στην οποία έχουμε περιπέσει αλλά και η πολεμική που ασκούν στους συναδέλφους τους που αγωνίζονται για την διατήρηση ενός αναγκαίου - ανάλογο και αξιοπρεπούς μισθού, θεωρώντας απ' υψηλού ότι δεν συνάδουν τέτοιοι αγώνες σε δικαστές διότι τάχα προσβάλλεται το κύρος του θεσμού. Συνάδελφοι, έχουμε όλοι τις ίδιες συνταγματικές ευαισθησίες, την ίδια ευθύνη απέναντι στο λαό και δεν μπορεί να θεωρεί κανείς τον εαυτό του περισσότερο «νομιμόφρονα» από τους άλλους. Δεν έχουμε όμως το δικαίωμα να καταδικάζουμε τους εαυτούς μας σε όρκο υποχρεωτικής σιωπής και αποχή από οποιαδήποτε παρέμβαση σε θέματα που αφορούν τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Έχουμε την υποχρέωση να αντισταθούμε κατά μιας πολιτικής που εγκαταλείπει τη δημοκρατία. Ορκιστήκαμε πίστη στο Σύνταγμα και όχι φυγομαχία καλυπτόμενοι πίσω από αμφίβολη ερμηνεία μιας συνταγματικής διάταξης περί απαγόρευσης απεργίας στους δικαστές που ασφαλώς έχει εφαρμογή σε περιόδους συνταγματικής ομαλότητας και όχι σε εποχές αμφισβήτησης αυτού του ίδιου του θεσμού της Δικαιοσύνης και κατ' επέκταση της ίδιας της Δημοκρατίας. Η απομόνωση των Δικαστών από την κοινωνία και ο κοινωνικός «αυτισμός» στον οποίο παραμένουν εγκλωβισμένοι λίγοι ευτυχώς συνάδελφοι είναι στερεότυπα του παρελθόντος που έχουν πλέον ξεπεραστεί. Με την λανθασμένη τακτική τους να καταγγέλλουν δημόσια την απόφαση που λάβαμε ομόφωνα στην έκτακτη γενική συνέλευση προσβάλλουν τους ίδιους τους συναδέλφους τους που μετείχαν και ψήφισαν στη συνέλευση και δίνουν αφορμή σε «δημοσιογράφους» να κρίνουν τις αποφάσεις του συλλογικού μας οργάνου και να ισχυρίζονται με δημοσιεύματά τους ότι οι αποφάσεις ελήφθησαν εν θερμώ και με μη σύννομη διαδικασία. Απαξιώνουμε με λίγα λόγια οι ίδιοι τους αγώνες μας έχοντας ταυτόχρονα την απαίτηση να αναγνωρίσουν οι τρίτοι το δίκαιο των αιτημάτων μας.

τους ως εισαγγελεύοντες στα Μονομελή Πλημ/κεία. Πρέπει κάποια στιγμή να μπουν όρια. Ηδη ακόμη και στον Πειραιά, οι συνάδελφοι του ειρηνοδικείου Πειραιά, ανειβαίνουν στα τριμελή πλημ/κεία, παρά τα τεράστια κενά των οργανικών θέσεων του ειρηνοδικείου Πειραιά και το υπέρογκο φόρτο εργασίας τους. Όσον αφορά τον διαγωνισμό των ειρηνοδικών, ήδη τελείωσε και όπως ανέφερε ο κ. Υπουργός εντός του 2012 θα καλυφθούν τα κενά και θα επιδιώξουμε να συνταχθεί πίνακας για την κάλυψη όλων των κενών που φθάνουν τα 190. Συγχρόνως ολοκληρώνεται εντός του Δεκεμβρίου η διαδικασία συγχώνευσης των αγώνων ειρηνοδικικών από όπου θα προκύψει αρκετός αριθμός ειρηνοδικών. Παρακολουθούμε από κοντά τα θέματα και τις εξελίξεις. Προσωπικά επισκέφθηκα την κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, όταν ανέλαβε τα καθήκοντά της, στην οποία έθεσα όλα τα ανωτέρω προβλήματα των ειρηνοδικών. Έδειξε αμέριστη κατανόηση και υποσχέθηκε ότι θα κάνει ό,τι μπορεί για τα θέματά μας.

Σας ευχαριστώ.

Η μάχη που δώσαμε δεν πήγε χαμένη. Δεν σταματήσαμε τις κινητοποιήσεις ως ηττημένοι, αλλά για λόγους αντικειμενικής αδυναμίας να συνεχίσουμε να διεκδικούμε συνάντηση με υπουργό «υπό προθεσμία». Αυτό το έχουν λάβει υπόψη τους όλοι. Να είστε σίγουροι ότι στο μέλλον θα σκεφθούν πολύ οποιοδήποτε μέτρο ετοιμάζουν σε βάρος μας γιατί θα γνωρίζουν μέχρι πού είμαστε διατεθειμένοι να φτάσουμε. Έδειξαν όμως και πάλι την περιφρόνηση και την απαξίωση που δείχνουν προς τους δικαστές. Δεν είναι μόνο οι γνωστές δηλώσεις του πρώην πρωθυπουργού που εξόργισαν όλους μας. Ενώ βρισκόμασταν σε διαρκείς κινητοποιήσεις επί 3 εβδομάδες, δεν δέχτηκαν ούτε καν να συναντηθούν με το ΔΣ της Ένωσης, τη στιγμή που οποιοδήποτε συνδικαλιστικό σωματείο απεργούσε, προσκαλούνταν αμέσως για διαβουλεύσεις. Στην τακτική ΓΣ των Εισαγγελέων που έγινε πριν από μερικές ημέρες ο Υπουργός Δικαιοσύνης υποσχέθηκε ότι θα καταργηθεί ο νόμος που εντάσσει τους δικαστές στο ΙΚΑ, αναγνωρίζοντας ότι αυτό ήταν ένα κυβερνητικό λάθος. Αυτή η προφανής αδικία φαίνεται να αποκαθίσταται και πάλι όχι λόγω της καλής θέλησης της κυβέρνησης αλλά υπό την πίεση των αγώνων μας και της απόφασης που αναμένεται να εκδοθεί από το ΣτΕ. Πρόσθεσε ωστόσο ο υπουργός ότι δεν μπορεί να δεσμευτεί για την μη περαιτέρω μείωση των μισθών μας όταν υπάρχουν 1 εκατ ανεργία στη χώρα. Λες και υπεύθυνοι για την ανεργία είναι οι δικαστές. Δεν είναι προφανές από τις δηλώσεις αυτές ότι ετοιμάζουν νέα μεγάλη συρρίκνωση των εισοδημάτων μας. Για δε τους μισθούς που μας οφείλουν αναδρομικά από το 2003 δήλωσε απλά ότι έχουν παγώσει μέχρι το 2015, σαν να είναι κάτι αυτονόητο ή σα να επρόκειτο για χρήματα που μας περίσσειαν ή μας τα χάρισαν. Οι δικαστικές διακοπές που δεν άφησαν σ' εμάς παρά μόνο λίγες ημέρες απαραίτητης θερινής ξεκούρασης, τίθενται για πρώτη φορά σε αμφισβήτηση, με τον ύπουλο πάντα τρόπο του αρχικά μικρού περιορισμού τους, ώστε να δημιουργηθεί προηγούμενο και να συρρικνωθούν στο μέλλον ακόμα περισσότερο. Οι περισσότερες κοινωνικές ομάδες που κράτησαν σθεναρή στάση πέτυχαν τους στόχους τους. Εδώ και δύο χρόνια που εμείς υποστήκαμε απαντώντας μειώσεις των επιδομάτων μας, οι εξαγγελίες για άνοιγμα των «κλειστών επαγγελματιών» έμειναν στα χαρτιά. Οι δεσμεύσεις για πάταξη της φοροδιαφυγής έγιναν ανέκδοτο ακόμα και στο εξωτερικό. Το μαύρο χρήμα ρέει άφθονο στην αγορά και επιχειρηματίες κερδίζουν περισσότερα από όσα κέρδιζαν πριν από την κρίση. Προσπαθούν να μας εγκλωβίσουν στην ιδέα ότι οι συνεχείς περικοπές μισθών είναι αναγκαίες και να μας τρομοκρατήσουν λέγοντας ότι αν τις αρνηθούμε θα είμαστε εμείς υπεύθυνοι για την οικονομική καταστροφή της χώρας. Θα θυμίσω κάτι σε όλους. Πέραν το καλοκαίρι το ανώτατο δικαστήριο της Ρουμανίας έκρινε αντισυνταγματικές τις μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις κατά 25% που προέβλεπε η συμφωνία της κυβέρνησης της χώρας με το ΔΝΤ ενόψει του δανεισμού 20 δις ευρώ. Μετά από αυτήν την εξέλιξη βρέθηκαν άλλοι τρόποι άντλησης χρημάτων όπως η αύξηση του ΦΠΑ, που είναι δικαιότερη διότι εξισορροπεί τα βάρη σε όλους τους πολίτες και όχι μόνο στους αμειβόμενους στο Δημόσιο. Το ίδιο μπορεί να γίνει και στη χώρα μας. Δεν είμαστε ούτε υπεύθυνοι για την οικονομική κατάντια της Ελλάδας, ούτε μπορούμε να επιβάλλουν μονομερώς σε μας όλα τα βάρη. Ας αναζητήσουν χρήματα εκεί που πράγματι υπάρχουν και από εκείνους που μέχρι τώρα δεν έχουν συνεισφέρει.

Το ΔΣ της Ένωσης να ενεργοποιηθεί πλέον πιο δυναμικά. Δώσαμε στην κυβέρνηση μεγάλο χρονικό περιθώριο να ασχοληθεί με τα προβλήματά μας και αυτή αδράνησε προκλητικά. Δείξαμε καλή πίστη αναστρώνοντας τις κινητοποιήσεις μας και τα ταρμώδια υπηρεσία δεν το αναγνώρισαν. Να επιδιώξει το ΔΣ άμεσα συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας θέτοντάς του υπόψη τα προβλήματα, αλλά και με τους αρχηγούς όλων των πολιτικών κομμάτων. Να επιδιώξει κοινό μέτωπο δράσης και στήριξη από τους δικηγορικούς συλλόγους και από τους δικαστικούς υπαλλήλους. Να εκθέσει τα προβλήματα σε δικαστικές ενώσεις τους εξωτερικού. Αν παρόλα αυτά δεν βρούμε θετική ανταπόκριση ώστε να αποσυρθεί (και όχι απλά να ανασταλεί) αφενός η διάταξη που εντάσσει τους δικαστές στο ΙΚΑ, αφετέρου το υπό ψήφιση νομοσχέδιο για τον περιορισμό των δικαστικών διακοπών και εάν δεν επιλυθεί άμεσα το ζήτημα με τη ρύθμιση των αναδρομικών αποδοχών μας, τότε να ξεκινήσει νέος γύρος κινητοποιήσεων από τις 8 Ιανουαρίου με καθημερινές στάσεις από τις συνεδριάσεις των δικαστηρίων. Σε περίπτωση δε που υπάρξει οποιαδήποτε δυσμενής εξέλιξη σε σχέση με τα μισθολογικά μας, τότε να εξεταστεί από το ΔΣ και η δυνατότητα απόχρησης των δικαστών από όλες τις επιτροπές και τα συμβούλια στα οποία μετέχουν σήμερα.

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

του Χαράλαμπου Αθανασίου, Αρεοπαγίτη, Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

Αναδημοσίευση από την Κυριακάτικη Real News της 27ης Νοεμβρίου 2011

Αν σε μία δημοκρατική χώρα προέχει η εφαρμογή του Συντάγματος, η αναθεώρησή του, αναμφίβολα, είναι η κορυφαία πράξη του αναγκαίου θεσμικού εκσυγχρονισμού της.

Σήμερα, τριάντα έξι χρόνια μετά το Σύνταγμα του 1975 και δέκα χρόνια μετά την αναθεώρησή του 2001, επιβάλλεται μία συνολική επαναξιολόγηση των συνταγματικών μας ρυθμίσεων και θέσεων, μία συνολική επαναξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο συγκροτείται και λειτουργεί η ίδια η κοινωνία των πολιτών, μέσα από την άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων, ατομικών και συλλογικών. Η συνολική αυτή επαναξιολόγηση περιλαμβάνει τους τομείς του δημόσιου βίου και ιδίως, τη λειτουργική αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, το ασυμβίβαστο των Βουλευτών, την Ευθύνη των Υπουργών, το θέμα του βασικού μετόχου και των δημοσίων συμβάσεων, την ίδρυση Ιδιωτικών Πανεπιστημίων, τη Δικαιοσύνη και τη λειτουργία των ΜΜΕ.

Σήμερα, που οι πολιτικές δυνάμεις αναδιατάσσονται, οι κοινωνικές δυνάμεις προωθούν νέες ισορροπίες συμφερόντων και οι προσδοκίες των πολιτών αναζητούν νέες εκφράσεις, η κοινωνία είναι αντιμετώπιση με διαρθρωτικά προβλήματα και δεν εμπιστεύεται, απόλυτα, τον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού μας συστήματος, ενόψει της κατάρρευσης της νοσηματοδότησης του πολιτικού βίου και των πολιτικών ιδεολογιών. Έτσι, διαμορφώνεται μία πλήρης αναντιστοιχία, ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και στις ανάγκες της κοινωνίας, ανάμεσα στον τρόπο διακυβέρνησης και στις ανάγκες του πολίτη.

Βέβαια, στην Ελληνική πολιτική ζωή περισσεύουν οι προτάσεις και τα νέα μέτρα, ο πληθωρισμός των οποίων υπονομεύει την αξιοπιστία του πολιτικού λόγου και του πολιτικού κόσμου. Ωστόσο, η λειτουργία της αναθεώρησης του Συντάγματος, παρέχει την ευκαιρία σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις, όπως, σε κλίμα πραγματικής συναίνεσης, επιβεβαιώσουν την εμμονή τους στο κράτος δικαίου και μάλιστα στην πιο σύγχρονη όψη του.

Και δεν είναι καθόλου αυτονόητη η μηχανιστική, η κοινή θέση των πολιτικών δυνάμεων, να μην αυξηθούν οι περιορισμοί κανενός συνταγματικού δικαιώματος, αλλά, αντιθέτως, να ενισχυθούν οι αμυντικές ρήτρες και οι θεσμικές εγγυήσεις που περιβάλλουν όλα τα συνταγματικά δικαιώματα.

Για να έχει, όμως, νόημα η επανεξέταση των Συνταγματικών διατάξεων, πρέπει να κυριαρχήσει η συστηματική προσέγγιση αυτών και όχι η προσέγγιση με κριτήρια πολιτικών στόχων, όπως γινόταν μέχρι τώρα. Γιατί δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι η μεταβολή των συνταγματικών διατάξεων συνοδεύεται με την ελπίδα πολυήμαντων βελτιώσεων. Γι' αυτό το νέο Σύνταγμα πρέπει να ορά το αύριο και όχι να οριοθετείται στις ανάγκες του σήμερα και, βέβαια, πρέπει να αυτονομεί το Κράτος από την κομματική εκάστοτε Κυβέρνηση.

Και αυτό γίνεται πιο επιτακτικό σήμερα, ενόψει της ανάγκης αντιμετώπισης της βαθιάς πολιτικής και οικονομικής κρίσης, που διέρχεται η Χώρα, η οποία χρειάζεται απρόσκοπτη πραγματοποίηση επενδύσεων, αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και θεσμικό εκσυγχρονισμό.

Διαφορετικά, μάταιη θα είναι κάθε προσπάθεια οποιασδήποτε Κυβέρνησης, οποιουδήποτε ηγέτη, όσο και αν έχει όραμα, όσο και αν επιθυμεί να πάει τη χώρα δύο βήματα μπροστά.

Αποφασιστική συμβολή στην αναθεωρητική διαδικασία πρέπει να έχουν οι δικαστικοί λειτουργοί και οι δικαστικές ενώσεις, οι τεκμηριωμένες θέσεις των οποίων, ως προς το περιεχόμενο των διατάξεων που θα αναθεωρηθούν, μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνο το μέτρο εξισορρόπησης τυχόν αντιθέσεων, αλλά και τη διαλεκτική ενότητα που θα προσδιορίσει την ταυτότητα της συνταγματικής πολιτικής.

Οι δικαστές καλούνται να συμβάλουν στη δικαιοκρατική επιλογή, η οποία είναι καθοριστική για τον τρόπο με τον οποίο συγκροτείται συνολικά τόσο το κράτος δικαίου όσο και η κοινωνία των πολιτών. Καλούνται, δηλαδή, να εκδηλώσουν «συνταγματική παρέμβαση» τόσο στη διαμόρφωση όσο και στην οργάνωση και λειτουργία των θεσμών.

Η συμβολή τους δε αυτή, δεν πρέπει να περιοριστεί μόνο στα θέματα που αφορούν τη Δικαιοσύνη (επιλογή της ηγεσίας της, έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων και λοιπά) αλλά και σε άλλα κεφάλαια

του Συντάγματος, που δεν άπτονται του σκληρού πυρήνα της πολιτικής. Τέτοια είναι, η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών, το δικαίωμα πληροφόρησης και η υποχρέωση επανόρθωσης για όλα τα ΜΜΕ, η αρχή της διαφάνειας, η βουλευτική ασυλία, η ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης, η κατοχύρωση του κοινωνικού κράτους, η αναγκαιότητα (;), η λειτουργία και οι αρμοδιότητες των ανεξαρτήτων αρχών και άλλα.

Και τούτο όχι μόνον γιατί η καλή λειτουργία του Συντάγματος ενδιαφέρει όλους δικαστές, όπως όλους τους πολίτες, αλλά γιατί οι επιλογές στον χώρο της Δικαιοσύνης πρέπει να εναρμονίζονται με αρχές και επιλογές του Συντάγματος που άμεσα ή έμμεσα επηρεάζουν την οργάνωση και τη λειτουργία της. Χωρίς δε την επέκταση της παρέμβασης αυτής, που συμβάλλει, αναμφισβήτητα, στην ενδυνάμωση της αρχής του κράτους δικαίου, η ενίσχυση της δικαστικής ανεξαρτησίας θα είχε σχετική μόνο αξία.

Η αιτιολογία της δικαστικής κρίσης, σε σχέση με την ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης

του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Προέδρου Πρωτοδικών, μέλους Δ.Σ./ ΕΔΕ

Συνέχεια από τη σελ. 1

αφού δεν αναιρεί την υποχρέωση του δικαστή για ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία των αποφάσεών του, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 93 § 3 του Συντάγματος, αλλά απλώς θέτει την υποχρέωση αυτή υπό συγκεκριμένη ανεκτή προϋπόθεση. Επίσης, δεν καταλύει το δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, αφού, κατά την πάγια νομολογία, η σχετική διάταξη του άρθρου 20 § 1 του Συντάγματος αλλά και αυτή του άρθρου 6 § 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, διασφαλίζουν μεν το δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη, δεν καθιερώνουν όμως παράλληλα υποχρέωση του εθνικού δικαστή για τη θέσπιση ένδικων μέσων [ΑΕΔ 48/1982, ΟΛΑΠ 8/2003 ΕΛΔ 2003/690, ΟΛΑΠ 27/2002 ΕΛΔ 2002/1021, ΑΠ 82/2011, ΑΠ 977/2008]. Οι πιο πάνω διατάξεις, επίσης κατά την πάγια νομολογία, επιτρέπουν στον κοινό νομοθέτη να θεσπίζει δικονομικές προϋποθέσεις και δαπανήματα για το έγκυρο της άσκησης διαδικαστικών πράξεων και ένδικων μέσων, εφόσον αυτά συνάπτονται με τη λειτουργία των δικαστηρίων και την απονομή της δικαιοσύνης και δεν υπερβίνουν τα όρια πέρα από τα οποία ισοδυναμούν με κατάλυση, άμεση ή έμμεση, του ατομικού δικαιώματος που προστατεύεται από τις ίδιες διατάξεις [ΑΕΔ 33/1995 ΝοΒ 1995/908, ΟΛΑΠ 20/1998 Δ 1999/239, ΟΛΣΤΕ 1583/2010 ΝοΒ 2010/716, ΟΛΕΣ 2006/2008 Αρμ 2009/433].

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνω λοιπόν τη θέσπιση ρύθμισης με βάση την οποία το αιτιολογικό να περιέχεται στην απόφαση εφόσον προηγουμένως ο διάδικος ζητήσει τούτο γραπτώς και εντός συγκεκριμένης προθεσμίας από την επίδοση του διατακτικού της απόφασης και ταυτοχρόνως ο διάδικος καταβάλει παράβολο το οποίο θα ορίζεται με την απόφαση σε ποσό που θα κυμαίνεται μεταξύ συγκεκριμένου κατώτερου και ανώτερου ορίου. Μέχρι τότε η δικογραφία, μαζί με αντίγραφο του διατακτικού της απόφασης, θα παραμένει στον δικαστή (ή στον εισηγητή δικαστή επί πολυμελούς δικαστηρίου). Αν δεν γίνει η επίδοση του διατακτικού της απόφασης και στη συνέχεια δεν ζητηθεί γραπτώς το αιτιολογικό της απόφασης εντός των αντίστοιχων προθεσμιών, τότε η απόφαση θα καθίσταται απρόσβλητη με ένδικα μέσα. Αν ζητηθεί το αιτιολογικό της απόφασης, τότε η προθεσμία των ένδικων μέσων θα αρχίζει από την επίδοση της αιτιολογημένης απόφασης. Σε περίπτωση πλήρους ευδοκίμησης του ένδικου μέσου, το παράβολο θα επιστρέφεται με απόφαση του οικείου Δικαστηρίου. Σημειώνω στο σημείο αυτό ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί προθεσμία για την επίδοση, με επιμέλεια των διαδίκων, του διατακτικού της απόφασης - μετά την οποία και θα αρχίζει η προθεσμία για να ζητηθεί από κάποιο διάδικο η συμπλήρωση του αιτιολογικού της απόφασης - αφού τούτο εξυπηρετεί τη δημιουργία συγκεκριμένου και ασφαλούς χρονικού διαστήματος κατά το οποίο η δικογραφία θα παραμένει στο δικαστή και ταυτοχρόνως αποτρέπει την ύπαρξη χρονικής απόστασης μεταξύ της δημοσίευσης του διατακτικού της απόφασης και της σύνταξης του αιτιολογικού της. Σημειώνω επίσης ότι οι καταχρηστικές προθεσμίες των ένδικων μέσων θα αφορούν μόνο την περίπτωση που θα περιληφθεί στην απόφαση το αιτιολογικό αυτής και θα αρχίζουν από το αντίστοιχο χρονικό σημείο.

Τελειώνοντας παραθέτω σχετικά αποσπάσματα από παρόμοια απόφαση ελβετικού δικαστηρίου σε απόφαση διαζυγίου: «...Επιφυλάσσονται περαιτέρω γραφικά τέλη και τέλη κοινοποιήσεων σε περίπτωση αιτιολογημένης απόφασης... Τα επιπλέον έξοδα για μία αιτιολογημένη απόφαση φέρει εκείνο των μερών το οποίο αιτείται την αιτιολόγηση της απόφασης... Η παρούσα απόφαση καθίσταται οριστική, τελεσίδικη και αμετάκλητη, αν δεν ζητηθεί εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την επίδοση αυτής, γραπτώς από ένα των διαδίκων, το αιτιολογικό της. Σε περίπτωση κατά την οποία ζητηθεί το αιτιολογικό, τότε αρχίζει για τους διαδίκους η προθεσμία των δέκα ημερών για την υποβολή της έφεσης από την επίδοση της αιτιολογημένης απόφασης...».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΡΟΣ : τους κκ. Συναδέλφους μέλη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

Μετά τη δημιουργία της ιστοσελίδας της Ένωσης μας προχωρούμε στο δεύτερο στάδιο της προσπάθειας μας να παράσσουμε στα μέλη μας ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Στο στάδιο αυτό όσα μέλη της ΕΔΕ το επιθυμούν, μπορούν να αποκτήσουν λογαριασμό επαγγελματικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail). Συγκεκριμένα η ΕΔΕ σε συνέχεια της συνεργασίας της με την Law Net θα χορηγήσει λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στα μέλη της για την ασφαλή επικοινωνία μεταξύ τους αλλά και με την Ένωσή μας. Ο λογαριασμός ηλεκτρονικού ταχυδρομείου θα έχει την μορφή onoma.erpwnymos@ende.gr και θα προσδιορίζεται ενδεικτικά από το όνομα και επώνυμο του χρήστη, ενδεχομένως υπό παραλλαγή σε περίπτωση που πρέπει να αποφευχθούν συνωνυμίες. Για το λόγο αυτό παρακαλούμε πολύ όπως συμπληρώσετε και αποστείλετε με φαξ τη σχετική αίτηση στο τηλ. 2108841529, η οποία και θα παραμείνει σε αρχείο στη Γραμματεία της ΕΔΕ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ

ΟΝΟΜΑ	
ΕΠΩΝΥΜΟ	
ΒΑΘΜΟΣ	
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
ΑΡ. ΜΗΤΡΩΟΥ ΕΔΕ	
ΑΡ.ΔΕΛΤ. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ	
ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ e-mail	@ende.gr
ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟ e-mail	

Επιθυμώ να μου χορηγηθεί προσωπικός λογαριασμός ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων με πάροχο την LawNet.

Βιβλιοπαρουσίαση

Γράφει: ο Αντιπρόεδρος της Ένωσης κ. Γιώργος Ευστρατιάδης, Εφέτης

Το Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 2011 στην κατάμεστη αίθουσα του θεάτρου «ΟΛΥΜΠΙΟΝ» της Θεσσαλονίκης (Πλατεία Αριστοτέλους), έγινε, από τις εκδόσεις «ΙΑΝΟΣ», η παρουσίαση του βιβλίου του Προέδρου Εφετών Θεσσαλονίκης κ. Άγγελου Λιάπη «ΑΘΩΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ».

Ο αγαπητός μας συναδέλφος Άγγελος Λιάπης, ζει και δημιουργεί στη Θεσσαλονίκη. Είναι μέλος του Δ.Σ. της Εταιρείας Συγγραφέων Βορείου Ελλάδος, της Εταιρείας Λογοτεχνών και Συγγραφέων Ηπείρου και της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Έχει εκδώσει πλήθος ποιητικών συλλογών που περιλαμβάνονται στα βιβλία του: «Το φεγγάρι ήταν ένα κορίτσι», «Ένα παράθυρο στον ήλιο», «Ανθισμένες φλόγες» και τα «Μονοπάτια των πουλιών», που διακρίνονται για την πηγαία έμπνευση και την ποιότητα του λυρικού λόγου. Επίσης, έχει εκδώσει μια συλλογή είκοσι πέντε ευθυμογραφημάτων που περιλαμβάνονται στο βιβλίο με τίτλο «Τα αλάνια της οδού αμαρτίας», τα οποία βασίζονται κυρίως σε υποθέσεις που έζησε ο ίδιος υπό τη δικαστική του ιδιότητα και στα οποία απεικονίζεται σε μικρογραφία η καθημερινή ελληνική κοινωνική πραγματικότητα.

-Την εκδήλωση συντόνισε η δημοσιογράφος κα Μαρία Χατζηδημητρίου.

-Χαιρετισμό απηύθυναν:

Ο κ. Κωνσταντίνος Βαμβακίδης, Πρόεδρος Εφετών Θεσσαλονίκης και Πρόεδρος του Τριμελούς συμβουλίου Δ/σεως του Εφετείου Θεσσαλονίκης, ο κ. Κωνσταντίνος Καλαϊτζής, Δικηγόρος, Αντιπρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης (κωλυμένου του Προέδρου κ. Νίκου Βαλεργάκη),

Ο κ. Γεώργιος Ευστρατιάδης, Εφέτης Θράκης και Αντιπρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων Ελλάδος, η κα Καλυψή

Γούλα, Δικηγόρος Θεσσαλονίκης και Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Προστασίας του Πολίτη, ο κ. Αλέξανδρος Τραφονόλης, Πρόεδρος της Εταιρείας Συγγραφέων Βορείου Ελλάδος. Ο κ. Νίκος Καρατζάς, Πρόεδρος της «ΙΑΝΟΣ Α.Ε.» και, τέλος ο Συγγραφέας του βιβλίου, κ. Άγγελος Λιάπης.

-Για το βιβλίο μίλησαν:

Ο κ. Ευάγγελος Ζαχαρίας, Εισαγγελέας Εφετών, Προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Πειραιώς,

Ο κ. Στέλιος Παπαθεμελής, τέως Υπουργός, Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αναγέννησης και

Ο κ. Σωκράτης Δεληβογιατζής, Καθηγητής Φιλοσοφικής του Α.Π.Θ.

-Την εκδήλωση πλαισίωσαν με υπέροχες μελωδίες ο γνωστός τραγουδιστής κ. Λευτέρης Μυτιληναίος, ο συνθέτης κ. Νίκος Κυριακού, Δικηγόρος Θεσσαλονίκης και η χορωδία «ΑΡΜΟΝΙΑ».

Ο ΧΑΙΡΕΤΣΙΜΟΣ

του Αντιπροέδρου της Ένωσής μας Γεωργίου Ευστρατιάδη, στην παρουσίαση του βιβλίου «ΑΘΩΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ» του Προέδρου Εφετών Θεσσαλονίκης κ. Άγγελου Λιάπη, έχει ως εξής:

«Αν το αίσθημα του δικαίου και αυτό της αδικίας διακατέχουν κάθε κοινωνικό άτομο και οπωσδήποτε αποτελούν βιωματική αλλά και επαγγελματική πραγματικότητα για τον Δικαστή, εν τούτοις η αποκαταστατική λειτουργία της Δικαιοσύνης είναι η κύρια υποχρέωση του Δικαστικού Λειτουργού. Η εξισορρόπηση των αντιθέτων συμφερόντων, η αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας, η αποκατάσταση του δικαίου και η τιμωρία του παραβάτη, αποτελούν το κύριο έργο, που το Σύνταγμα και οι νόμοι έχουν αναθέσει στους Δικαστές. Διακατέχεται, συνεπώς, ο Δικαστής από την αγωνία, ως ταγμένος από την πολιτεία, να επιβάλλει το δίκαιο και να εξαλείψει, κατά το δυνατόν, την αδικία. Το έργο του, είναι, κυρίως, κατασταλτικό, καθόσον το αδίκημα έχει ήδη διαπραχθεί, αφού η μη σύνομη πράξη (ποινική ή αστική) όταν άγεται προς κρίση ενώπιον του, έχει επέλθει. Επιθυμεί, βέβαια, η πρόληψη και ο παιδαγωγικός ρόλος του Δικαστή να προτάσσεται και μάλιστα αποτελεσματικά, αυτού του κατασταλτικού. Γνωρίζει, όμως, ότι αυτό δεν είναι εφικτό, πολύ περισσότερο στις σύγχρονες κοινωνίες, με τις μορφές του οργανωμένου εγκλήματος να έχουν προσλάβει παγκόσμιες διαστάσεις, με επιστημονικές μεθόδους και ερείσματα. Έτσι, μένει με την ελπίδα ότι κάτι θα αλλάξει, ότι η αγωνία για ένα καλύτερο αύριο, μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Ερωτάται, όμως, αρκεί μόνο η ελπίδα ή απαιτούνται και πρωτοβουλίες συνυφασμένες με αγωνιώδη προσπάθεια; Αυτή η ελπίδα διατρέχει το έργο του συναδέλφου Άγγελου Λιάπη «Αθώα Εγκλήματα», με συνέπεια η αγωνία του, για την αποκαταστατική Δικαιοσύνη να ξεπερνά τα όρια του θεμιτού, αφού με ήσυχον σημασία παράτυπες συμπεριφορές, επιχειρεί ο πρωταγωνιστής του, ο Άρης (προφανής ο συμβολισμός του Θεού Άρη και του ιστορικού βράχου της Ακρόπολης όπου, κατά τη μυθολογία, δικάστηκε), να αποκαταστήσει το άδικο, έστω και με την μετρημένη υπερβολή.

Και τώρα λίγα λόγια για το βιβλίο του αγαπητού συναδέλφου.

Ο κεντρικός ήρωας του βιβλίου, ο Άρης, ταξιδεύει σε όλα τα μέρη του κόσμου και καταγράφει τις εμπειρίες των ταξιδιών του. Διαθέτει ένα, ελεύθερο από προκαταλήψεις και στερεότυπα, πνεύμα και αυτό τον βοηθά να ζει την κάθε στιγμή της ζωής του, αλλά και να δρα ως παρατηρητής ερχόμενος σε επαφή με πολύ κόσμο, από τον πιο απλό βιοπαλαιστή μέχρι την κοινωνική ελίτ. Στο πλαίσιο των συναναστροφών αυτών, το ένστικτο και η οξυδερκεία του τον βοηθούν να διακρίνει, εγκληματικού τύπου, αδικίες των δυνατών εις βάρος των αδυνάτων, οι οποίες δεν μένουν κρυφές, όπως πολύ θα εύχονταν οι δράστες τους, αλλά υποπίπτουν στην οξυμένη αντίληψη του Άρη, που αποφασίζει να δράσει, ως ένας άλλος Ρομπέν μέσα σε ένα καθωσπρέπει πλαίσιο. Συντάσσει, λοιπόν, μια επιστολή, που απευθύνεται προσωπικά στον εκάστοτε δράστη, όπου του αποκαλύπτει ότι γνωρίζει για το έγκλημά του και καταλήγει σε έναν εκλεπτυσμένο εκβιασμό: Αν ο δράστης δεν αποκαταστήσει οικονομικά τη ζημία που επέφερε στα θύματά του, θα κληθεί να λογοδοτήσει ενώπιον της Δικαιοσύνης. Τελικώς, ο δράστης αποκαθιστά οικονομικά τη ζημία και μάλιστα υπέρ του δέοντος, καθώς ο Άρης ζητά ως αποκατάσταση ποσό μεγαλύτερο από αυτό της πραγματικής ζημίας, ώστε να το δωρίσει σε ευαγή ιδρύματα (πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία κλπ.).

Είναι ένα συναρπαστικό βιβλίο, τόσο για την ταξιδιωτική ξενάγηση (κάθε κεφάλαιο αποτελεί και ένα ταξίδι σε διαφορετικό μέρος της υφής) και τις πολιτισμικές πληροφορίες που αντλεί κανείς για διάφορους λαούς, όσο και για την ποινική οπτική των πραγμάτων, που αποδεικνύει ότι το έγκλημα είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο και βρίσκεται δίπλα μας, πολλές φορές συγκαλυμμένο πίσω από μια επίφαση νομιμότητας ή κοινωνικής λάμψης. Ο τρόπος του Άρη να βοηθά τους αδύνατους δεν υπακούει σε κάποια συμβατική ηθική, ωστόσο, δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι πηγάει από μια βαθιά διάθεση αλληλεγγύης προς τον αδικηθέντα, λειτουργώντας έκνομα, αλλά ανθρωπιστικά.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον αγαπητό συναδέλφο Άγγελο Λιάπη, γιατί με την μυθιστορηματική ηθογραφία του, όσο και αν περνά τα όρια του νομίμου, δίνει ένα μήνυμα. Ότι στις δύσκολες εποχές που ζούμε, η πίστη στο δίκαιο και η, χωρίς συμβιβασμούς, υπηρέτηση της Δικαιοσύνης, είναι η μόνη ελπίδα για να βγουν οι κοινωνίες από τα αδιέξοδα στα οποία έχουν περιέλθει. Τέλος, να τον συγχαρώ και για έναν ακόμη λόγο. Ότι αποδεικνύει ότι ο Δικαστής δεν είναι αποκομμένος από την κοινωνία. Ότι έχει ευαισθησίες. Ότι παίρνει τα μηνύματα της Κοινωνίας.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 26-11-2011

Συνέχεια από τη σελ. 1

Κοινωνία ανέδειξε και το κοινωνικό πρόσωπο του Έλληνα δικαστικού λειτουργού.

Στη Συνέλευση παρέστησαν και απηύθυναν χαιρετισμό, ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, η πρώτη Πρόεδρος της Βουλής, κ. Άννα Φαρούδα - Μπενάκη, Ακαδημαϊκός, η Πρόεδρος του Α.Π. κ. Ρένα Ασημακοπούλου, ο Εισαγγελέας του Α.Π. κ. Ιωάννης Τέντες, ο Πρόεδρος του ΣΤΕ κ. Τάκης Πικαραμένος, οι Πρόεδροι των Δικαστικών Ενώσεων και του ΝΣΚ, οι Πρόεδροι των Ενώσεων των επίτιμων συναδέλφων μας κκ. Κων/νος Βαμβακίδης και Αβραάμ Σταθόπουλος, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων κ. Χρ. Λυμπερόπουλος και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού συλλόγου Θεσσαλονίκης, ως εκπρόσωπος της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος κ. Ν.Βαλεργάκης (ο κ. Ιωάννης Αδαμόπουλος, Πρόεδρος του ΔΣΑ απουσίαζε εκτός Αθηνών). Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλλης, απέστειλε χαιρετισμό.

Τα πολιτικά κόμματα εκπροσώπησαν και απηύθυναν χαιρετισμό, ο κ. Τζαβάρας από τη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ο κ. Χαλβατζής από το ΚΚΕ, ο κ. Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Πλεύρης από το ΛΑΟΣ, ο κ. Καούνης από τη ΔΗΜΑΡ και εκπρόσωπος από τη ΔΗΣΥ.

Παρέστησαν, επίσης, ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Ι. Γρίβας, ο Υπουργός Μεταφορών κ. Μάκης Βορίδης, ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Νικόλαος Δένδιας, οι Γεν. Γραμματείς του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Κανελλόπουλος και Ιωαννίδης, οι πρώην Γεν. Γραμματείς κκ. Ανδρεουλάκος, Νταϊλιάνας, Παπαδογιαννάκης. Οι επίτιμοι Πρόεδροι και Εισαγγελείς του Α.Π. κ. Ν. Κόκκινος, Κεδίκογλου, Καλαμίδας, Λινός, Σανιδάς. Οι Πρώην Πρόεδροι της ένωσής μας κ.κ. Λυμπερόπουλος, Κυριτσάκης και Αθανασόπουλος.

Μετά το πανηγυρικό μέρος, παρατέθηκε μικρή δεξίωση και οι κύριες εργασίες της Συνέλευσης άρχισαν αμέσως μετά. Ύστερα από πρόταση του Προέδρου της Ένωσης, Πρόεδρος της Γ.Σ. εξελέγη, ομόφωνα, ο Προϊστάμενος του Εφετείου Θεσσαλονίκης και πρώην Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Ένωσής μας κ. Κων/νος Βαμβακίδης, Πρόεδρος Εφετών και Γραμματείς οι συναδελφοί κκ. Βενιζέλος Μουράτογλου και Σταματίνα Λαού.

Στη συνέχεια, το μέλος της Εξελικτικής Επιτροπής, κ. Δημήτριος Τράγκας, Εφέτης Αθηνών, κατέθεσε την έκθεση αυτής, η οποία και εγκρίθηκε, ομόφωνα. Αμέσως μετά η Ταμεία της Ένωσής κ. Αγγελική Δεμέστιχα, Ειρηνοδίκη Αθηνών, ανέγνωρε τον απολογισμό και ισολογισμό του έτους 2011 καθώς και τον προϋπολογισμό του 2012 οι οποίοι και εγκρίθηκαν ομόφωνα. Τέλος ο Γενικός Γραμματέας κ. Γεώργιος Μανωλίδης, Πρόεδρος Εφετών Αθηνών, αναφέρθηκε στα «ΠΕΡΙΠΑΓΜΕΝΑ» το Δ.Σ. και στους στόχους της Ένωσής για το έτος 2012 (βλ. σελίδα 16).

Κατά τη συζήτηση, που επακολούθησε το λόγο έλαβαν οι συναδελφοί Δημήτριος Μαζαράκης, Ακριβή Ερμιδίου, Βασιλική Θάνου - Χριστοφίλου, Μαρία Τσάμη, Χριστόφορος Σεβαστιδής, Αγγελική Δεμέστιχα, Παναγιώτης Λυμπερόπουλος, Δημοσθένης Βλάχος, Βαββάρια Πάπαρη, Μαργαρίτα Στενιώτη, Άννα Ζαΐρη, Κων/νος Σαργιώτης, Χαράλαμπος Σεβαστιδής, Αφροδίτη Σακελλαροπούλου, Αθανάσιος Αθανασόπουλος, Ιωσήφ Βιοπούλου και Βασίλειος Τσούρδας. Στο τέλος ο Πρόεδρος του Δ.Σ., Χαράλαμπος Αθανασίου έδωσε διευκρινήσεις και απάντησε σε όλα τα ερωτήματα των ομιλητών.

Οι εργασίες της ΓΣ έκλεισαν με ψήφισμα, που εγκρίθηκε ομόφωνα (βλ. σελ. 2).

Το Δ.Σ. διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων των μελών της Ένωσής, ευχαριστεί το Προεδρείο της ΓΣ και ειδικά τον Πρόεδρο κ. Κων/νο Βαμβακίδα, για τον άψογο τρόπο με τον οποίο διηύθυνε τις εργασίες της. Την ευθύνη της οργάνωσης της ΓΣ είχαν τα μέλη του Δ.Σ. κ.κ. Μανωλίδης, Λυμπερόπουλος, Παπαϊωάννου, Τσάμη και Δεμέστιχα.

Τους προσκεκλημένους και τα μέλη καλωσόρισε ο Γεν. Γραμματέας κ. Γεώργιος Μανωλίδης ως εξής:

Κυρίες και κύριοι

Εκ μέρους του Δ.Σ. της Ένωσής μας σας καλωσώριζω στη σημερινή Τακτική Γενική Συνέλευσή μας και σας ευχαριστώ για την παρουσία σας. Τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης θα ανοίξει ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συμβουλίου κ. Χαράλαμπος Αθανασίου με την κεντρική ομιλία του και στη συνέχεια θα λάβουν το λόγο οι προσκεκλημένοι μας, που μας τιμούν σήμερα με την παρουσία τους σύμφωνα με το καθιερωμένο πρωτόκολλο.

Στη συνέχεια θα γίνει ένα μικρό διάλειμμα, κατά το οποίο θα προσφερθούν καφές, αναψυκτικά και διάφορα εδέσματα και αμέσως μετά θα συνεχίσουμε με τις κύριες εργασίες της Συνέλευσής μας. Για το περίγραμμα των θεμάτων που θα συζητηθούν στη σημερινή Γενική Συνέλευση έχετε ενημερωθεί από την Ανακοίνωση που σας έχει διανεμηθεί και παρακαλούμε να έχουμε τις απόψεις σας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω τους δημοσιογράφους του δικαστικού ρεπορτάζ και του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη στήριξη που μας παρέχουν σε όλα τα θέματά μας. Και πριν δώσω το λόγο στον Πρόεδρο κ. Αθανασίου, θα ήθελα, να σας ανακοινώσω, ότι η Ένωση μας, αφού σε πρώτο στάδιο προχώρησε στην ίδρυση της ιστοσελίδας στο διαδίκτυο, μέσα από την οποία ο χρήστης λαμβάνει σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητές μας, είναι έτοιμη να χορηγήσει e-mail σε όσα μέλη μας το επιθυμούν (εμείς θέλουμε όλα τα μέλη μας να αποκτήσουν) ώστε η πληροφόρησή τους να είναι άμεση στα τρέχοντα θέματα και η επικοινωνία να γίνει αμφίδρομη.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΩΛΙΔΗ

Συνέχεια από τη σελ. 16

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ - ΕΚΔΟΣΗ ΟΜΟΛΟΓΩΝ

Α Στο ίδιο πλαίσιο των οικονομικών επιτευγμάτων εντάσσονται και τα αναδρομικά που μας χορηγήθηκαν με την υπ' αριθμ. 2/1601/022/30-1-2008 Κοινή Υπουργική Απόφαση για την δετία 2003 έως 2007, με αυτοτελή μάλιστα φορολόγηση τους με ενιαίο συντελεστή 25%, και χωρίς άλλες κρατήσεις, από τα οποία μας έχουν καταβληθεί οι τρεις (3) πρώτες δόσεις και υπολείπονται άλλες δύο που έπρεπε να μας δοθούν την 1-7-2010 και 1-7-2011. Κι εδώ, μετά την είσπραξη και της δεύτερης δόσης, για την οικονομική διευκόλυνση των συναδέλφων, συμφωνήσαμε με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο την προεξόφληση των υπολοίπων δόσεων των αναδρομικών με όρους ευνοϊκούς.

Έτσι οι περισσότεροι συνάδελφοι έκαναν χρήση της προεξόφλησης και πήραν τα χρήματα αυτά για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Η Κυβέρνηση όμως, όπως είναι γνωστό, στα πλαίσια της περιστολής των δημόσιων δαπανών, με νεότερη Υπουργική απόφαση αριθ. 2/38031/0022/7-6-2010 και παρά τις αντιρρήσεις που εκφράσαμε, ανέστειλε την καταβολή των δύο τελευταίων δόσεων για την 1-11-2012 και 1-11-2013 αντίστοιχα. Μετά από παρεμβάσεις μας στο Υπουργείο Οικονομικών αποφασίστηκε τελικά το ζήτημα των αναδρομικών να ρυθμιστεί με την έκδοση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου που θα ήταν ισόποσα με τις οφειλόμενες δόσεις. Ακολούθησε πράγματι η αναγκαία νομοθετική ρύθμιση για τα ομόλογα (άρθρο 24 παρ.6 Ν. 3867/2010) και επειδή βλέπαμε ότι η όλη διαδικασία για την έκδοσή τους καθυστερούσε, αναλάβαμε την πρωτοβουλία και σε συνεργασία με τα Υπουργεία Οικονομικών και Δικαιοσύνης, αποφασίστηκε με πρότασή μας η συγκέντρωση των στοιχείων των δικαιοδοτικών δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών, εν ενεργεία και συνταξιούχων, να γίνει με ηλεκτρονική αποστολή των καταστάσεων στο Υπουργείο Δικ/νης, για να είναι εύκολη η αποστολή τους χωρίς καθυστέρηση στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και τελικά στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία θα εκδώσει τα ομόλογα. Η όλη διαδικασία αποστολής των καταστάσεων, από τα δικαστήρια της χώρας, ύστερα και από συμπληρωματικές οδηγίες που στείλαμε, ολοκληρώθηκε και από τον περασμένο Μάρτιο τα στοιχεία που είχαν συγκεντρωθεί διαβιβάστηκαν από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, πλην όμως η έκδοση των ομολόγων καθυστερούσε για διάφορους λόγους που προσηκματικά από ότι φαίνεται προβάλλονταν μέχρι που στο τέλος μας είπαν ότι η Τράπεζα Ελλάδος αδυνατούσε να αναλάβει τη διανομή τους μετά την έκδοσή τους λογαριασμούς άλλων τίτλων που θα άνοιγαν οι δικαιούχοι σε διάφορες Τράπεζες, λόγω του μεγάλου αριθμού τους.

Απευθυνθήκαμε στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, το οποίο δέχθηκε να αναλάβει αυτό τη φύλαξη των ομολόγων με συμβάσεις παρακαταθήκης που θα άνοιγαν σ' αυτό όλοι οι δικαιούχοι. Την απόφαση του αυτή γνωστοποίησε εγγράφως προς το Γενικό Λογιστήριο, ενώ πλέον με τις αλληλέγγυες παλιωδίες είχαμε φτάσει στο περασμένο Καλοκαίρι και δεν υπήρχε καμία εξέλιξη. Στη συνάντηση που είχαμε με τον Υπουργό Οικονομικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο το Σεπτέμβριο και τον Υφυπουργό κ. Σαχινίδη, μας δηλώθηκε ότι η Κυβέρνηση θα τηρήσει τη δέσμευσή της για την έκδοση των ομολόγων, πρόσθεσαν όμως, ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει τώρα και να μπει στον προϋπολογισμό, επειδή, λόγω Τρόικας, δεν πρέπει να αυξηθεί περαιτέρω το έλλειμμα του τρέχοντος έτους, αφού όπως διευκρίνισαν, η δαπάνη και το αντίστοιχο έλλειμμα από την έκδοση των ομολόγων γενικά, ανάγεται στο χρόνο έκδοσής τους και όχι στο χρόνο καταβολής. Παρόλα αυτά, εμείς επεξεργαστήκαμε και υποβάλαμε στους αρμόδιους Υπουργούς προτάσεις, με τις οποίες ζητάμε, αν η έκδοση των ομολόγων δεν είναι δυνατή για δημοσιονομικούς λόγους, να εκδοθεί κοινή Υπουργική απόφαση με την οποία α) να προβλέπεται η παροχή εγγύησης του Δημοσίου προς το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα οι δικαιούχοι, εκχωρώντας τις απαιτήσεις τους, να προεπισπράξουν τις οφειλόμενες δόσεις με τη μορφή προσωπικού δανείου από το ανωτέρω πιστωτικό ίδρυμα. Παράλληλα με την προτεινόμενη ρύθμιση καλύπτονται και όσοι έχουν ήδη προεξοφλήσει τις οφειλόμενες δόσεις (πρόκειται για το 60% των δικαιούχων) με εκχώρηση της αντίστοιχης απαίτησής τους κατά του Δημοσίου στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Σε κάθε περίπτωση, από την έναρξη ισχύος της απόφασης αυτής, να μπορούν οι δικαιούχοι να προτείνουν τις αξιώσεις τους αυτές σε συμπληρωματικό με ανταπαιτήσεις του Δημοσίου σε βάρος τους, προερχόμενες από φόρους, τέλη ή εισφορές κλπ. μέχρι την ολική εξόφληση τους.

β) Να εξεταστεί η δυνατότητα μερικής καταβολής της απαίτησής.

Το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό, όλοι μας προσδοκώντας στην είσπραξη των χρημάτων αυτών αναλάβαμε οικονομικές υποχρεώσεις και δεν μπορούμε να τις καλύψουμε, γι' αυτό και πρέπει να πιέσουμε την Κυβέρνηση για την άμεση επίλυση του.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑΣ ΜΑΣ - ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Με ανακοινώσεις, Δελτία Τύπου αλλά και δημόσιες παρεμβάσεις του Προέδρου κ. Αθανασίου όταν χρειάστηκε, στα Μ.Μ.Ε και αλλού, αντιμετωπίσαμε τις στοχευμένες επιθέσεις από πολιτικά πρόσωπα και όχι μόνο κατά της Δικαιοσύνης και των λειτουργιών της και υπερασπιστήκαμε και στηρίξαμε τους

συναδέλφους δικαστές και εισαγγελείς, οι οποίοι δέχθηκαν επιθέσεις και επιθέσεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους από διάφορους πολιτικούς και νομικούς κύκλους αλλά και δημόσια ή μη πρόσωπα (οι σχετικές ανακοινώσεις έχουν δημοσιευθεί στα Δικαστικά Νέα και στην ιστοσελίδα της Ένωσής). Διακηρύξαμε προς όλους ότι, οι Έλληνες Δικαστές και Εισαγγελείς ασκούν το λειτουργήμα τους, εκπληρώνοντας τα καθήκοντά τους, πάντα μέσα στα πλαίσια που το Σύνταγμα και οι Νόμοι ορίζουν, όντας υπόλογοι μόνον στην συνείδησή τους και στα αρμόδια όργανα του Δικαστικού Σώματος, ανεξάρτητα από το αν η κρινόμενη υπόθεση αφορά επώνυμο πρόσωπο, πρόσωπο εξουσίας, ή πρόσωπο που γεννά σε κάποιους άλλους υποχρέωση εξαιρετικής συμπεριφοράς. Η Δικαιοσύνη στη Χώρα μας απονέμεται ισότιμα, αδιακρίτως, για όλους τους πολίτες, δεν προσφέρεται για πολιτικές αντιπαράθεσεις και δεν ευθύνεται ο δικαστής για το νομικό πλαίσιο που καλείται να εφαρμόσει, το οποίο οδηγεί σε ατιμωρησία πολιτικών προσώπων για σκάνδαλα, αφού οι νόμοι ψηφίζονται από τη Βουλή και όχι από τους Δικαστές, οι οποίοι δεν έχουν καμία ευθύνη για τα αποτελέσματά αυτά.

Με τη στάση μας και τη συνεχή δημόσια παρουσία μας, όταν βαλλόταν η Δικαιοσύνη και οι λειτουργοί της, ενημερώσαμε την κοινή γνώμη για τις θέσεις μας και αποκαταστήσαμε την αλήθεια. Ανακτήσαμε έτσι διαχρονικά το χαμένο κύρος μας και την αξιοπιστία μας στα μάτια των ελλήνων πολιτών, που τα προηγούμενα χρόνια είχε τραυματιστεί σοβαρά εξαιτίας της έντεχνης εκμετάλλευσης από διάφορους και μερίδα των Μ.Μ.Ε. μεμονωμένων φαινομένων, που ήδη αντιμετώπιζαν από τα αρμόδια θεσμολογικά όργανα και αποδόθηκαν οι ευθύνες, όπου υπήρχαν.

Οι Έλληνες πολίτες μας εμπιστεύονται και πάλι. Στο ίδιο πλαίσιο, στηρίξαμε τα δίκαια αιτήματα συναδέλφων στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο και στα πειθαρχικά όργανα, όταν διαπιστώναμε ότι, από ελλιπή ενημέρωση των μελών τους, διέτρεχαν τον κίνδυνο οι συνάδελφοι να παραλειφθούν ή να ελεγχθούν πειθαρχικά. Τέλος με παραστάσεις μας στον Πρόεδρο και τον Εισαγγελέα του ΑΠ, ο Πρόεδρος κ. Αθανασίου και εγώ, επαναφέραμε το πάγιο αίτημα στις μεταθέσεις και τοποθετήσεις των συναδέλφων από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, να τηρείται η αρχαιότητα, για να μη δημιουργούνται αδικίες.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι συνθήκες εργασίας, λόγω του συνεχούς αυξανόμενου αριθμού των υποθέσεων και της δυσχέρειας του αντικείμενου τους έχουν καταστεί αφόρητες. Το πρόβλημα το ζούμε όλοι μας καθημερινά σε όλα τα δικαστήρια της χώρας και πολύ περισσότερο σ' εκείνα των μεγάλων πόλεων όπως της Αθήνας και της Θεσ/κης, όπου η κατάσταση έχει ξεπεράσει κάθε όριο, είναι τριτοκοσμική. Το αν σήμερα εξακολουθεί να απονέμεται Δικαιοσύνη στη χώρα μας, αυτό οφείλεται πρωτίστως στον Έλληνα Δικαστή, που με αυταπάρανη αγωνίζεται μέρα και νύχτα μέχρι τις πρωινές ώρες να διεκπεραιώσει ένα τεράστιο όγκο υποθέσεων που δικάζει. Αυτό δηλώνουμε κατηγορηματικά σε όλους, προς κάθε κατεύθυνση και όποιος τυχόν έχει αμφιβολίες του απαντάμε, ότι τα στατιστικά στοιχεία της ετήσιας χρέωσης των υποθέσεων στον καθένα μας είναι στη διάθεσή του και δεν έχει παρά να τα συμβουλευτεί. Και για να αποτρέψουμε το κλίμα απαξίας και μετατόπισης ευθυνών που καλλιεργήθηκε σε βάρος μας, πληροφόρησα τους πολίτες (με αρθρογραφία και συνεντεύξεις), ότι για την καθυστέρηση στην έκδοση των αποφάσεων οι τελευταίοι που ευθύνονται είναι οι Δικαστές.

Τα αίτια που οδήγησαν στην επιδείνωση των συνθηκών εργασίας μας και έχουν κάνει αφόρητη την κατάσταση, είναι γνωστά, τα είπαμε και στην έκτακτη Γ.Σ., αναφέρθηκε σ' αυτά και ο Πρόεδρος κυρίτερα στην ομιλία του και γι αυτό δεν θα τα επαναλάβω για να μην σας κουράσω και να έχω το χρόνο να σας πω λίγα λόγια για τις κυριότερες ενέργειές μας. Το Διοικητικό Συμβούλιο για να αντιμετωπίσει την καταιχλική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, με σειρά ενεργειών προσπάθησε να δοθεί λύση στο πρόβλημα και να αφυπνίσει την Πολιτεία να αναλάβει τις ευθύνες της. Απευθυνθήκαμε άμεσα στην ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, επισημάναμε με σειρά έγγραφων υπομνημάτων τη σοβαρότητα της κατάστασης που επικρατεί στα Δικαστήρια της Χώρας και προτείναμε την αύξηση του αριθμού των εισακτέων στη σχολή δικαστών και την προκήρυξη νέου διαγωνισμού Ειρηνοδικών για την πρόσληψη 131 ατόμων. Δεν βρήκαμε ανταπόκριση στα αιτήματά μας αλλά επιμείναμε και τελικά καταφέραμε να προκηρυχθούν δυο διαγωνισμοί, ένας για την πρόσληψη 80 Ειρηνοδικών και ο άλλος για την εισαγωγή στη Σχολή Δικαστών 55 Παρέδρων Πρωτοδικών και Εισαγγελικών.

Αλλά και με τις παραπάνω προσλήψεις, όταν τελικά γίνουν, δεν λύνεται το πρόβλημα ούτε θα καλυφθούν οι κενές θέσεις που συνεχώς αυξάνονται με παραιτήσεις συναδέλφων. Έτσι οι συνθήκες θα χειροτερεύουν και το πρόβλημα της βραδύτητας απονομής της Δικαιοσύνης, για το οποίο οι τελευταίοι που ευθύνονται είναι οι Δικαστές, θα διαιωνίζεται. Για τους λόγους αυτούς, προτείναμε ως πρόσφορα μέτρα για την αντιμετώπιση της βραδύτητας απονομής στη Δικαιοσύνη, που θα έχει σαν αποτέλεσμα και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας μας, τα εξής: α) την κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων του πρώτου βαθμού, β) την εξαιρέση των δικαστικών γραμματέων από το καθεστώς εφεδρείας των δημοσίων υπαλλήλων, γ) τη συντόμηση της αιτιολογίας των δικαστικών

αποφάσεων, με υποχρέωση περαιτέρω αιτιολογίας μόνο σε περίπτωση, που θα ανακύπτει θέμα άσκησης έφεσης, πρόταση, στην οποία διάκειται θετικά ο Υπουργός Δικαιοσύνης, δ) την κατάρτιση νέων κανονισμών δικαστηρίων, ώστε να τεθεί ανώτατος αριθμός χρέωσης ανά Δικαστή, ε) την προώθηση των θεσμών της διαμεσολάβησης και του εξώδικου συμβιβασμού, αν και ο τελευταίος απέτυχε στην πράξη, λόγω της δυσπιστίας των διαδίκων, γεγονός, που καταδεικνύει, ότι, για την ευδοκίμηση των εν λόγω θεσμών, πρέπει να καλλιεργηθεί το κατάλληλο κλίμα και να δοθούν κίνητρα στους δικηγόρους, στ) την συγκρότηση αυτοτελών ποινικών τμημάτων στα μεγάλα τουλάχιστον Δικαστήρια της Χώρας, ζ) την απεγκληματοποίηση και αποποινικοποίηση κατηγοριών πράξεων, η) την αποκέντρωση των Δικαστηρίων με την ίδρυση δύο ακόμη Πρωτοδικείων στο Λεκανοπέδιο Αττικής και θ) απλούστευση των διαδικασιών και ενοποίηση όλων των ειδικών διαδικασιών.

Εμείς τις παραπάνω προτάσεις μας έχουμε στείλει εγγράφως από αρχές του περασμένου μήνα στον Υπουργό Δικαιοσύνης και τις αναπτύξαμε και προφορικά σε πρόσφατη συνάντησή που μας κάλεσε ο ίδιος και μας είπε ότι κατ' αρχήν είναι θετικές και πρέπει να βρεθούν λύσεις και πρόσθεσε ότι όλες οι αναγκαίες ρυθμίσεις θα περιληφθούν στο πολυνομοσχέδιο που ετοιμάζει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο θα ολοκληρωθεί σύντομα και θα σταλεί σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Τελειώνοντας αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σας πω, ότι όλοι εμείς τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που μας τιμάτε με την εμπιστοσύνη σας, έχουμε ένα όραμα για μια καλύτερη Δικαιοσύνη που θα απονέμεται από δικαστές που στέκονται ψηλά στη θέση που τους αρμόζει. Προς αυτή την κατεύθυνση εργαζόμαστε και προσπαθούμε για το καλύτερο. Δεν το πετυχαίνουμε πάντοτε, αφού δεν εξαρτάται μόνο από εμάς, δίνουμε όμως τον αγώνα με πίστη σ' αυτό που υπηρετούμε, με σύνεση, μέθοδο και αποφασιστικότητα, με μοναδικό στόχο τη δικαίωσή μας.

Σας ευχαριστώ για τη συμπαράστασή σας και να θυμάστε πάντα ότι από την δική σας αγάπη παίρνουμε τη δύναμη να συνεχίσουμε τον αγώνα. Θέλουμε να είστε κοντά μας.

Η ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Της 15-10-2011

Οι έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις έχουν νόημα όταν γίνονται μόνο όταν οι καταστάσεις το επιβάλλουν και καλούνται να αντιμετωπίσουν επείγουσες περιπτώσεις.

Έτσι, ύστερα από πολλά χρόνια, συγκλήθηκε εκτάκτως η Γενική Συνέλευση της ένωσής μας, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. αλλά και αιτήματα μελών, για να ληφθούν αποφάσεις και περαιτέρω δράσεις, λόγω της συνεχιζόμενης υποβάθμισης της Δικαιοσύνης από την Κυβέρνηση.

Πρόεδρος της συνέλευσης εξέλεξε ο Αντιεισαγγελέας του Α. Π. κ. Στέλιος Γκρόζος, ο οποίος σε μια δύσκολη και εκρηκτική Γ.Σ. διήθησε τις εργασίες της κατά τρόπο άφογο.

Τα βασικά, προς συζήτηση, θέματα ήταν εξής:

1. Η αντισυνταγματική ένταξη των νέων συναδέλφων στον ασφαλιστικών φορέα ΙΚΑ.
2. Η επιτάχυνση απονομής της Δικαιοσύνης, με τη λήψη ουσιαστικών και όχι « επικοινωνιακών » μέτρων.
3. Η ρύθμιση καταβολής των δεδουλευμένων αποδοχών (αναδρομικών), και
4. Η διατήρηση των αποδοχών μας (μετά τις μειώσεις) στα επίπεδα των αποδοχών των άλλων λειτουργιών του Κράτους.

Η έκτακτη Γενική Συνέλευση αποφάσισε κινητοποιήσεις και εξέδωσε και ψήφισμα, το οποίο δημοσιεύεται στη σελ.

Οι κινητοποιήσεις (διακοπή συνεδριάσεων) ανεστάλησαν λόγω της ρευστής πολιτικής κατάστασης που επακολούθησε (νέα Κυβέρνηση κλπ.), μέχρι την Τακτική Γενική Συνέλευση .

Οι κινητοποιήσεις επέφεραν, κατ' αρχήν, αποτελέσματα, αφού υπήρξε δέσμευση μη ένταξης στο ΙΚΑ και ήδη άρχισαν οι συζητήσεις ένταξής μας στο Ταμείο Νομικών, ενόψει του ότι ο δημόσιος τομέας καταργείται για όλους.

Η ένταξη στο Ταμείο Νομικών θα γίνει με τους ίδιους όρους και τις προϋποθέσεις ένταξης στο δημόσιο. (Επ' αυτού θα υπάρξει σχετική ενημέρωση).

Όσον αφορά τη ρύθμιση των αναδρομικών, επίκειται συνάντησή μας με τους αρμόδιους Υπουργούς.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΩΛΙΔΗ, Προέδρου Εφετών, στην ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ της 26 /11/2011

Αγαπητοί Συνάδελφοι

Πριν από την καθιερωμένη ενημέρωσή σας για τα «πεπραγμένα» του Δ.Σ., θέλω να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας στη σημερινή Γενική Συνέλευση της Ένωσης μας, που συγκαλείται λίγο μετά την έκτακτη Γενική Συνέλευση του περασμένου μήνα, όπου και πάλι ήταν αθρόα η συμμετοχή σας. Ιδιαίτερα να ευχαριστήσω εσάς που έρχεστε από μακρινές περιοχές της χώρας και παραμένετε μέχρι αυτή την ώρα, που αρχίζουν οι κύριες εργασίες της Συνέλευσής μας. Γιατί τώρα, σ' αυτό το μέρος, θα συζητήσουμε τα θέματά μας και θα σας ενημερώσουμε για τις ενέργειες που κάναμε για την επίλυσή τους, θα εκθέσουμε τις σκέψεις, τους προβληματισμούς και τις προτάσεις μας και θα ακούσουμε κυρίως τις δικές σας θέσεις και απόψεις για όλα, για να αποφασίσουμε μετά όλοι μαζί ποιές θα είναι οι ενέργειες και οι αντιδράσεις μας για να λυθούν τα αιτήματά μας που εκκρεμούν και να θέσουμε παράλληλα τους στόχους και τις προτεραιότητες για την επόμενη χρονιά. Η παρουσία σας εδώ και η ενεργή συμμετοχή σας μας στηρίζει και μας δίνει τη δύναμη που χρειαζόμαστε για να συνεχίσουμε.

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι

Το Δ.Σ. που προέκυψε από τις εκλογές του Μαΐου 2010, κάτω από τις αντίξοες οικονομικές συνθήκες που βιώνει η Χώρα, συνεχίζει την προσπάθεια για την επίλυση των προβλημάτων του κλάδου, τα οποία συνεχώς διογκώνονται. Η μέθοδος, ο προγραμματισμός και η αποφασιστικότητα με την οποία εργαζόμαστε, είχαν σαν αποτέλεσμα όσα πετύχαμε στο παρελθόν και να είστε σίγουροι ότι θα έχουν την ίδια θετική εξέλιξη για τα προβλήματά μας και στο μέλλον και θα οδηγήσουν στην ολοκληρωτική ευδότηση των στόχων και επιδιώξεων μας και την αναβάθμιση του κλάδου μας. Γιατί μοναδικός στόχος για μας είναι να φανούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης σας.

Θα αναφερθώ επιγραμματικά στο έργο μας και τις επιτυχίες μας στη χρονιά που πέρασε, γιατί πιστεύω ότι όλοι έχετε ενημερωθεί από τις συχνές ανακοινώσεις μας αλλά και όσα δημοσιεύονται στα ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ που κυκλοφορούν κάθε τρίμηνο και στην ιστοσελίδα της Ένωσης από πέρυσι. Επιθυμία μου είναι να μείνει περισσότερος χρόνος για τους επόμενους ομιλητές και κυρίως για όλους εσάς, που σήμερα το βήμα αυτό σας ανήκει.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ - ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΙΚΑ

Αγαπητοί συνάδελφοι, με την ψήφιση του νέου μισθολογίου (Ν. 3691/2008), που ισχύει από την 1-1-2009, αναβαθμίστηκαν οι αποδοχές μας σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή, ένα παλαιό πάγιο αίτημα του κλάδου έγινε πραγματικότητα και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στη μεγάλη αυτή επιτυχία πρωτοστάτησε το τότε Προεδρείο της δικής μας Ένωσης με πρωτοργάτες και συντονιστές όλων των ενεργειών που έγιναν για να πετύχουμε τις αυξήσεις αυτές, το σημερινό Πρόεδρο και τότε Γενικό Γραμματέα κ. Χαράλαμπο Αθανασίου και τον πρώην Πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Δημήτριο Κυριτσάκη. Όμως στη διετία που ακολούθησε τα οικονομικά δεδομένα στη Χώρα άλλαξαν δραματικά. Η οικονομία της χώρας μας επηρεασμένη από τη διεθνή οικονομική κρίση που ήταν ιδιαίτερα έντονη στις οικονομικά ασθενέστερες χώρες της ευρωζώνης, βρέθηκε σε αδιέξοδο, αφού λόγω μακροχρόνιων λανθασμένων πολιτικών και διαρθρωτικών αδυναμιών, δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσει τα τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα και το υπεραυξημένο δημόσιο χρέος και αντιμετώπισε σοβαρό κίνδυνο κατάρρευσης, αφού οι διεθνείς αγορές σταμάτησαν ή κατάντησαν απαγορευτικό το δανεισμό της. Έτσι, προκειμένου να αποφευχθεί η χρεοκοπία, η πολιτική ηγεσία της χώρας αποφάσισε να προσφύγει στο μηχανισμό στήριξης της Τρόικα και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου με τους όρους που οι δανειστές της επέβαλαν και αναγκαστικά αποδέχθηκε, υπογράφοντας το περίφημο μνημόνιο αρχικά και αργότερα αρχές του 2011 το επικαιροποιημένο μνημόνιο και πιο μετά την νέα δανειακή σύμβαση μέσω του μηχανισμού στήριξης και πάει λέγοντας. Και τότε άρχισε η κατάρρευση. Η Κυβέρνηση στα πλαίσια της ουσιαστικής μείωσης των δημόσιων δαπανών για να τηρήσει τους όρους του μνημονίου, αποφάσισε την περικοπή των μισθών και των συντάξεων των εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και φυσικά και των δικών μας αποδοχών, με τη μείωση της πάγιας αποζημίωσης του άρθρου 30§ Α5 Ν. 3205/2003 και της αποζημίωσης για την ταχύτερη διεκπεραίωση των υποθέσεων του άρθρου 30§ Α3 του ίδιου νόμου (επίδομα βιβλιοθήκης), αρχικά κατά 12% και 20% αντίστοιχα (άρθρο 1§ 2 Ν. 3833/2010) και στη συνέχεια με νέα μείωση των ιδίων επιδομάτων μας κατά 8% (άρθρο 3 Ν. 3845/2010). Πριν γίνουν οι παραπάνω περικοπές αντιδράσαμε άμεσα με σειρά εγγράφων που στείλαμε στους αρμόδιους Υπουργούς αλλά και με προσωπικές συναντήσεις των Προεδρείων των Δικαστικών Ενώσεων με τον τότε Υπουργό Οικονομικών και

τους Γενικούς Γραμματείς του ίδιου Υπουργείου, όπου τονίσαμε ειδικά, την αντισυνταγματικότητα της μείωσης του επιδόματος ταχεία διεκπεραίωσης των υποθέσεων σε ποσοστό που τελικά έφτασε 28%, αφού παραβιάζεται έτσι η αρχή της ίσης μεταχείρισης (καμία άλλη περικοπή επιδόματος στο δημόσιο τομέα δεν υπερέβη το 20%) αλλά και τον καθαρά αποζημιωτικό χαρακτήρα του επιδόματος αυτού, πλην όμως τα αποτελέσματα ήταν αρνητικά. Οι αντιδράσεις εντάθηκαν και κλιμακώθηκαν με τη σύγκληση πανδικαστικών συγκεντρώσεων στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη όταν στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση προώθησε για ψήφιση στη Βουλή, προβλεπόταν η υπαγωγή των νέων δικαστών στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Την καθολική αντίδραση του Κλάδου αναφορικά με την παραπάνω ρύθμιση που είναι αντισυνταγματική, μεταφέραμε στον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών και τον Υπουργό Δικαιοσύνης, υποβάλλοντας μάλιστα συγκεκριμένη έγγραφη πρόταση τόσο προς την Κυβέρνηση όσο και προς τους Κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους των κομμάτων της Βουλής, τους οποίους συνάντησαν οι Πρόεδροι των Ενώσεων πριν από την ψήφιση του νόμου, με την οποία αφού επισημάναμε ότι, παρά τις αρχικές εξαγγελίες, με τις προωθούμενες ρυθμίσεις δημιουργούνταν ιδιαίτερα Ταμεία ασφάλισης, όπως εκείνα των επιστημόνων, δημοσιογράφων και υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος, ζητούσαμε από την Κυβέρνηση κατά λέξη τα εξής :

« Ενόψει του ότι οι δικαστικοί λειτουργοί, ως φορείς της μίας εκ των τριών ανεξάρτητων λειτουργιών της Πολιτείας, δεν είναι υπάλληλοι, με σχέση εξαρτημένης εργασίας αλλά άμεσα όργανα του Κράτους, όπως είναι και οι φορείς-λειτουργοί των άλλων δύο λειτουργιών του Κράτους (νομοθετικής και εκτελεστικής), προτείνουμε τη σύσταση ενός ιδιαίτερου ενιαίου ασφαλιστικού φορέα, στον οποίο θα υπάγονται υποχρεωτικά όλοι οι ανωτέρω (βουλευτές, υπουργοί και δικαστικοί λειτουργοί), ο οποίος θα υπάγεται αποκλειστικά στο Δημόσιο».

Και πάλι όμως η Κυβέρνηση αδιαφόρησε και εξακολούθησε να μην αναθεωρεί τις αποφάσεις της, δεν έλαβε υπόψη τις προτάσεις μας και ψήφισε τις παραπάνω διατάξεις. Οι προφορικές διαβεβαιώσεις του πρώην Υπουργού Οικονομικών σε συνάντηση που είχαμε μαζί του οι Δικαστικές Ενώσεις στο τέλος του περασμένου χρόνου για όλα τα θέματα της Δικαιοσύνης και κυρίως ότι θα επανεξετάσει την αντισυνταγματική ρύθμιση της ένταξης στο ΙΚΑ των νέων δικαστών και ότι δεν θα υπήρχαν άλλες περικοπές των αποδοχών μας με οποιαδήποτε μορφή, είδαμε ότι έμειναν γράμμα κενό, αφού μετά από τέσσερις μήνες και πλέον τίποτα δεν είχε γίνει και ο ίδιος αρνιόταν επίμονα να δεχθεί αντιπροσωπεία των Ενώσεων για να συζητήσουμε τα θέματα που μας απασχολούσαν, παρά τα αλεπάλληλα προφορικά και έγγραφα αιτήματά μας. Παράλληλα με δική του απόφαση (Δ5/1015067/ΕΞ 2011/27-1-2011) ανέθεσε σε ιδιωτικές λογιστικές εταιρίες να εκπονήσουν τη « Μελέτη του νέου μισθολογίου στο δημόσιο τομέα που προβλεπόταν από το πρόγραμμα στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας (Μνημόνιο) », χαρακτηρίζοντας τους δικαστικούς λειτουργούς ως υπαλλήλους και εξαίρωντας τους φορείς των άλλων δύο λειτουργιών του Κράτους, παραβιάζοντας έτσι το Σύνταγμα που επιτάσσει το ισότιμο και ισόκυρο των τριών λειτουργιών του Κράτους και τις με αυτό (Σύνταγμα) κατοχυρωμένες αποδοχές μας. Η αντίδραση του Δ.Σ. στην επιχειρούμενη υποβάθμιση μας ήταν άμεση και αφού εκφράσαμε έγγραφως την έντονη διαμαρτυρία μας και τη δυσαρέσκεία μας προς τον Υπουργό, συγκαλέσαμε με δική μας πρωτοβουλία Πανελλαδική Πανδικαστική Συγκέντρωση στις 10 Μαρτίου 2011, με τριώρη διακοπή των συνεδριάσεων σε όλα τα Δικαστήρια της χώρας, με αιτήματα

α) Την άμεση κατάργηση της αντισυνταγματικής διάταξης, με την οποία οι νεοεισερχόμενοι στον κλάδο Δικαστικοί Λειτουργοί, εντάσσονται στο ΙΚΑ.

β) Το σεβασμό της Συνταγματικής Επιταγής για ειδικό μισθολόγιο, για κατοχύρωση των συντάξεων και για ισότητα και ισουκρία των τριών Λειτουργιών του Κράτους και

γ) Την άμεση πλήρωση των κενών οργανικών θέσεων Δικαστικών Λειτουργών και Δικαστικών Υπαλλήλων.

Στην Αθήνα η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια του Αρείου Πάγου, παραβρέθηκαν σ' αυτή ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και συμμετείχε εξαιρετικά μεγάλος αριθμός συναδέλφων από όλους τους κλάδους, οι οποίοι εξέφρασαν με δυναμικό τρόπο τη διαμαρτυρία τους στη συνεχιζόμενη υποβάθμιση της Δικαιοσύνης και των λειτουργιών της από την Κυβέρνηση και κάλεσαν την πολιτεία να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα που θα κατοχυρώνουν την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργών και θα υλοποιούν τα αιτήματά μας. Ακολούθησε το νέο σχέδιο στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τις χώρες της ευρωζώνης και η νέα δανειακή σύμβαση και παράλληλα είχαμε την αλλαγή ηγεσίας στα Υπουργεία Οικονομικών και Δικαιοσύνης, με νέους Υπουργούς τους κ.κ. Βενιζέλο και Παπαϊωάννου αντίστοιχα, τους οποίους φροντίσαμε να ενημερώσουμε (τον Υπουργό Δικαιοσύνης και σε συνάντηση που είχαμε μαζί του) για τα προβλήματα του Κλάδου μας και ζητήσαμε την επίλυσή τους. Και τότε η Κυβέρνηση κατά την πάγια πλέον τακτική της, προχώρησε σε νέες περικοπές των αποδοχών

των μισθών και συνταξιούχων του Δημοσίου με την επιβολή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, της ειδικής εισφοράς για την καταπολέμηση της ανεργίας και της ειδικής εισφοράς υπέρ του ΤΠΔΓ (άρθρα 29,38 § 2 Ν. 3986/2011), ενώ στη συνέχεια στο σχέδιο νόμου « Ρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημοσιονομική εξυγίανση » είδαμε να προβλέπεται και νέα μείωση του επιδόματος για την ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων (αντισταθμιστικό επίδομα) που αρχικά ανέρχονταν σε ποσοστό 50 %. Η αντίδρασή μας ήταν άμεση και σε συνεργασία με τις άλλες Ενώσεις διαμαρτυρηθήκαμε στον Υπουργό Οικονομικών, γιατί η μείωση των αποδοχών μας από τις μέχρι τότε περικοπές ήταν η υψηλότερη από όλους τους άλλους εργαζόμενους του δημοσίου τομέα, γιατί έφτανε σε ποσοστό 38% κατά μέσο όρο το χρόνο και του επισημάναμε ότι κάθε περαιτέρω μείωση μας βρίσκει κάθεται αντίθετος και επιφυλασσόμαστε για αντιδράσεις και κινητοποιήσεις που πιθανώς θα οδηγήσουν στη μεταβολή των όρων άσκησης του λειτουργήματός μας, « γεγονός που θα προκαλέσει, ενδεχομένως, την ανάγκη αναπροσαρμογής του πλαισίου παραχώρησης των οφειλόμενων υπηρεσιών ως προς τον τόπο και το χρόνο, σε σχέση με τα μέχρι σήμερα ισχύοντα, με συνέπειες που δεν μπορούν να προβλεφθούν » (σχετ. το υπ' αριθ 77/1-8-2011 έγγραφο μας). Εδώ οι αντιδράσεις μας είχαν θετικό αποτέλεσμα, αφού η Κυβέρνηση μείωσε το αντισταθμιστικό επίδομα σε ποσοστό μόνο 15%, σε αντίθεση με τα επιδόματα άλλων κλάδων που οι μειώσεις που έγιναν είναι μεγαλύτερες. Έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι, οι αρχικές καθαρές αποδοχές μας, που με αγώνες πετύχαμε να ανταποκρίνονται στη συνταγματική μας θέση με την ψήφιση του ειδικού μισθολογίου το 2008, στη διετία που πέρασε, με τις γενικές και ειδικές μειώσεις που επέβαλε η Κυβέρνηση αδιαφορώντας για τις δικές μας αντιρρήσεις και διαμαρτυρίες, επικαλούμενη τις δεσμεύσεις της απέναντι στους δανειστές μας για λήψη μέτρων στήριξης της Οικονομίας της Χώρας, μειώθηκαν κατά μέσο όρο σε ποσοστό 39 με 40% περίπου σε ετήσια βάση. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση και τη συστηματική υποβάθμιση μας, το Δ.Σ. αποφάσισε, υλοποιώντας τόσο τις αποφάσεις της περυσινής Γενικής Συνέλευσης όσο και της Πανδικαστικής Συνέλευσης του περασμένου Μαρτίου, να προχωρήσει ο Κλάδος σε κινητοποιήσεις με διακοπή των συνεδριάσεων και τη σύγκληση έκτακτης Γ.Σ. ή και νέας Πανδικαστικής, αφού πρώτα γινόταν η συνάντηση των Προεδρείων των Δικαστικών Ενώσεων με τον Υπουργό Οικονομικών και Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Βενιζέλο, για να συζητήσουν μαζί του όλα τα θέματα του κλάδου που εκκρεμούσαν.

Έγινε πράγματι η συνάντηση στις 7 Σεπτεμβρίου 2011, σε Έκτακτο κλίμα συνεργασίας είναι αλήθεια, με δέσμευση του κ. Υπουργού να εξετάσει θετικά όλα τα αιτήματά μας (ειδικό μισθολόγιο, ασφάλιση νέων συναδέλφων στο ΙΚΑ, ομόλογο κλπ) αλλά και πάλι μείναμε μόνο στα λόγια, ενώ στα επαναλαμβανόμενα προφορικά και έγγραφα αιτήματά μας για νέα συνάντηση μαζί του, δεν είχαμε ανταπόκριση. Είχε φτάσει πλέον η ώρα των δυναμικών αντιδράσεων, αρχικά η ανοχή στη συνεχή υποβάθμισή μας. Έτσι το Δ.Σ. με ομόφωνη απόφαση του συγκαλέσει την έκτακτη Γ.Σ. της 15ης Οκτωβρίου, που είχαν ζητήσει με πρωτοβουλία τους και συνάδελφοι μέλη της Ένωσης μας, στην οποία αφού τέθηκαν και συζητήθηκαν όλα τα θέματα που απασχολούν διαχρονικά τη Δικαιοσύνη και τους Δικαστικούς Λειτουργούς, αποφασίστηκε, με το γνωστό σε όλους σας ψήφισμα, ως πρώτο μέτρο αντίδρασης και μέχρι την τακτική Γεν. Συνέλευση, η καθημερινή διακοπή των συνεδριάσεων των Δικαστηρίων από ώρα 12.00 μέχρι 3.00 το μεσημέρι και ως δεύτερο μέτρο η άσκηση του λειτουργήματός μας αποκλειστικά και μόνο στα Δικαστικά καταστήματα και κάτω από τις συνθήκες και υποδομές που αυτά παρέχουν, με αποτέλεσμα να μη δημοσιεύονται αποφάσεις εκτός από τις επείγουσες. Η απόφαση εφαρμόστηκε σε όλα σχεδόν τα Δικαστήρια της χώρας και οι συνάδελφοι συμμετείχαν με καθημερινές διακοπές των συνεδριάσεων, παρά τις απειλές για την άσκηση πειθαρχικών διώξεων σε βάρος τους, λόγω της « αποχής από τα καθήκοντά τους », όπως τους είχε επισημανθεί. Αυτή είναι η κατάσταση κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όσον αφορά τα μισθολογικά μας (για τα αναδρομικά και τα ομόλογα θα σας μιλήσω στη συνέχεια). Όπως βλέπετε το Προεδρείο της Ένωσης, μέσα στην οικονομική περιδίληση που βρίσκεται η χώρα, σε συνεργασία πολλές φορές και με τα Προεδρεία των άλλων Δικαστικών Ενώσεων, έκανε κάθε δυνατή ενέργεια και πήρε κάθε μέτρο για να προσάψει τα μισθολογικά μας ξεχτημένα σύμφωνα με τη συνταγματική μας θέση και δεν έδειξε ποτέ, ούτε μια στιγμή, αδράνεια ή ολιγωρία, όπως κάποιος θέλησαν να μας αποδώσουν. Για το ίδιο λόγο άλλωστε; Αντίθετα, όταν είδαμε ότι οι συζητήσεις και οι διαβεβαιώσεις από κυβερνητικούς παράγοντες δεν είχαν αποτέλεσμα, πρώτοι εμείς, η δική μας Ένωση, αυτό το Δ.Σ., αποφάσισε από τον περασμένο Αύγουστο, ότι πρέπει πλέον να αντιδράσουμε δυναμικά με σύγκληση έκτακτης Γ.Σ. και διακοπές των συνεδριάσεων και όταν έκρινε ότι έφτασε ο κατάλληλος χρόνος, υλοποίησε τις αποφάσεις αυτές. Όλοι οι άλλοι μας ακολούθησαν. Οι αποφάσεις είναι στη διάθεσή σας.